

Bruksela, 12 grudnia 2022 r.
(OR. pl)

15888/22

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2022/0403 (COD)

EF 374
ECOFIN 1312
SURE 32
CODEC 1979

PISMO PRZEWODNIE

Od:	Sekretarz generalna Komisji Europejskiej (podpisała dyrektor Martine DEPREZ)
Data otrzymania:	8 grudnia 2022 r.
Do:	Thérèse BLANCHET, sekretarz generalna Rady Unii Europejskiej
Nr dok. Kom.:	COM(2022) 697 final
Dotyczy:	Wniosek w sprawie ROZPORZĄDZENIA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY z dnia [xxx] r. zmieniającego rozporządzenia (UE) nr 648/2012, (UE) nr 575/2013 i (UE) 2017/1131 w zakresie środków mających na celu ograniczenie nadmiernych ekspozycji wobec kontrahentów centralnych z państw trzecich oraz zwiększenie efektywności unijnych rynków usług rozliczeniowych

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2022) 697 final.

Załącznik: COM(2022) 697 final

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 7.12.2022 r.
COM(2022) 697 final

2022/0403 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

**z dnia [xxx] r.
zmieniające rozporządzenia (UE) nr 648/2012, (UE) nr 575/2013 i (UE) 2017/1131
w zakresie środków mających na celu ograniczenie nadmiernych ekspozycji wobec
kontrahentów centralnych z państw trzecich oraz zwiększenie efektywności unijnych
rynków usług rozliczeniowych**

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

{SEC(2022) 697 final} - {SWD(2022) 697 final} - {SWD(2022) 698 final}

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

- **Przyczyny i cele wniosku**

W rozporządzeniu (UE) nr 648/2012¹ (rozporządzenie w sprawie infrastruktury rynku europejskiego lub EMIR) uregulowano kwestie dotyczące transakcji na instrumentach pochodnych, w tym środki ograniczające – przez rozliczanie za pośrednictwem kontrahentów centralnych (CCP)² – ryzyko związane z takimi transakcjami. CCP przejmują ryzyko zagrażające stronom transakcji, stając się nabywcą dla każdego sprzedawcy i sprzedawcą dla każdego nabywcy. W ten sposób zwiększają oni przejrzystość i efektywność rynku oraz ograniczają ryzyko na rynkach finansowych, w szczególności w zakresie instrumentów pochodnych.

EMIR przyjęto w następstwie kryzysu finansowego, który miał miejsce w latach 2008/2009, aby dążyć do osiągnięcia stabilności finansowej oraz zwiększyć przejrzystość, jednolitość i tym samym bezpieczeństwo rynków. Zgodnie z EMIR transakcje na instrumentach pochodnych należy zgłaszać, aby zapewnić przejrzystość rynku dla organów regulacyjnych i organów nadzoru, a ryzyko związane z takimi transakcjami należy odpowiednio ograniczać przez rozliczanie centralne za pośrednictwem CCP lub wymianę zabezpieczeń (tak zwany depozyt zabezpieczający) w przypadku transakcji dwustronnych. Od czasu przyjęcia EMIR nastąpił znaczny rozwój CCP i wzrost zarządzanego przez nich ryzyka.

W 2017 r. Komisja opublikowała dwa wnioski ustawodawcze zmieniające EMIR – oba zostały przyjęte przez współprawodawców w 2019 r. W EMIR znowelizowanym w ramach programu REFIT³ dostosowano niektóre wymogi EMIR w celu zapewnienia zarówno proporcjonalności tych wymogów, jak i stabilności finansowej. Uznając pojawiające się kwestie związane z rosnącą koncentracją ryzyka w CCP, w szczególności CCP z państw trzecich, w drodze EMIR 2.2⁴ zmieniono ramy nadzorcze i określono proces oceny systemowego charakteru CCP z państw trzecich przeprowadzanej przez Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA) we współpracy z Europejską Radą ds. Ryzyka Systemowego (ERRS) i emisyjnymi bankami centralnymi. EMIR uzupełniono rozporządzeniem w sprawie działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji, Dz.U. L 201 z 27.7.2012.

² Zob. załącznik 7 do towarzyszącej oceny skutków, aby zapoznać się ze szczegółowymi informacjami na temat instrumentów pochodnych i sposobu działania CCP na rynkach finansowych.

³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/834 z dnia 20 maja 2019 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 w odniesieniu do obowiązku rozliczania, zawieszania obowiązku rozliczania, wymogów dotyczących zgłaszania, technik ograniczania ryzyka związanego z kontraktami pochodnymi będącymi przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które nie są rozliczane przez kontrahenta centralnego, rejestracji repozytoriów transakcji i nadzoru nad nimi, a także wymogów dotyczących repozytoriów transakcji (Tekst mający znaczenie dla EOG), Dz.U. L 141 z 28.5.2019, s. 42.

⁴ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2099 z dnia 23 października 2019 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 w odniesieniu do procedur i organów związanych z udzielaniem zezwolenia CCP oraz wymogów dotyczących uznawania CCP z państw trzecich, Dz.U. L 322 z 12.12.2019, s. 1.

likwidacji w odniesieniu do CCP⁵, przyjętym w 2020 r.⁶, w celu przygotowania się na mało prawdopodobną – choć niosącą za sobą poważne skutki – sytuację, w której CCP z UE staje w obliczu poważnych trudności finansowych⁷.

Mimo że EMIR stanowi solidne ramy rozliczania centralnego, niektóre obszary obecnie obowiązujących ram nadzorczych okazały się nadmiernie skomplikowane. W rezultacie CCP z UE mają ograniczoną zdolność przyciągania klientów zarówno w UE, jak i poza jej granicami. Stosowane przez organy nadzoru procedury zatwierdzania nowych usług i działalności rozliczeniowych planowanych przez CCP z UE, a także zmian w ich modelach ryzyka w wielu przypadkach są niepotrzebnie długie i uciążliwe. Obecnie obowiązujące przepisy mają na celu zapewnienie bezpieczeństwa i dobrej kondycji CCP z UE, ale cel ten można osiągnąć na wiele sposobów, a obecnie stosowane procesy są kwestionowane ze względu na wolne tempo ich realizacji i, niekiedy, ich nieproporcjonalność względem planowanej zmiany. Zatwierdzenie nowego produktu nie powinno trwać latami, a zmiany w modelach ryzyka należy wprowadzać szybko, aby odzwierciedlić zmieniającą się sytuację rynkową i gospodarczą. Opóźnienia w zatwierdzaniu skutkują wzrostem kosztów i ograniczeniem atrakcyjności CCP z UE, a tym samym UE jako miejsca prowadzenia interesów. Celem wniosku jest ograniczenie tych przeszkód w celu propagowania nowoczesnych i konkurencyjnych CCP w UE, którzy są w stanie przyciągnąć klientów.

EMIR stanowi kompleksowe i solidne ramy ostrożnościowe w odniesieniu do CCP, a niedawno przyjęte rozporządzenie w sprawie działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do CCP przyczynia się do dalszej poprawy kondycji CCP z UE. Niniejszy wniosek służy temu, aby solidne przepisy i nadzór w UE nadal stanowiły podstawę rozwoju unijnego ekosystemu rozliczania centralnego. Solidni i bezpieczni CCP zwiększają zaufanie do systemu finansowego i w istotny sposób wspierają płynność kluczowych rynków. Bezpieczny, solidny i odporny ekosystem rozliczeniowy jest warunkiem wstępnym jego dalszego rozwoju. Unijny ekosystem rozliczania centralnego powinien umożliwiać unijnym przedsiębiorstwom skuteczne i bezpieczne zabezpieczenie się przed ryzykiem, chroniąc jednocześnie szerzej rozumianą stabilność finansową. W ten sposób rozliczanie centralne będzie wspierać unijną gospodarkę. Niniejszy wniosek ma na celu poprawę sytuacji przedsiębiorstw, które będą w stanie przewidzieć potrzeby w zakresie płynności związane z rozliczaniem centralnym. Konkurencyjny i efektywny unijny ekosystem rozliczeniowy zwiększy skalę działalności w zakresie rozliczania centralnego, ale rozliczanie centralne wiąże się również z ryzykiem, ponieważ oznacza centralizację transakcji w kilku CCP o istotnym znaczeniu z punktu widzenia całego systemu finansowego. W związku z tym CCP muszą odpowiednio zarządzać takim ryzykiem i nadal podlegać ścisłemu nadzorowi zarówno na poziomie krajowym, jak i na szerszym poziomie unijnym. Niniejszy wniosek ma

⁵ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/23 z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie ram na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do kontrahentów centralnych, Dz.U. L 22 z 22.1.2021, s. 1.

⁶ Rozporządzenie to bazuje na standardach opracowanych przez Radę Stabilności Finansowej w następstwie kryzysu finansowego. Zob. Rada Stabilności Finansowej, „Key Attributes of Effective Resolution Regimes for Financial Institutions” [Kluczowe atrybuty skutecznych systemów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji finansowych] (listopad 2011 r.) http://www.financialstabilityboard.org/publications/r_111104cc.pdf. Zaktualizowane w październiku 2014 r. poprzez dołączenie załączników dotyczących poszczególnych sektorów http://www.financialstabilityboard.org/wp-content/uploads/r_141015.pdf.

⁷ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/23 z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie ram na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do kontrahentów centralnych, Dz.U. L 22 z 22.1.2021, s. 1.

zatem na celu zapewnienie solidnego i wspólnego nadzoru w oparciu o obecnie funkcjonujący w UE system nadzoru.

Ponadto od 2017 r. wielokrotnie wyrażano obawy dotyczące utrzymującego się ryzyka dla stabilności finansowej UE, które wynika z nadmiernej koncentracji rozliczania w kilku CCP z państw trzecich, w szczególności w przypadku scenariusza warunków skrajnych. Wydarzenia stanowiące wysokie ryzyko – choć są mało prawdopodobne – mogą mieć miejsce i UE musi być na nie przygotowana⁸. Chociaż CCP z UE zasadniczo okazali się odporni, doświadczenie pokazuje, że można wzmocnić unijny ekosystem rozliczeniowy z korzyścią dla stabilności finansowej. Otwarta strategiczna autonomia oznacza jednak również, że UE musi sama zabezpieczyć się przed ryzykiem dla stabilności finansowej, które może powstać w przypadku, gdy uczestnicy rynku UE są nadmiernie uzależnieni od podmiotów z państw trzecich, ponieważ może to być źródłem ich podatności. Niniejszy wniosek ma zatem na celu zwiększenie proporcjonalności ram równoważności określonych w EMIR i lepsze dostosowanie współpracy z zagranicznymi organami nadzoru, mając na uwadze ryzyko stwarzane przez CCP z siedzibą w państwach trzecich oraz bez uszczerbku dla konieczności zapewnienia solidnych przepisów z punktu widzenia państw trzecich. Proponuje się również uproszczenie procedury równoważności w przypadku szczególnie niskiego ryzyka związanego z rozliczaniem centralnym w państwie trzecim. Ponadto niniejszy wniosek ma na celu budowanie zdolności UE w zakresie rozliczania centralnego i tym samym zwiększenie płynności CCP z UE, aby ograniczyć ryzyko, jakim dla stabilności finansowej UE są nadmierne ekspozycje wobec CCP z państw trzecich. W niniejszym wniosku nakłada się zatem na wszystkich uczestników rynku objętych obowiązkiem rozliczania wymóg posiadania aktywnych rachunków prowadzonych przez CCP z UE do celów rozliczania produktów, które ESMA uznał za produkty o istotnym znaczeniu systemowym dla stabilności finansowej UE.

Niniejszy wniosek uzupełnia się wnioskiem dotyczącym dyrektywy wprowadzającej ograniczoną liczbę zmian w dyrektywie 2013/36/UE⁹ („dyrektywa w sprawie wymogów kapitałowych” lub „CRD”), dyrektywie (UE) 2019/2034¹⁰ („dyrektywa w sprawie firm inwestycyjnych” lub „IFD”) i dyrektywie 2009/65/WE¹¹ („dyrektywa w sprawie przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe” lub „dyrektywa UCITS”) w odniesieniu do sposobu traktowania ryzyka koncentracji z tytułu ekspozycji wobec kontrahentów centralnych i ryzyka kontrahenta w przypadku rozliczanych centralnie transakcji na instrumentach pochodnych. Zmiany te są niezbędne do zapewnienia osiągnięcia celów przedmiotowego przeglądu EMIR i zagwarantowania spójności. Te dwa wnioski należy zatem czytać łącznie.

⁸ [...]

⁹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE, Dz.U. L 176 z 27.6.2013.

¹⁰ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2034 z dnia 27 listopada 2019 r. w sprawie nadzoru ostrożnościowego nad firmami inwestycyjnymi oraz zmieniająca dyrektywy 2002/87/WE, 2009/65/WE, 2011/61/UE, 2013/36/UE, 2014/59/UE i 2014/65/UE, Dz.U. L 314 z 5.12.2019.

¹¹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/65/WE z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) (wersja przekształcona), Dz.U. L 302 z 17.11.2009.

- **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

Niniejszy wniosek jest powiązany i spójny z polityką UE w innych dziedzinach oraz z bieżącymi inicjatywami mającymi na celu (i) propagowanie unii rynków kapitałowych¹², (ii) zwiększenie otwartej strategicznej autonomii UE oraz (iii) poprawę efektywności i skuteczności nadzoru na poziomie UE.

Po pierwsze, zdolność rozliczeniowa stanowi ważny wymiar unii rynków kapitałowych.

Celem unii rynków kapitałowych jest utworzenie głębokich i płynnych unijnych rynków kapitałowych odpowiadających potrzebom obywateli, przedsiębiorstw i instytucji finansowych UE. Kryzys związany z COVID-19 sprawił, że wdrożenie unii rynków kapitałowych stało się jeszcze pilniejsze, ponieważ finansowanie oparte na mechanizmach rynkowych stanowi istotny element ożywienia gospodarki europejskiej i powrotu do tendencji długoterminowego wzrostu. Bezpieczne, solidne i konkurencyjne systemy rozliczania i rozrachunku transakcji, w szczególności rozliczania centralnego, w UE stanowią zasadniczy element prawidłowo funkcjonującej unii rynków kapitałowych. Proponowane zmiany legislacyjne, w tym dalsze umocnienie ram nadzorczych, przyczyniłyby się do rozwoju bardziej efektywnego i bezpieczniejszego systemu rozliczania i rozrachunku transakcji w UE.

Po drugie, konkurencyjni, odpowiednio rozwinięci i odporni CCP z UE stanowią warunek wstępny otwartej strategicznej autonomii UE.

W komunikacie Komisji dotyczącym otwartej strategicznej autonomii¹³ określono sposoby zwiększenia przez UE swojej otwartej strategicznej autonomii w obszarach makroekonomii i finansów poprzez w szczególności, ale nie wyłącznie, dalszy rozwój i zwiększenie odporności infrastruktury rynku finansowego UE. Budowanie silnego unijnego systemu rozliczania centralnego o znacznych zdolnościach powoduje ograniczenie ryzyka wynikającego z nadmiernego uzależnienia od CCP z państw trzecich i ich organów nadzoru.

Po trzecie, **niedawne wydarzenia na rynkach energii**, tj. problemy z płynnością doświadczane przez szereg przedsiębiorstw energetycznych w związku z korzystaniem z rynków instrumentów pochodnych, uwiarydliły również konieczność zwiększenia skuteczności EMIR tak, aby ryzyko dla stabilności finansowej UE nadal było ograniczone w świetle nowych wyzwań. Oznacza to budowanie bezpiecznego, solidnego i konkurencyjnego unijnego ekosystemu rozliczania centralnego odpornego na wstrząsy gospodarcze.

- **Spójność z innymi politykami Unii**

Niniejszą inicjatywę należy rozpatrywać w kontekście szerszego planu Komisji dotyczącego zwiększenia bezpieczeństwa, solidności, efektywności i konkurencyjności rynków UE. Jej celem jest zapewnienie równie bezpiecznych, solidnych, efektywnych i konkurencyjnych systemów rozliczania i rozrachunku transakcji, w szczególności rozliczania centralnego, stanowiących zasadniczy element rynków kapitałowych. W pełni funkcjonujący i zintegrowany rynek kapitałowy umożliwi zrównoważony wzrost i większą konkurencyjność

¹² Komunikat Komisji „Unia rynków kapitałowych dla obywateli i przedsiębiorstw – nowy plan działania”, COM(2020) 590.

¹³ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Banku Centralnego, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Europejski system gospodarczy i finansowy: wspieranie otwartości, wytrzymałości i odporności”, COM(2021) 32 final.

gospodarki UE, zgodnie ze strategicznym priorytetem Komisji dotyczącym „Gospodarki służącej ludziom” skupiającym się na zapewnieniu odpowiednich warunków do tworzenia miejsc pracy, wzrostu gospodarczego i inwestycji.

Przedmiotowa inicjatywa nie ma bezpośrednich ani możliwych do zidentyfikowania skutków prowadzących do poważnych szkód lub negatywnie wpływających na spójność z celami neutralności klimatycznej i obowiązkami wynikającymi z Europejskiego prawa o klimacie¹⁴.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

• Podstawa prawna

W EMIR określa się ramy regulacyjne i nadzorcze mające zastosowanie zarówno do CCP mających siedzibę w UE, jak i do CCP z państw trzecich, którzy świadczą usługi rozliczania centralnego członkom rozliczającym lub systemom obrotu mającym siedzibę w UE. Podstawą prawną EMIR jest art. 114 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), ponieważ ustanawia się w nim wspólne przepisy dotyczące instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, CCP i repozytoriów transakcji w celu uniknięcia rozbieżnych środków bądź praktyk krajowych, a także zakłóceń w należytym funkcjonowaniu rynku wewnętrznego, przy jednoczesnym zapewnieniu stabilności finansowej. Mając na uwadze, że niniejsza inicjatywa obejmuje propozycje dalszych środków z zakresu polityki zapewniających osiągnięcie tych celów, powiązany wniosek ustawodawczy należy przyjąć na tej samej podstawie prawnej.

• Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)

Państwa członkowskie nie są w stanie same wyeliminować zidentyfikowanych w ocenie skutków problemów, które wymagają podjęcia działania przez UE. W drodze niniejszego wniosku zmienia się rozporządzenie EMIR, w szczególności w celu uatrakcyjnienia CCP z UE przez zwiększenie ich zdolności do wprowadzania na rynek nowych produktów oraz ograniczenie kosztów przestrzegania przepisów i umocnienie nadzoru na szczeblu UE nad CCP z UE. Działanie UE będzie zatem skutkowało ograniczeniem nadmiernego uzależnienia UE od CCP z państw trzecich i tym samym ryzyka dla stabilności finansowej UE. Bezpieczny, solidny, efektywny i konkurencyjny rynek usług rozliczania centralnego przyczynia się do tworzenia głębszych i bardziej płynnych rynków w UE i ma podstawowe znaczenie w kontekście prawidłowo funkcjonującej unii rynków kapitałowych.

Państwa członkowskie i krajowe organy nadzoru nie są w stanie same wyeliminować ryzyka systemowego stwarzanego przez CCP, którzy są w bardzo dużym stopniu zintegrowani oraz połączeni wzajemnie i którzy prowadzą działalność transgraniczną wykraczającą poza zakres jurysdykcji krajowych. Nie są one również w stanie ograniczyć ryzyka wynikającego z rozbieżnych krajowych praktyk nadzorczych. Ponadto państwa członkowskie nie mogą same zwiększyć atrakcyjności CCP z UE i rozwiązać problemu niedoskonałości ram współpracy krajowych organów nadzoru i organów UE. Państwa członkowskie nie są zatem w stanie zapewnić w wystarczającym stopniu osiągnięcia celu EMIR polegającego na

¹⁴ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1119 w sprawie ustanowienia ram na potrzeby osiągnięcia neutralności klimatycznej i zmiany rozporządzeń (WE) nr 401/2009 i (UE) 2018/1999 (Europejskie prawo o klimacie), Dz.U. L 243 z 9.7.2021.

zwiększeniu bezpieczeństwa, solidności, efektywności i konkurencyjności CCP z UE na jednolitym rynku i zapewnieniu stabilności finansowej, co współprawodawcy uznali w 2012 r., przyjmując EMIR (oraz w 2019 r., przyjmując EMIR znowelizowane w ramach programu REFIT i EMIR 2.2). W związku z tym ze względu na skalę działań możliwe jest lepsze osiągnięcie tych celów na poziomie UE zgodnie z zasadą pomocniczości określona w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej.

- **Proporcjonalność**

Wniosek ma na celu zapewnienie osiągnięcia celów EMIR w sposób proporcjonalny, wydajny i efektywny. Charakter niniejszego wniosku wiąże się z koniecznością zapewnienia istotnego kompromisu między skutecznością środków służących częstszemu rozliczaniu za pośrednictwem CCP z UE a wpływem na koszty ponoszone przez uczestników rozliczających. Ten kompromis będzie uwzględniany na etapie kalibracji i projektowania samych środków, tak aby koszty były proporcjonalne. Wniosek ten obejmuje również przegląd rozwiązań nadzorczych dotyczących CCP z UE w celu wyeliminowania wyzwań, z którymi muszą się mierzyć w związku z nieefektywnymi procesami udzielania zezwoleń. Ponadto zmiany w strukturze nadzorczej mają na celu odzwierciedlenie konieczności zintensyfikowania współpracy między organami w UE ze względu na rosnące znaczenie CCP z UE, z zachowaniem odpowiedzialności budżetowej organów państwa członkowskiego siedziby. Ponadto jeżeli chodzi o wprowadzenie wymogu posiadania aktywnego rachunku, ustanowienie monitorowania na szczeblu UE w zakresie przenoszenia nadmiernej ekspozycji przedsiębiorstw unijnych z mających znaczenie systemowe CCP z państw trzecich (CCP Tier II) do CCP z UE oraz procedury zatwierdzania *ex post*/opartej na braku sprzeciwu w przypadku niektórych zmian modeli ryzyka CCP, a także w przypadku rozszerzenia oferowanych przez nich usług, uwzględniono obawy wyrażone przez zainteresowane strony, w tym ESMA, chroniąc jednocześnie cele EMIR. Niniejszy wniosek nie wykracza poza to, co jest niezbędne do osiągnięcia tych celów, biorąc pod uwagę konieczność monitorowania i łagodzenia wszelkiego ryzyka, jakie działalność CCP, w tym CCP z państw trzecich, może stwarzać dla stabilności finansowej. Proporcjonalność preferowanych wariantów strategicznych została dokładniej oceniona w rozdziałach 7 i 8 oceny skutków towarzyszącej wnioskowi.

- **Wybór instrumentu**

EMIR jest rozporządzeniem, a zatem musi być zmienione w drodze aktu prawnego o takim samym charakterze.

3. WYNIKI OCEN *EX POST*, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Oceny *ex post*/oceny adekwatności obowiązującego prawodawstwa**

Służby Komisji przeprowadziły szerokie konsultacje z udziałem wielu różnych zainteresowanych stron, w tym organów UE (EBC, Europejska Rada ds. Ryzyka Systemowego (ERRS), Europejskie Urzędy Nadzoru (EUN)), państw członkowskich, członków Komisji Gospodarczej i Monetarniej Parlamentu Europejskiego, sektora usług finansowych (banki, fundusze emerytalne, fundusze inwestycyjne, zakłady ubezpieczeń itp.), a także przedsiębiorstw niefinansowych, aby ocenić, czy w ramach EMIR w wystarczającym stopniu zapewnia się stabilność finansową UE. Proces ten pozwolił wykazać utrzymujące się

ryzyko dla stabilności finansowej UE, które wynika z nadmiernej koncentracji rozliczania w kilku CCP z państw trzecich. Ryzyko to jest szczególnie istotne w przypadku scenariusza warunków skrajnych.

Biorąc pod uwagę stosunkowo niedawne wejście w życie EMIR 2.2 oraz fakt, że niektóre wymogi nie mają jeszcze zastosowania¹⁵, służby Komisji nie uznały jednak za stosowne przygotowania pełnej równoległej oceny całych ram. W zamian z góry określono główne obszary na podstawie informacji od zainteresowanych stron i analizy wewnętrznej (w sekcji 3 towarzyszącej oceny skutków zawierającej opis problemu szczegółowo wyjaśniono nieefektywność i nieskuteczność obowiązujących przepisów).

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

W trakcie procesu przygotowywania niniejszego wniosku Komisja prowadziła konsultacje z zainteresowanymi stronami. W szczególności poprzez:

- ukierunkowane konsultacje Komisji prowadzone w dniach od 8 lutego do 22 marca 2022 r.¹⁶ Zdecydowano, że konsultacje powinny być ukierunkowane, a pytania dotyczyły bardzo konkretnego i raczej technicznego zagadnienia. W ukierunkowanych konsultacjach za pośrednictwem formularza internetowego wzięło udział 71 zainteresowanych stron, a niektóre odpowiedzi o charakterze poufnym przesłano również pocztą elektroniczną;
- wystosowane przez Komisję zaproszenie do zgłaszania uwag w dniach od 8 lutego do 8 marca 2022 r.¹⁷;
- konsultacje z zainteresowanymi stronami za pośrednictwem grupy roboczej ds. możliwości i wyzwań związanych z przenoszeniem instrumentów pochodnych ze Zjednoczonego Królestwa do UE, w pierwszej połowie 2021 r., w tym kilka spotkań informacyjnych z zainteresowanymi stronami w lutym, marcu i czerwcu 2021 r.;
- spotkanie z posłankami i posłami do Parlamentu Europejskiego w dniu 4 maja, a także późniejsze spotkania dwustronne;
- spotkania z ekspertami z państw członkowskich w dniach 30 marca 2022 r., 16 czerwca 2022 r. i 8 listopada 2022 r.;
- posiedzenia Komitetu ds. Usług Finansowych w dniach 2 lutego i 16 marca 2022 r.;
- posiedzenia Komitetu Ekonomiczno-Finansowego w dniach 18 lutego i 29 marca 2022 r.;

¹⁵ Na przykład nie przyjęto jeszcze regulacyjnych standardów technicznych dotyczących procedur stosowanych przy zatwierdzaniu rozszerzenia usług lub zatwierdzaniu zmian w modelach ryzyka na podstawie odpowiednio art. 15 i 49 EMIR.

¹⁶ https://ec.europa.eu/info/business-economy-euro/banking-and-finance/regulatory-process-financial-services/consultations-banking-and-finance/targeted-consultation-review-central-clearing-framework-eu_en

¹⁷ https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/13378-Rozliczanie-instrumentow-pochodnych-przeglad-rozporzadzenia-w-sprawie-infrastruktury-ryнку-europejskiego_pl

- dwustronne spotkania z zainteresowanymi stronami, jak również informacje poufne otrzymane od szerokiego grona zainteresowanych stron.

Główne wyniki tego procesu konsultacyjnego:

- Z prac, które rozpoczęły się w 2021 r., wynika, że poprawa atrakcyjności rozliczania, zachęcanie do rozwoju infrastruktur UE i wzmocnienie rozwiązań nadzorczych w UE będą wymagały czasu.
- Zidentyfikowano szereg środków, które mogłyby pomóc w zwiększeniu atrakcyjności CCP z UE i działalności rozliczeniowej w UE, a także zapewnić odpowiednie zarządzanie ryzykiem i nadzór nad nim.
- Te zidentyfikowane środki leżą nie tylko w zakresie kompetencji Komisji i współprawodawców, ale mogą również potencjalnie wymagać działań ze strony EBC, krajowych banków centralnych, EUN, krajowych organów nadzoru, CCP i banków.
- Z konsultacji wynika, że uczestnicy rynku zasadniczo preferują podejście rynkowe do środków regulacyjnych, aby zminimalizować koszty i zapewnić uczestnikom rynku UE utrzymanie międzynarodowej konkurencyjności. Środki regulacyjne spotkały się jednak z pewnym poparciem, zwłaszcza gdy umożliwiają szybszy proces zatwierdzania nowych produktów i usług CCP¹⁸.
- Środkami uznanymi za przydatne w celu zwiększenia atrakcyjności CCP z UE były: dysponowanie aktywnym rachunkiem prowadzonym przez CCP z UE, środki ułatwiające rozszerzenie usług świadczonych przez CCP z UE, rozszerzenie skali udziału uczestników rozliczających, zmiana zasad rachunkowości zabezpieczeń oraz poprawa warunków finansowania i zarządzania płynnością dla CCP z UE.

We wniosku uwzględniono te informacje zwrotne od zainteresowanych stron, jak również informacje zwrotne otrzymane w trakcie spotkań z szeregiem zainteresowanych stron, organów UE i instytucji unijnych. Za pomocą wniosku wprowadza się ukierunkowane zmiany EMIR mające na celu:

- zwiększenie atrakcyjności CCP z UE poprzez uproszczenie procedur dotyczących wprowadzania produktów oraz zmiany modeli i parametrów oraz wprowadzenie zatwierdzania/przeglądu opartych na braku sprzeciwu/*ex post* w przypadku niektórych zmian. Umożliwia to CCP z UE szybsze wprowadzanie nowych produktów i zmian modelu przy jednoczesnym zapewnieniu odpowiedniego uwzględnienia ryzyka bez stwarzania zagrożenia dla stabilności finansowej, a zatem zwiększa konkurencyjność CCP z UE;
- zachęcanie do rozliczania centralnego w UE w celu zapewnienia stabilności finansowej poprzez wymaganie od członków rozliczających i klientów posiadania,

¹⁸ Raczej brak poparcia/ograniczone poparcie dla wyższych wymogów kapitałowych w CRR w odniesieniu do ekspozycji wobec CCP Tier II spoza UE, celów w zakresie zmniejszenia ekspozycji wobec konkretnych CCP Tier II spoza UE, obowiązku rozliczania w UE oraz narzędzi makroostrożnościowych.

bezpośrednio lub pośrednio, aktywnego rachunku prowadzonego przez CCP z UE, a także ułatwienie rozliczania przez klientów przyczyniające się do ograniczenia ekspozycji wobec CCP Tier II z państw trzecich i związanego z tym nadmiernego uzależnienia od takich CCP, które stanowi zagrożenie dla stabilności finansowej UE;

- udoskonalenie oceny ryzyka transgranicznego i zarządzania takim ryzykiem poprzez zapewnienie organom w UE odpowiednich uprawnień i informacji na potrzeby monitorowania ryzyka związanego z CCP zarówno z UE, jak i z państw trzecich, w tym poprzez zacieśnienie ich współpracy w zakresie nadzoru w UE.
- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej**

Przygotowując niniejszy wniosek, Komisja korzystała z wiedzy eksperckiej i danych z następujących źródeł zewnętrznych:

- **sprawozdania ESMA** na podstawie art. 25 ust. 2c EMIR przedłożonego Komisji w grudniu 2021 r.¹⁹; w sprawozdaniu uwzględniono również odpowiedzi na ankiety przeprowadzone przez ESMA i działania związane z gromadzeniem danych od CCP i uczestników rozliczających;
- **odpowiedzi ERRS** na konsultacje przeprowadzone przez ESMA na podstawie art. 25 ust. 2c EMIR, wydanej w grudniu 2021 r.²⁰;
- danych statystycznych **Banku Rozrachunków Międzynarodowych**;
- dokumentu **Centrum Studiów nad Polityką Europejską**, „Setting EU CCP policy – much more than meets the eye” („Ustalanie polityki CCP z UE – znacznie więcej niż się wydaje”), 2021 r. oraz
- bazy danych **ClarusFT**.

Wkład ten został uzupełniony o – czasami poufny – ilościowy i jakościowy wkład uczestników rynków finansowych.

- **Ocena skutków**

Komisja przeprowadziła ocenę skutków istotnych wariantów strategicznych. Warianty strategiczne określono z uwzględnieniem czterech czynników obejmujących: (i) skomplikowane, długie i uciążliwe procedury, (ii) ograniczony udział w CCP z UE i koncentracja rozliczania w CCP o ugruntowanej pozycji na rynku, (iii) wzajemne powiązania systemu finansowego UE, (iv) nieskuteczne ramy współpracy w zakresie nadzoru. Warianty strategiczne oceniono pod kątem celów szczegółowych, jakimi są zwiększenie atrakcyjności CCP z UE, zachęcanie do rozliczania za pośrednictwem CCP z UE oraz udoskonalenie oceny ryzyka transgranicznego i zarządzania nim.

¹⁹ Sprawozdanie ESMA dotyczące CCP ze Zjednoczonego Królestwa, 2021 r.

²⁰ https://www.esrb.europa.eu/pub/pdf/other/esrb.letter220120_on_response_to_esma_consultation~3182592790.en.pdf

14 września 2022 r. Rada ds. Kontroli Regulacyjnej²¹ wydała pozytywną opinię wraz z uwagami dotyczącą oceny skutków i przedstawiła następujące główne zalecenia w sprawie jej ulepszenia:

- wyjaśnienie, co byłoby sukcesem i na czym będzie polegało jego skuteczne monitorowanie;
- rozszerzenie zakresu rozważanych wariantów;
- przedstawienie uzasadnienia i przewidywanego kształtu kluczowych środków, które zostaną uregulowane w drodze rozporządzenia wykonawczego, oraz wyjaśnienie kryteriów i parametrów, które będą stanowić podstawę ich opracowania.

Wymagane wyjaśnienia zostały dodane w odpowiednich sekcjach oceny skutków.

Na podstawie oceny i porównania wszystkich wariantów strategicznych w ocenie skutków wskazano następujące preferowane warianty strategiczne:

- **środki mające na celu zwiększenie atrakcyjności CCP z UE:** za preferowany wariant uznano połączenie środków upraszczających procedury dotyczące wprowadzania produktów i zmiany modeli, a także wprowadzenie procedury zatwierdzania *ex post*/opartej na braku sprzeciwu w odniesieniu do niektórych zmian. Środki te uprościłyby obecne procedury, zachowując jednocześnie stabilność finansową. Jako odrębne warianty oceniono również uproszczenie procedur dotyczących wprowadzania produktów i zmiany modeli, a także wprowadzenie zatwierdzania/przeglądu *ex post*/opartych na braku sprzeciwu w odniesieniu do niektórych zmian. Ponieważ jednak każdy z nich tylko częściowo spełniałby założone cele, za najodpowiedniejsze z punktu widzenia osiągnięcia określonych celów uznano połączenie obu wariantów;
- **środki mające na celu zachęcenie do rozliczania centralnego w UE służące ochronie stabilności finansowej:** za najbardziej odpowiednie do osiągnięcia celów uznano połączenie różnych wariantów, które obejmowałyby następujące aspekty: (i) nałożenie na członków rozliczających i klientów wymogu posiadania aktywnego rachunku prowadzonego przez CCP z UE; (ii) zapewnienie zgodności z nowymi wymogami dotyczącymi działalności rozliczeniowej; (iii) zachęcenie – w drodze komunikatu – podmiotów publicznych, które dobrowolnie rozliczają się za pośrednictwem CCP, do przeprowadzania takich rozliczeń w UE oraz (iv) ułatwienie rozliczania centralnego. Połączenie tych wariantów pozwoliłoby rozwiązać problem nadmiernej zależności od CCP Tier II, zwiększyć skalę rozliczania centralnego w UE i usunąć przeszkody w związku z rozliczaniem centralnym. Niektóre z tych środków mogą wymagać określenia konkretnych aspektów w aktach poziomu 2. Warianty strategiczne oceniono również oddzielnie, ale uznano, że

²¹ Należy dodać link do pozytywnej opinii Rady ds. Kontroli Regulacyjnej.

połączenie tych wariantów będzie najskuteczniejsze z punktu widzenia osiągnięcia celów;

- **środki mające na celu udoskonalenie oceny ryzyka transgranicznego i zarządzania takim ryzykiem:** ukierunkowane zmiany w obecnych ramach nadzorczych uznano za najbardziej odpowiednie i proporcjonalne, ponieważ zapewniają one właściwą równowagę między osiągnięciem celów obejmujących: (i) wzmocnienie ram dotyczących solidnego uwzględniania ryzyka transgranicznego, (ii) zwiększenie stabilności finansowej UE oraz (iii) zwiększenie atrakcyjności CCP z UE, przy jednoczesnym uznaniu, że decyzje dotyczące restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mające wpływ na CCP, członków rozliczających i klientów są podejmowane na szczeblu krajowym, a państwa członkowskie pozostają ostatecznie odpowiedzialne za wspieranie finansowe CCP, którzy uzyskali zezwolenie na prowadzenie działalności w ich jurysdykcji;
- całościowy pakiet wariantów będzie miał pozytywny wpływ na system rozliczania i rozrachunku transakcji w UE dzięki zwiększeniu atrakcyjności CCP z UE, zachęcaniu do przeprowadzania rozliczeń centralnych w UE, udoskonaleniu oceny ryzyka transgranicznego i zarządzania takim ryzykiem, a tym samym przyczynieniu się do konkurencyjności rynków finansowych UE oraz stabilności finansowej UE.

- **Sprawność regulacyjna i uproszczenie**

Celem inicjatywy jest zwiększenie atrakcyjności CCP z UE, ograniczenie nadmiernego uzależnienia unijnych uczestników rynku od CCP spoza UE, ochrona stabilności finansowej UE i zwiększenie otwartej strategicznej autonomii UE. Inicjatywa jako taka nie służy ograniczeniu kosztów. Preferowany wariant strategiczny mający na celu zwiększenie atrakcyjności CCP z UE doprowadzi jednak do uproszczenia procedur, jakich mają przestrzegać CCP z UE, zmniejszenia obciążeń administracyjnych i zwiększenia efektywności ich działalności, co doprowadzi również do obniżenia kosztów. Przybliżony zakres tych oszczędności kosztów oszacowano na podstawie konsultacji z zainteresowanymi stronami oraz kilku założeń, które były konieczne do ekstrapolacji skutków na całą UE. Te oszczędności kosztów mają charakter administracyjny i dlatego w myśl zasady „jedno więcej – jedno mniej” liczy się je jako „zmniejszenie” w przedziale od ok. 5 mln EUR do 15 mln EUR (łącznie dla całej UE). Oszczędności te zostaną prawdopodobnie skoncentrowane w kilku CCP z UE (ponieważ w danym roku niewielu CCP z UE może wprowadzić na rynek nowe produkty) i prawdopodobnie będą korzystne pod względem zwiększenia ich atrakcyjności. Jeśli chodzi o potencjalne dodatkowe koszty związane z zasadą „jedno więcej – jedno mniej”, tj. koszty bardzo ograniczonych formalności związanych z otwarciem rachunku prowadzonego przez CCP, koszty administracyjne są znikome (więcej informacji na ten temat można znaleźć w załączniku 3 do oceny skutków towarzyszącej niniejszemu wnioskowi).

Jeżeli chodzi o wymóg dysponowania aktywnym rachunkiem, z szacunków służb Komisji opartych na informacjach poufnych wynika, że około 60 % unijnych klientów członków rozliczających z UE posiada już rachunek do rozliczania swapów stóp procentowych prowadzony przez CCP z UE, a około 85 % posiada taki rachunek dla swapów ryzyka kredytowego. W przypadku tych klientów otwarcie rachunku prowadzonego przez CCP z UE w odniesieniu do tych rodzajów produktów nie stanowiłoby zatem dodatkowego kosztu. Ponadto wszelkie koszty mogłyby zależeć od tego, u którego CCP posiadają rachunek:

zgodnie z informacjami poufnymi przekazanymi służbom Komisji w niektórych CCP z UE na przykład koszty samego rachunku – pod pewnymi warunkami – wynoszą zero. Wymóg dysponowania aktywnym rachunkiem zostanie doprecyzowany w regulacyjnym standardzie technicznym, który ma zostać przygotowany przez ESMA i który będzie przedmiotem konsultacji publicznych oraz analizy kosztów i korzyści.

- **Prawa podstawowe**

UE przestrzega najwyższych standardów ochrony praw podstawowych i jest sygnatariuszem szeregu konwencji w dziedzinie praw człowieka. W tym kontekście we wniosku przestrzega się tych praw, w szczególności praw gospodarczych wymienionych w głównych konwencjach ONZ w zakresie praw człowieka, Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, stanowiącej integralną część Traktatów UE, oraz europejskiej konwencji praw człowieka.

4. WPLYW NA BUDŻET

Niniejszy wniosek nie będzie miał wpływu na budżet Unii.

Niniejsza inicjatywa ustawodawcza nie będzie miała wpływu na wydatki ESMA ani innych organów Unii Europejskiej.

W ocenie skutków stwierdzono jedynie umiarkowane dodatkowe koszty dla ESMA, a jednocześnie proponowane środki przyczyniają się do zapewnienia efektywności, która doprowadzi do obniżenia kosztów. Ponadto w niektórych przepisach doprecyzowano i na nowo określono rolę ESMA, nie tworząc jednocześnie nowych zadań, w związku z czym należy uznać je za neutralne dla budżetu.

Zidentyfikowane koszty dotyczą utworzenia i obsługi nowej centralnej bazy danych, tj. narzędzia informatycznego do składania dokumentów nadzorczych. Nawet jeśli ESMA może ponieść wyższe koszty związane z opracowaniem lub wyborem takiego nowego narzędzia informatycznego, a także z jego obsługą, narzędzie to przyczyni się jednak również do zwiększenia efektywności, a ESMA odniesie z tego tytułu korzyści. Efektywność ta wiąże się ze znacznie mniejszym nakładem pracy ręcznej przy uzgadnianiu i udostępnianiu dokumentów, śledzeniu terminów i pytań oraz koordynacji z właściwymi organami krajowymi, kolegium i komitetem nadzorczym ds. CCP. Korzyści te prawdopodobnie przewyższą poniesione koszty.

Ponadto początkowa dodatkowa praca (administracyjna) związana z modyfikacją narzędzi i procedur oraz ze wzmocnioną współpracą może początkowo zwiększyć koszty, ale z czasem prawdopodobnie zmniejszy się lub pozostanie na stałym poziomie. W szczególności ESMA będzie zobowiązany do opracowania projektu regulacyjnych/wykonawczych standardów technicznych dotyczących formatu i treści dokumentów, które CCP mają obowiązek przedkładać organom nadzoru przy składaniu wniosku, standardów sprawozdawczości na temat działalności rozliczeniowej i ekspozycji wobec CCP spoza UE oraz specyfikacji wymogu posiadania przez członków rozliczających i klientów aktywnego rachunku prowadzonego przez CCP z Unii, a także kilku sprawozdań, w tym rocznego sprawozdania na temat wyników ich działalności w zakresie monitorowania i działalności transgranicznej oraz półrocznego sprawozdania na temat działalności rozliczeniowej kontrahentów

niefinansowych. Podejmując te działania, ESMA może opierać się na już istniejących wewnętrznych procesach i procedurach, a w stosownych przypadkach może przekształcić te procedury w regulacyjne/wykonawcze standardy techniczne. Przy określaniu wymogu dysponowania aktywnym rachunkiem w przypadku niektórych już zidentyfikowanych instrumentów oraz ich stałego monitorowania ESMA może uwzględnić prace podjęte już przez siebie na podstawie art. 25 ust. 2c EMIR przy ocenie, które usługi rozliczeniowe świadczone przez CCP Tier II mają istotne znaczenie systemowe dla Unii lub co najmniej jednego z jej państw członkowskich, w związku z czym może to wymagać jedynie bardzo ograniczonych dodatkowych zasobów.

Kolejną kategorią, którą należy uwzględnić w analizie kosztów, jest modyfikacja procedur i narzędzi na potrzeby nowych ram współpracy w zakresie nadzoru. Współpraca w ramach wspólnych zespołów nadzorczych oraz ustanowienie wspólnego mechanizmu monitorowania na poziomie UE są nowymi elementami ram nadzorczych. Są to jednak głównie narzędzia mające poprawić współpracę między organami i obejmują zadania, które są już we wszystkich zasadniczych częściach wykonywane przez organy, z wyjątkiem monitorowania wdrażania wymogów określonych dla aktywnych rachunków prowadzonych przez CCP z UE, takich jak opłaty za dostęp pobierane przez CCP od klientów z tytułu aktywnych rachunków. Te nowe struktury będą prawdopodobnie wymagały pewnej reorganizacji zasobów i potencjalnie spowodują potrzebę dodatkowych spotkań, ale nie będą miały znacznego wpływu na budżet. Ponadto zreorganizowany proces nadzoru przynosi również korzyści, zwłaszcza w postaci doprecyzowania zakresu obowiązków, uniknięcia niepotrzebnego powielania prac oraz zmniejszenia nakładu pracy w związku z wprowadzeniem procedur opartych na braku sprzeciwu, które pozwalają ESMA i właściwym organom krajowym skupić się na istotnych aspektach nadzoru w odniesieniu do rozszerzenia usług rozliczania centralnego i zmian modeli ryzyka CCP.

Proponowana zmiana wyjaśniająca, że ESMA może wycofać uznanie CCP z państw trzecich, którzy odmawiają dokonywania opłat na rzecz ESMA, będzie miała pozytywny wpływ na koszty. Dzięki temu ESMA uniknie znacznych nakładów pracy, za którą nie otrzyma wynagrodzenia.

Ponadto wprowadza się dodatkowe przepisy, w których doprecyzowano i na nowo określono rolę ESMA, w związku z czym należy uznać je za neutralne dla budżetu. Na przykład ESMA ma już obowiązek wydawania opinii przed podjęciem określonych decyzji przez właściwe organy krajowe, jednak treść tych opinii zostaje dostosowana w celu zapewnienia wyższego stopnia efektywności procesu nadzoru, a ESMA otrzymuje formalną możliwość wydania opinii na temat corocznego przeglądu i oceny CCP oraz wycofania ich zezwoleń i wymogów dotyczących depozytów zabezpieczających. Ponadto ESMA ma odgrywać jasną rolę w koordynowaniu i wydawaniu zaleceń w sytuacjach nadzwyczajnych. Są to zadania, które we wszystkich istotnych aspektach dotyczą już istniejących bieżących prac, a w przepisach doprecyzowano, a zatem wzmocniono pozycję ESMA, zapewniając jasny podział obowiązków.

Mimo wprowadzenia mniejszych zmian dotyczących roli innych organów Unii Europejskiej, takich jak Komisja Europejska lub Europejski Bank Centralny, nie będą one miały wpływu na budżet.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

• Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania

Proponowane środki mają na celu zwiększenie atrakcyjności CCP z UE oraz wzmocnienie nadzoru nad ryzykiem transgranicznym w UE. W związku z tym rozważa się kilka zmian EMIR oraz, w niektórych przypadkach, zmiany innych aktów prawnych UE. We wniosku zapewniono, aby właściwe organy UE miały dostęp do odpowiednich informacji, nie powodując przy tym nadmiernych kosztów. Wniosek zawiera przepis, zgodnie z którym należy przeprowadzić ocenę całego EMIR, ze szczególnym uwzględnieniem jego skuteczności i efektywności w osiąganiu wyznaczonych pierwotnie celów (tj. zwiększenia efektywności i bezpieczeństwa unijnych rynków usług rozliczeniowych i zachowania stabilności finansowej). W ocenie należy uwzględnić wszystkie aspekty EMIR, ale w szczególności poprawę atrakcyjności CCP z UE. Zasadniczo ocenę tę należy przeprowadzić co najmniej 5 lat po wejściu w życie rozporządzenia, a w jej ramach należałoby zebrać informacje od wszystkich odpowiednich zainteresowanych stron.

• Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku

Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku

1. Transakcje wewnątrzgrupowe

W EMIR przewidziano ramy zwalniające transakcje wewnątrzgrupowe (w wymiarze krajowym i transgranicznym) z obowiązku rozliczania na podstawie art. 4 oraz z wymogów dotyczących depozytów zabezpieczających na podstawie art. 11 tego rozporządzenia. Aby zapewnić większą pewność prawa i przewidywalność w kwestii ram ustanowionych na potrzeby decyzji wewnątrzgrupowych, konieczność wydania decyzji o równoważności zastępuje się wykazem jurysdykcji, w przypadku których nie można udzielać wyłączenia. Należy zatem zmienić art. 3 i zastąpić konieczność wydania decyzji o równoważności wykazem państw trzecich, w przypadku których nie należy udzielać wyłączenia, oraz uchylić art. 13. Tymi państwami trzecimi powinny być państwa figuruje w wykazie państw trzecich wysokiego ryzyka mających strategiczne braki w systemach przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, zgodnie z art. 9 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849, oraz państwa wymienione w załączniku I do unijnego wykazu jurysdykcji niechętnych współpracy do celów podatkowych. Komisja jest także uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych w celu wskazywania państw trzecich, których podmioty nie mogą korzystać z opisanych wyłączeń, mimo że nie figuruje w żadnym ze wspomnianych wykazów, ponieważ bycie podmiotem z państwa trzeciego wymienionym w tych wykazach niekoniecznie jest jedynym czynnikiem, który może wpływać na ryzyko, w tym ryzyko kontrahenta lub ryzyko prawne, związane z kontraktami pochodnymi.

2. Obowiązek rozliczania

W art. 4 wprowadza się zmiany w celu wdrożenia zwolnienia z obowiązku rozliczania w przypadku, gdy unijny kontrahent finansowy lub kontrahent niefinansowy podlegający obowiązkowi rozliczania na podstawie EMIR dokonuje transakcji z systemem programów emerytalnych ustanowionym w państwie trzecim, który został zwolniony z obowiązku rozliczania zgodnie z jego prawem krajowym.

3. Obowiązek rozliczania dla kontrahentów finansowych

W art. 4a wprowadza się zmiany, w związku z którymi przy obliczaniu pozycji względem progów na podstawie art. 4a EMIR bierze się pod uwagę wyłącznie te kontrakty pochodne, które nie są rozliczane przez CCP posiadającego zezwolenie udzielone zgodnie z art. 14 ani uznanego zgodnie z art. 25 tego rozporządzenia.

4. Aktywny rachunek

Wprowadza się nowy art. 7a w celu przeciwdziałania ryzyku związanemu z nadmiernymi ekspozycjami unijnych członków rozliczających i klientów wobec CCP z państw trzecich, którzy świadczą usługi rozliczeniowe uznane przez ESMA za usługi o istotnym znaczeniu systemowym, a tym samym zapewnienia integralności i stabilności systemu finansowego UE. W artykule tym na kontrahentów finansowych i niefinansowych podlegających obowiązkowi rozliczania nakłada się wymóg posiadania – bezpośrednio lub pośrednio – aktywnych rachunków prowadzonych przez CCP mających siedzibę w UE, rozliczania co najmniej określonej części usług uznanych za usługi o istotnym znaczeniu systemowym przez CCP z UE oraz składania sprawozdań na ten temat. Wymóg ten powinien prowadzić do ograniczenia nadmiernych ekspozycji w usługach rozliczeniowych o istotnym znaczeniu systemowym oferowanych przez odpowiednich CCP Tier II w zakresie niezbędnym do ochrony stabilności finansowej. ESMA, we współpracy z EUNB, EIOPA i ERRS oraz po konsultacji z ESBC, ustala szczegóły dotyczące kalibracji działalności, która ma być prowadzona na tych aktywnych rachunkach, oraz wymogi sprawozdawcze dotyczące transakcji rozliczanych na tych aktywnych rachunkach. Jeżeli ESMA przeprowadzi ocenę zgodnie z art. 25 ust. 2c, Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktu delegowanego służącego wprowadzeniu zmian w wykazie kategorii kontraktów pochodnych, które podlegają wymogowi dysponowania aktywnym rachunkiem, poprzez dodanie lub usunięcie kategorii z tego wykazu.

5. Informacje dotyczące usług rozliczeniowych

Wprowadza się nowy art. 7b, aby zobowiązać członków rozliczających i klientów świadczących usługi rozliczeniowe do informowania swoich klientów o możliwości rozliczenia danego kontraktu przez CCP z UE.

W art. 7b na członków rozliczających z UE i na klientów z UE nakłada się również wymóg zgłaszania właściwemu organowi zakresu rozliczenia dokonanego przez CCP spoza UE. Aby zapewnić należyte określenie informacji, które mają zostać przedłożone, oraz ich przekazywanie w zharmonizowany sposób, ESMA jest zobowiązany opracować projekty regulacyjnych i wykonawczych standardów technicznych określających wymagane informacje.

6. Obowiązek zgłaszania

W art. 9 wprowadza się zmiany służące zniesieniu zwolnienia z wymogów dotyczących zgłaszania obowiązującego w odniesieniu do transakcji pomiędzy kontrahentami w ramach grupy, w przypadku których przynajmniej jeden kontrahent jest kontrahentem niefinansowym, aby zapewnić odpowiednią widoczność transakcji wewnątrzgrupowych.

7. Obowiązek rozliczania dla kontrahentów niefinansowych

W art. 10 wprowadza się zmiany mające na celu zobowiązanie ESMA do dokonywania przeglądu oraz, w stosownych przypadkach, doprecyzowania regulacyjnych standardów

technicznych dotyczących kryteriów wykorzystywanych do ustalania, które kontrakty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym w obiektyw i mierzalny sposób ograniczają ryzyko – tzw. wyłączenie dotyczące zabezpieczenia – a także kryteriów obowiązujących przy wyznaczaniu progów, aby należycie i precyzyjnie odzwierciedlić cechy charakterystyczne instrumentów pochodnych i powiązane z nimi ryzyko, a także aby ocenić, czy klasy instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, tj. klasy obejmujące instrumenty pochodne na stopę procentową, walutowe instrumenty pochodne, kredytowe instrumenty pochodne i instrumenty pochodne na akcje, nadal można uznać za odpowiednie klasy. ESMA zachęca się m.in. do rozważenia możliwości zapewnienia większego stopnia szczegółowości w odniesieniu do towarowych instrumentów pochodnych oraz – w stosownych przypadkach – do zagwarantowania takiego większego stopnia szczegółowości.

W art. 10 wprowadza się również zmiany służące ustanowieniu wymogu brania pod uwagę przy obliczaniu pozycji względem progów wyłącznie tych kontraktów pochodnych, które nie są rozliczane przez CCP posiadającego zezwolenie udzielone zgodnie z art. 14 lub uznanego zgodnie z art. 25.

8. Techniki ograniczania ryzyka kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, nierozliczanych przez CCP

W art. 11 wprowadza się zmiany mające na celu wyznaczenie kontrahentom niefinansowym, na których po raz pierwszy nałożono wymóg wymiany zabezpieczeń w odniesieniu do kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym nierozliczanych przez CCP, terminu na wdrożenie wynoszącego 4 miesiące, aby zapewnić im możliwość wynegocjowania i sprawdzenia ustaleń w zakresie wymiany zabezpieczeń.

EUNB może wydawać wytyczne lub zalecenia, aby zagwarantować spójny sposób stosowania procedur zarządzania ryzykiem we współpracy z pozostałymi EUN.

9. Zezwolenie na prowadzenie działalności przez CCP oraz rozszerzenie zakresu działalności i usług

W art. 14 i 15 wprowadza się zmiany służące wyjaśnieniu, że CCP posiadający zezwolenie powinni być również uprawnieni do świadczenia usług rozliczeniowych i prowadzenia działalności rozliczeniowej w odniesieniu do instrumentów niefinansowych w ramach posiadanego przez nich zezwolenia na świadczenie usług rozliczeniowych i prowadzenie działalności rozliczeniowej w odniesieniu do instrumentów finansowych.

10. Zezwolenie na prowadzenie działalności przez CCP, rozszerzenie zakresu działalności i usług oraz procedura udzielania zezwolenia i odrzucenia wniosku o udzielenie zezwolenia

W art. 14, 15 i 17 wprowadza się zmiany mające na celu zapewnienie skrócenia i zmniejszenia stopnia złożoności stosownych procedur służących rozszerzeniu zakresu produktów oferowanych przez CCP oraz zagwarantowanie większej pewności w kwestii wyniku tych procedur dla CCP z UE. Właściwe organy są zobowiązane do szybkiego potwierdzenia otrzymania wniosku i oceny, czy CCP przekazał wszystkie dokumenty wymagane do udzielenia zezwolenia lub zatwierdzenia rozszerzenia zakresu działalności i usług. Aby zapewnić załączanie przez CCP z UE wszystkich wymaganych dokumentów do

składanych przez nie wniosków, ESMA jest zobowiązany opracować projekty regulacyjnych i wykonawczych standardów technicznych określających takie dokumenty, ich format i treść. Ponadto CCP powinien przesłać wszystkie dokumenty do centralnej bazy danych, gdzie powinny one zostać niezwłocznie udostępnione organowi właściwemu dla danego CCP, ESMA i kolegium. Co więcej, w trakcie ustalonego wcześniej okresu oceny organ właściwy dla CCP, ESMA i kolegium powinny kontaktować się ze sobą i kierować do CCP stosowne zapytania, aby zagwarantować sprawny i oparty na współpracy przebieg całej procedury.

11. Procedury oparte na braku sprzeciwu i procedury *ex post* w zakresie udzielania zgody na rozszerzenie zakresu działalności lub usług

Wprowadza się nowy art. 17a, aby zapewnić CCP możliwość skorzystania z opartej na braku sprzeciwu procedury uzyskiwania zezwolenia na świadczenie dodatkowych usług lub prowadzenie dodatkowej działalności zamiast standardowej procedury w tym zakresie, o ile wspomniane usługi i wspomniana działalność nie narażają CCP na dodatkowe ryzyko. W art. 17a wskazano usługi i działalność, które uznaje się za nieistotne i które powinny być w związku z tym zatwierdzane w drodze procedury opartej na braku sprzeciwu przeprowadzanej przez organ właściwy dla CCP – CCP może wówczas świadczyć takie usługi i prowadzić taką działalność, zanim właściwy dla niego organ otrzyma odpowiednią decyzję. Poza tymi przypadkami CCP może również zwrócić się do właściwego dla niego organu o przeprowadzenie procedury opartej na braku sprzeciwu, jeżeli stwierdzi, że proponowana dodatkowa usługa lub działalność nie doprowadziłaby do zwiększenia poziomu ryzyka, na jakie jest on narażony.

12. Procedura zasięgania opinii ESMA i kolegium

Wprowadza się nowy art. 17b, aby doprecyzować zakres działań, które należy podejmować, i procedurę, którą należy stosować, w przypadku gdy właściwy organ zdecyduje się zasięgnąć opinii ESMA i kolegium przed przyjęciem decyzji w zakresie nadzoru, o której wydanie CCP nie wnioskował, np. decyzji dotyczącej zgodności CCP z wymogami w zakresie prowadzenia ewidencji lub konfliktów interesów.

13. Kolegium i opinia kolegium

W art. 18 i 19 wprowadza się zmiany służące dalszemu usprawnieniu procesu sprawowania ustawicznego, opartego na współpracy nadzoru nad CCP. W następstwie tych zmian kolegium będzie również zobowiązane do wydania opinii w sytuacji, w której właściwy organ rozważa możliwość cofnięcia zezwolenia CCP, a także przy przeprowadzaniu przez właściwy organ corocznego przeglądu i oceny danego CCP. ESMA powinien zarządzać kolegiumami ds. poszczególnych CCP z UE i im przewodniczyć; powinno przysługiwać mu również prawo głosu.

14. Cofnięcie zezwolenia

W art. 20 wprowadza się zmiany mające na celu zobowiązanie organu właściwego dla CCP do zasięgnięcia opinii ESMA i członków kolegium przed podjęciem przez ten organ decyzji o cofnięciu zezwolenia lub ograniczeniu zakresu określonej usługi lub działalności, z wyjątkiem sytuacji, w której podjęcie takiej decyzji jest pilnie wymagane.

15. Coroczny przegląd

W art. 21 wprowadza się zmiany służące wskazaniu, że w ramach corocznego przeglądu powinno się brać pod uwagę usługi świadczone lub działalność prowadzoną przez danego CCP bądź zmiany modelu wykorzystywane przez danego CCP na podstawie procedury opartej na braku sprzeciwu. Doprecyzowuje się w nim również częstotliwość publikowania sprawozdania z przeglądu (wspomniane sprawozdanie powinno być publikowane co najmniej raz do roku, w wyznaczonym wcześniej dniu). Ponadto we wspomnianym artykule wskazuje się, że sprawozdanie podlega zaopiniowaniu przez ESMA i kolegium.

16. Współpraca nadzorcza między właściwymi organami a ESMA w odniesieniu do CCP posiadających zezwolenie oraz procedura udzielania zezwolenia i odrzucenia wniosku o udzielenie zezwolenia

W art. 17 i 23a wprowadza się zmiany mające na celu zapewnienie ESMA możliwości wydania opinii skierowanej do organu właściwego dla CCP również w związku z corocznym przeglądem i oceną danego CCP, wymogami dotyczącymi depozytu zabezpieczającego oraz cofnięciem udzielonego mu zezwolenia. Przy wydawaniu tego rodzaju opinii ESMA jest zobowiązany do ocenienia zgodności danego CCP z odpowiednimi wymogami EMIR, koncentrując się w szczególności na zidentyfikowanym ryzyku transgranicznym lub na ryzyku dla stabilności finansowej UE.

Ponadto ESMA powinien opublikować informacje o tym, że dany właściwy organ nie stosuje się lub nie zamierza stosować się do jego opinii bądź do opinii kolegium lub do jakichkolwiek przewidzianych w tych opiniach warunków lub zaleceń. ESMA może również podać do wiadomości publicznej przedstawione przez właściwy organ uzasadnienie wyjaśniające, dlaczego nie zastosował się on do treści wspomnianych opinii.

W art. 23a wprowadza się zmiany służące doprecyzowaniu roli ESMA w procesie usprawniania koordynacji działań w sytuacjach nadzwyczajnych i oceniania ryzyka, w szczególności w kontekście transgranicznym.

17. Wspólne zespoły nadzorcze, procedury oparte na braku sprzeciwu w zakresie udzielania zgody na rozszerzenie zakresu działalności lub usług oraz przegląd i ocena

Wprowadza się nowy art. 23b, aby zacieśnić współpracę między organami zaangażowanymi w proces nadzoru nad posiadającymi zezwolenie CCP z UE poprzez tworzenie wspólnych zespołów nadzorczych. Zadania wspólnych zespołów nadzorczych obejmują: (i) przekazywanie informacji organowi właściwemu dla CCP w kontekście procedury opartej na braku sprzeciwu w zakresie przedłużenia aktualnego zezwolenia odpowiedniego CCP; (ii) zapewnianie wsparcia przy ustalaniu częstotliwości i poziomu szczegółowości przeglądu i oceny CCP oraz (iii) branie udziału w kontrolach w miejscu prowadzenia działalności.

18. Wspólny mechanizm monitorowania

Wprowadza się nowy art. 23c, aby ustanowić międzysektorowy mechanizm monitorowania zrzeszający organy Unii zaangażowane w proces nadzoru nad CCP z UE, członkami rozliczającymi z UE i klientami z UE. ESMA, we współpracy z pozostałymi organami uczestniczącymi we wspólnym mechanizmie monitorowania, będzie zobowiązany do przedstawiania Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komisji sprawozdania rocznego dotyczącego wyników działalności w zakresie monitorowania na potrzeby przyszłych decyzji w zakresie polityki. ESMA może również wydać wytyczne lub zalecenia, jeżeli uzna, że

właściwe organy nie wywiązują się ze spoczywającego na nich obowiązku zapewnienia zgodności członków rozliczających i klientów z wymogiem dysponowania aktywnym rachunkiem, lub jeżeli stwierdzi wystąpienie ryzyka dla stabilności finansowej UE.

19. Sytuacja nadzwyczajna

W art. 24 wprowadza się zmiany mające na celu dodatkowe wzmocnienie roli ESMA w sytuacjach nadzwyczajnych poprzez zapewnienie ESMA możliwości zwoływania posiedzeń komitetu nadzorczego ds. CCP z własnej inicjatywy albo na wniosek, potencjalnie w poszerzonym składzie, aby skutecznie koordynować działania podejmowane przez właściwe organy w odpowiedzi na wystąpienie sytuacji nadzwyczajnej. ESMA jest również uprawniony do zwrócenia się do uczestników rynku – w drodze zwykłego wezwania – o udzielenie jej informacji, jakie są mu potrzebne do wywiązania się ze spoczywających na nim obowiązków w zakresie koordynacji działań w takich przypadkach. ESMA może również wydawać zalecenia skierowane do organów właściwych dla CCP.

20. Komitet nadzorczy ds. CCP

W art. 24a wprowadza się zmiany służące zapewnieniu ESMA możliwości wyznaczenia i zidentyfikowania priorytetów w zakresie nadzoru, aby uwzględnić ryzyko transgraniczne, w tym ryzyko związane z wzajemnymi powiązaniami, ryzyko związane ze współzależnościami oraz ryzyko koncentracji. Ponadto w art. 24a wprowadza się zmiany mające na celu umożliwienie przedstawicielom emisyjnych banków centralnych brania udziału w posiedzeniach komitetu nadzorczego ds. CCP z UE, a także – w stosownych przypadkach – zapewnienie możliwości zapraszania przedstawicieli odpowiednich organów reprezentujących klientów i przedstawicieli organów UE do udziału w tych posiedzeniach.

21. Uznawanie CCP z państw trzecich

W art. 25 wprowadza się zmiany, aby doprecyzować, że w przypadku gdy ESMA podejmuje się dokonania przeglądu decyzji o uznaniu CCP z państw trzecich, dany CCP nie powinien być zobowiązany do złożenia nowego wniosku, ale powinien udostępnić ESMA wszelkie informacje niezbędne do dokonania takiego przeglądu.

W art. 25 wprowadza się również zmiany służące zagwarantowaniu w sytuacji, w której leży to w interesie Unii, możliwości zastosowania przez Komisję proporcjonalnego podejścia i zniesienia wymogu zobowiązującego państwo trzecie do dysponowania sprawnie działającym, równoważnym systemem uznawania CCP z państw trzecich przy podejmowaniu decyzji o równoważności w odniesieniu do tego państwa trzeciego.

W celu zapewnienia proporcjonalności uzgodnień o współpracy ESMA powinien dostosować je do specyfiki różnych jurysdykcji, przy uwzględnieniu CCP ustanowionych w odpowiednich jurysdykcjach. W przypadku CCP Tier II uzgodnienia o współpracy powinny obejmować szerokie spektrum informacji będących przedmiotem wymiany między ESMA a organami odpowiedniego państwa trzeciego; w uzgodnieniach tych powinno się również zawrzeć postanowienia zwiększające częstotliwość wymiany takich informacji.

Ponadto w art. 25 wprowadza się zmiany mające na celu zagwarantowanie uwzględnienia w uzgodnieniach o współpracy prawa ESMA do bycia informowanym o przypadkach, w których CCP Tier II jest zobowiązany do zwiększenia poziomu swojej gotowości na wypadek znalezienia się w trudnej sytuacji finansowej, m.in. poprzez opracowanie planu przywrócenia gotowości do pracy po wystąpieniu sytuacji nadzwyczajnej, lub o przypadkach

opracowania planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przez właściwy organ w odpowiednim państwie trzecim. ESMA powinien być również informowany o kwestiach istotnych z punktu widzenia stabilności finansowej UE w związku z nadchodzącym kryzysem.

22. Ciągłe spełnianie warunków uznania

W art. 25b wprowadza się zmiany służące doprecyzowaniu, że CCP Tier II są zobowiązani do regularnego przekazywania ESMA odpowiednich informacji.

23. Cofnięcie uznania i publiczne ogłoszenie

W art. 25p i 25r wprowadza się zmiany mające na celu wyjaśnienie, że ESMA może cofnąć decyzję o uznaniu, jeżeli CCP spoza UE narusza jakiekolwiek wymogi przewidziane w EMIR, oraz wydać publiczne ogłoszenie w przypadku nieuiszczenia przez CCP stosownych opłat lub niepodjęcia przez niego działań naprawczych wymaganych przez ESMA.

24. Obowiązki informacyjne wobec właściwych organów

W art. 31 dotyczącym przekazywania informacji o zmianach kierownictwa CCP wprowadza się zmiany służące wyjaśnieniu przebiegu procedury związanej z gromadzeniem informacji i wydawaniem opinii przez ESMA i kolegium.

25. Opinie ESMA i kolegium

W art. 32, 35, 41 i 54 wprowadza się zmiany, aby doprecyzować kwestie związane z występowaniem do ESMA i kolegium z wnioskiem o wydanie opinii.

26. Wymogi dotyczące uczestnictwa i przepisy ogólne dotyczące wymogów organizacyjnych

W art. 26 i 37 wprowadza się zmiany w celu wyjaśnienia, że CCP nie powinni mieć możliwości pełnienia funkcji członków rozliczających innych CCP ani przyjmowania innych CCP bądź izb rozliczeniowych jako członków rozliczających lub pośrednich członków rozliczających.

27. Wymogi dotyczące uczestnictwa

W art. 37 wprowadza się zmiany, aby doprecyzować, że w przypadku gdy CCP zaakceptował lub zamierza zaakceptować kontrahentów niefinansowych w charakterze członków rozliczających, taki CCP powinien upewnić się, że określone dodatkowe wymogi dotyczące depozytów zabezpieczających i funduszy na wypadek niewykonania zobowiązania zostały spełnione. Kontrahenci niefinansowi nie mogą świadczyć usług rozliczeniowych na rzecz klientów i powinni mieć możliwość prowadzenia rachunków w CCP wyłącznie w odniesieniu do aktywów i pozycji utrzymywanych na swój własny rachunek. Organ właściwy dla CCP powinien regularnie przekazywać ESMA i kolegium informacje na temat stosowności akceptowania kontrahentów niefinansowych w charakterze członków rozliczających. ESMA jest uprawniony do opracowywania projektów regulacyjnych standardów technicznych dotyczących elementów, które należy wziąć pod uwagę przy ustalaniu kryteriów dostępu, i może wydać opinię w kwestii stosowności uzgodnień w tym zakresie po przeprowadzeniu doraźnej wzajemnej oceny.

28. Przejrzystość

W art. 38 wprowadza się zmiany służące zapewnieniu lepszej widoczności i większej przewidywalności wezwań do uzupełnienia depozytu zabezpieczającego dla klientów i klientów pośrednich. Członkowie rozliczający i klienci świadczący usługi rozliczeniowe powinni zagwarantować przejrzystość względem swoich klientów.

29. Wymogi dotyczące depozytu zabezpieczającego

W art. 41 wprowadza się zmiany mające na celu zapewnienie ustawicznego dokonywania przez CCP zmian poziomów swoich depozytów zabezpieczających, biorąc jednocześnie pod uwagę potencjalnie procykliczne skutki takich zmian, odzwierciedlając aktualne warunki rynkowe oraz uwzględniając potencjalny wpływ pobierania i wypłacania przez nich depozytów zabezpieczających na podstawie notowań śróddziennych na poziom płynności swoich członków.

30. Środki kontroli ryzyka utraty płynności

W art. 44 wprowadza się zmiany służące lepszemu odzwierciedleniu podmiotów, w przypadku których niewykonanie zobowiązania mogłoby wywrzeć istotny wpływ na poziom płynności CCP poprzez zobowiązanie CCP do uwzględnienia ryzyka utraty płynności wynikającego z niewykonania zobowiązania przez co najmniej dwa podmioty, w tym przez członków rozliczających i dostawców usług wsparcia płynności.

31. Wymogi dotyczące zabezpieczenia

W art. 46 wprowadza się zmiany mające na celu zapewnienie możliwości uznawania gwarancji bankowych i gwarancji publicznych za wysoce płynne zabezpieczenia, o ile są one bezwarunkowo dostępne na żądanie w okresie likwidacji i po upewnieniu się, że CCP bierze je pod uwagę przy obliczaniu swojej łącznej ekspozycji względem banku. Ponadto przy zmianie poziomu redukcji wartości aktywów przyjmowanych jako zabezpieczenie CCP powinien brać pod uwagę wszelkie skutki o potencjalnie procyklicznym charakterze.

32. Przegląd modeli, stosowanie testu warunków skrajnych i weryfikacja historyczna

W art. 49 wprowadza się zmiany służące zapewnieniu skrócenia i zmniejszenia stopnia złożoności stosowanych procedur, za pośrednictwem których CCP wprowadzają zmiany w modelach, oraz zagwarantowanie CCP większej pewności w kwestii wyniku tych procedur. Właściwe organy są zobowiązane do szybkiego potwierdzenia otrzymania wniosku o wprowadzenie zmiany w modelu poprzez ocenienie, czy CCP przekazał wszystkie wymagane dokumenty. Aby zapewnić załączanie przez CCP z UE wszystkich wymaganych dokumentów do składanych przez nich wniosków, ESMA jest zobowiązany opracować projekty regulacyjnych i wykonawczych standardów technicznych określających takie dokumenty, ich format i treść. Ponadto CCP powinien przesłać wszystkie dokumenty do centralnej bazy danych, gdzie powinny one zostać niezwłocznie udostępnione organowi właściwemu dla danego CCP, ESMA i kolegium. W art. 49 wprowadza się również możliwość przeprowadzenia procedury opartej na braku sprzeciwu zamiast standardowej procedury w celu zatwierdzenia zmian w modelach uznawanych za nieistotne oraz wskazuje się rodzaje zmian, które uznaje się za istotne. Jeżeli CCP uznaje zmianę za nieistotną, może rozpocząć korzystanie ze zmienionego modelu, zanim właściwy dla niego organ otrzyma odpowiednią decyzję.

33. Zmiany dotyczące sprawozdań i przeglądów

W art. 85 wprowadza się zmiany mające na celu nałożenie na Komisję obowiązku przedstawienia sprawozdania z oceny stosowania niniejszego rozporządzenia do [data przypadająca 5 lat od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia]. Komisja jest zobowiązana przedłożyć to sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wraz z wszelkimi stosownymi wnioskami. Ponadto w art. 85 skreśla się figurujący w nim obecnie wymóg przedłożenia sprawozdania do 2 stycznia 2023 r. ESMA jest również zobowiązany do przedłożenia sprawozdania na temat swojego personelu i zasobów do [data przypadająca 3 lata od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia].

34. Zmiany w rozporządzeniu w sprawie wymogów kapitałowych (CRR)

W art. 382 ust. 4 CRR²² wprowadza się zmianę służącą dostosowaniu odpowiednich przepisów CRR do zmian zaproponowanych w niniejszym wniosku. Wspomniana zmiana ma na celu skorygowanie wymogu w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka związanego z korektą wyceny kredytowej, w szczególności poprzez doprecyzowanie, które transakcje wewnątrzgrupowe mogą zostać zwolnione z konieczności spełnienia tego wymogu.

35. Zmiany w rozporządzeniu w sprawie funduszy rynku pieniężnego (rozporządzenie w sprawie FRP)

W art. 17 rozporządzenia w sprawie FRP²³ wprowadza się zmiany dotyczące przepisów odnoszących się do polityki inwestycyjnej w zakresie limitów ryzyka kontrahenta. Skutkują one zwolnieniem transakcji na instrumentach pochodnych rozliczonych na szczeblu centralnym z limitów ryzyka kontrahenta ustanowionych w art. 17 ust. 4 i art. 17 ust. 6 lit. c) rozporządzenia w sprawie FRP. Ponadto w art. 2 dodaje się nowy pkt 24 zawierający definicję CCP.

²² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Tekst mający znaczenie dla EOG), Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1.

²³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1131 z dnia 14 czerwca 2017 r. w sprawie funduszy rynku pieniężnego (Tekst mający znaczenie dla EOG), Dz.U. L 169 z 30.6.2017, s. 8.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

z dnia [xxx] r.

**zmieniające rozporządzenia (UE) nr 648/2012, (UE) nr 575/2013 i (UE) 2017/1131
w zakresie środków mających na celu ograniczenie nadmiernych ekspozycji wobec
kontrahentów centralnych z państw trzecich oraz zwiększenie efektywności unijnych
rynków usług rozliczeniowych**

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Banku Centralnego²⁴,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego²⁵,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012²⁶ przyczynia się do ograniczenia ryzyka systemowego dzięki poprawie przejrzystości rynku instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym oraz dzięki zmniejszeniu ryzyka kredytowego i ryzyka operacyjnego kontrahenta związanego z instrumentami pochodnymi będącymi przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym.
- (2) Infrastruktury posttransakcyjne stanowią jeden z podstawowych elementów unii rynków kapitałowych i odpowiadają za szereg czynności posttransakcyjnych, w tym rozliczanie. Sprawnie działający i konkurencyjny system rozliczeniowy w Unii ma kluczowe znaczenie dla funkcjonowania unijnych rynków kapitałowych i stanowi fundament stabilności finansowej UE. Należy zatem przyjąć dodatkowe przepisy

²⁴ [...]

²⁵ [...]

²⁶ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji (Dz.U. L 201 z 27.7.2012, s. 1).

służące poprawie efektywności usług rozliczeniowych w Unii w ujęciu ogólnym, a w szczególności usług rozliczeniowych świadczonych przez kontrahentów centralnych (CCP), poprzez uproszczenie procedur, zwłaszcza w zakresie świadczenia dodatkowych usług lub prowadzenia dodatkowej działalności i wprowadzania zmian w modelach ryzyka CCP, poprzez zwiększenie płynności, poprzez zapewnienie warunków sprzyjających dokonywaniu rozliczeń za pośrednictwem CCP z Unii, poprzez zmodernizowanie ram prowadzenia działalności przez CCP oraz poprzez zapewnienie CCP i innym podmiotom finansowym elastyczności niezbędnej do konkurencyjności na jednolitym rynku.

- (3) Aby przyciągnąć klientów, CCP muszą być bezpieczni i odporni. W rozporządzeniu (UE) nr 648/2012 przewidziano środki służące poprawie przejrzystości rynków instrumentów pochodnych i ograniczaniu ryzyka poprzez dokonywanie rozliczeń i wymieniając się depozytami zabezpieczającymi. W tym kontekście CCP odgrywają ważną rolę w ograniczaniu ryzyka finansowego. Należy zatem przyjąć przepisy dodatkowo zwiększające stabilność CCP z Unii, w szczególności poprzez wprowadzenie zmian w niektórych aspektach ram regulacyjnych. Ponadto, uznając rolę CCP z Unii w utrzymywaniu stabilności finansowej UE, należy zwiększyć nadzór nad tymi CCP, zwracając szczególną uwagę na pełnioną przez nich funkcję w szerzej rozumianym systemie finansowym, a także na fakt, że świadczą oni usługi transgraniczne.
- (4) Rozliczanie centralne to działalność o charakterze globalnym, a uczestnicy rynku z Unii są aktywni na poziomie międzynarodowym. Od chwili przyjęcia przez Komisję w 2017 r. wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 1095/2010 w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych) oraz zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 648/2012 w odniesieniu do procedur i organów związanych z udzielaniem zezwolenia CCP oraz wymogów dotyczących uznawania CCP z państw trzecich²⁷ różne podmioty, w tym m.in. Europejski Urząd Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA)²⁸, wielokrotnie wyrażały jednak obawy dotyczące utrzymującego się ryzyka dla stabilności finansowej Unii wynikającego z nadmiernej koncentracji usług rozliczeniowych w niektórych CCP z państw trzecich, w szczególności z uwagi na potencjalne ryzyko, jakie może pojawić się w ramach scenariusza warunków skrajnych. W perspektywie krótkoterminowej, aby ograniczyć ryzyko wystąpienia zjawiska nagłych spadków spowodowanego nagłym zakłóceniem dostępu uczestników rynku z Unii do brytyjskich CCP w związku z wystąpieniem Zjednoczonego Królestwa z Unii, Komisja przyjęła szereg decyzji o równoważności w celu utrzymania dostępu do CCP ze Zjednoczonego Królestwa. Komisja wezwała jednak uczestników rynku z Unii do ograniczenia swoich nadmiernych ekspozycji wobec CCP o znaczeniu systemowym spoza Unii w perspektywie średnioterminowej. Komisja ponowiła swój apel w styczniu 2021 r. w komunikacie pt. „Europejski system gospodarczy i finansowy: wspieranie otwartości, wytrzymałości i odporności”²⁹. Ryzyko i skutki związane z nadmiernymi

²⁷ COM(2017) 331.

²⁸ Sprawozdanie ESMA „Assessment report under Article 25(2c) of EMIR – Assessment of LCH Ltd and ICE Clear Europe Ltd” [„Sprawozdanie oceniające sporządzone zgodnie z art. 25 ust. 2c EMIR – Ocena LCH Ltd i ICE Clear Europe Ltd”], 16 grudnia 2021 r., ESMA91-372-1945.

²⁹ Komunikat Komisji z dnia 19 stycznia 2021 r. do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Banku Centralnego, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów:

ekspozycjami wobec CCP o znaczeniu systemowym spoza Unii zostały zbadane w sprawozdaniu opublikowanym przez ESMA w grudniu 2021 r.³⁰ po przeprowadzeniu oceny zgodnie z art. 25 ust. 2c rozporządzenia (UE) nr 648/2012. W sprawozdaniu tym stwierdzono, że niektóre usługi świadczone przez wspomnianych CCP o znaczeniu systemowym ze Zjednoczonego Królestwa miały na tyle istotne znaczenie systemowe, że uzgodnienia przewidziane obecnie w rozporządzeniu (UE) nr 648/2012 są niewystarczające do należytego zarządzania ryzykiem dla stabilności finansowej Unii. Aby ograniczyć potencjalne ryzyko dla stabilności finansowej Unii spowodowane dalszym nadmiernym opieraniem się na CCP o znaczeniu systemowym z państw trzecich, ale również aby zwiększyć proporcjonalność środków stosowanych w odniesieniu do tych CCP z państw trzecich, którzy stanowią mniejsze zagrożenie dla stabilności finansowej Unii, należy lepiej dostosować ramy wprowadzone rozporządzeniem (UE) 2019/2099 do ryzyka, z jakim wiąże się działalność różnych CCP z państw trzecich.

- (5) W art. 4 ust. 2 i w art. 11 ust. 5–10 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 transakcje wewnątrzgrupowe zwolniono z obowiązku rozliczania i wymogów dotyczących depozytów zabezpieczających. Aby zapewnić większą pewność prawa i przewidywalność w kwestii ram ustanowionych na potrzeby transakcji wewnątrzgrupowych, decyzje o równoważności, o których mowa w art. 13 tego rozporządzenia, powinny zostać zastąpione prostszymi ramami. Należy zatem zmienić art. 3 wspomnianego rozporządzenia i zastąpić konieczność wydania decyzji o równoważności wykazem państw trzecich, w przypadku których nie powinno się udzielać wyłączenia. W związku z powyższym art. 13 tego rozporządzenia powinien zostać uchylony. Ponieważ w art. 382 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013³¹ odniesiono się do transakcji wewnątrzgrupowych, o których mowa w art. 3 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, we wspomnianym art. 382 również powinno się wprowadzić stosowne zmiany.
- (6) Biorąc pod uwagę fakt, że podmioty mające siedzibę w państwach figurujących w wykazie państw trzecich wysokiego ryzyka mających strategiczne braki w ich krajowych systemach przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, o których mowa w art. 9 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849³², lub w państwach trzecich figurujących w wykazie zamieszczonym w załączniku I do konkluzji Rady w sprawie zmienionego unijnego wykazu jurysdykcji niechętnych współpracy do celów podatkowych³³ podlegają mniej

„Europejski system gospodarczy i finansowy: wspieranie otwartości, wytrzymałości i odporności” (COM(2021) 32 final).

³⁰ Sprawozdanie ESMA „Assessment report under Article 25(2c) of EMIR – Assessment of LCH Ltd and ICE Clear Europe Ltd” [„Sprawozdanie oceniające sporządzone zgodnie z art. 25 ust. 2c EMIR – Ocena LCH Ltd i ICE Clear Europe Ltd”], 16 grudnia 2021 r., ESMA91-372-1945.

³¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1).

³² Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, zmieniająca rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 i uchylająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/60/WE oraz dyrektywę Komisji 2006/70/WE (Dz.U. L 141 z 5.6.2015, s. 73).

³³ Konkluzje Rady w sprawie zmienionego unijnego wykazu jurysdykcji niechętnych współpracy do celów podatkowych i załączniki do nich (Dz.U. C 413 I z 12.10.2021, s. 1).

rygorystycznemu otoczeniu regulacyjnemu, ich działalność może zwiększać ryzyko dla stabilności finansowej Unii, m.in. z uwagi na podwyższone ryzyko kredytowe kontrahenta i ryzyko prawne. Dlatego też tego rodzaju podmioty nie powinny kwalifikować się do objęcia ich ramami ustanowionymi na potrzeby transakcji wewnątrzgrupowych.

- (7) Strategiczne braki w systemie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu lub brak współpracy do celów podatkowych niekoniecznie muszą być jedynymi czynnikami, które mogą wywierać wpływ na ryzyko, w tym ryzyko kredytowe kontrahenta i ryzyko prawne, powiązane z kontraktami pochodnymi. W tym kontekście istotne mogą okazać się również inne czynniki takie jak ramy nadzorcze. Komisja powinna być zatem uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych w celu wskazywania państw trzecich, których podmioty nie mogą korzystać z opisanych wyłączeń, mimo że nie figurują w żadnym ze wspomnianych wykazów. Biorąc pod uwagę fakt, że transakcje wewnątrzgrupowe podlegają mniej rygorystycznym wymogom regulacyjnym, organy regulacyjne i organy nadzoru powinny uważnie monitorować i oceniać ryzyko związane z transakcjami z udziałem podmiotów z państw trzecich.
- (8) Aby zapewnić równe warunki działania dla instytucji kredytowych z Unii i z państw trzecich świadczących usługi rozliczeniowe na rzecz systemów programów emerytalnych, należy wprowadzić zwolnienie z obowiązku rozliczania przewidzianego w art. 4 pkt (iv) rozporządzenia (UE) nr 648/2012, jeżeli unijny kontrahent finansowy lub kontrahent niefinansowy podlegający obowiązkowi rozliczania dokonuje transakcji z systemem programów emerytalnych ustanowionym w państwie trzecim, który został zwolniony z obowiązku rozliczania zgodnie z prawem krajowym tego państwa trzeciego.
- (9) W rozporządzeniu (UE) nr 648/2012 propaguje się korzystanie z rozliczania centralnego jako głównej techniki ograniczania ryzyka związanego z instrumentami pochodnymi będącymi przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym. Oznacza to, że najlepszą metodą ograniczania ryzyka związanego z kontraktami pochodnymi będącymi przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym jest rozliczanie tego rodzaju kontraktów pochodnych przez CCP, który posiada zezwolenie udzielone zgodnie z art. 14 lub który został uznany zgodnie z art. 25 tego rozporządzenia. W związku z powyższym przy obliczaniu wartości pozycji porównywanej z progami wyznaczonymi zgodnie z art. 10 ust. 4 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 648/2012 powinno się brać pod uwagę wyłącznie te kontrakty pochodne, które nie zostały rozliczone przez CCP, który posiada zezwolenie zgodnie z art. 14 lub który został uznany zgodnie z art. 25 tego rozporządzenia.
- (10) Należy odnieść się do ryzyka dla stabilności finansowej związanego z nadmiernymi ekspozycjami członków rozliczających i klientów z Unii wobec CCP o znaczeniu systemowym z państw trzecich (CCP Tier II) świadczących usługi rozliczeniowe, które ESMA uznał za usługi rozliczeniowe o istotnym znaczeniu systemowym zgodnie z art. 25 ust. 2c rozporządzenia (UE) nr 648/2012. W grudniu 2021 r. ESMA stwierdził, że określone usługi rozliczeniowe świadczone przez dwóch CCP Tier II, mianowicie usługi związane z instrumentami pochodnymi na stopę procentową denominowanymi w euro i w złotych polskich, usługi związane ze swapami ryzyka kredytowego denominowanymi w euro i usługi związane z instrumentami pochodnymi na krótkoterminową stopę procentową denominowanymi w euro, mają

istotne znaczenie systemowe dla Unii lub dla co najmniej jednego spośród jej państw członkowskich. Jak wspomniał ESMA w swoim sprawozdaniu oceniającym z grudnia 2021 r., jeżeli wspomniani dwaj CCP Tier II znaleźliby się w trudnej sytuacji finansowej, wprowadzenie zmian w ich uznanych zabezpieczeniach, depozytach zabezpieczających lub redukcjach wartości mogłoby wyrzucić niekorzystny wpływ na rynki obligacji skarbowych co najmniej jednego państwa członkowskiego, a w szerszym ujęciu – na stabilność finansową Unii. Ponadto zakłócenia na rynkach istotnych z punktu widzenia wdrażania polityki pieniężnej mogą utrudniać prawidłowe funkcjonowanie mechanizmu transmisji o kluczowym znaczeniu dla emisyjnych banków centralnych. Na wszystkich kontrahentów finansowych i niefinansowych podlegających obowiązkowi rozliczania należy zatem nałożyć wymóg utrzymywania – bezpośrednio lub pośrednio – rachunków o minimalnym poziomie aktywności w CCP mających siedzibę w Unii. Wymóg ten powinien doprowadzić do ograniczenia skali świadczenia tego rodzaju usług rozliczeniowych przez wspomnianych CCP Tier II do poziomu, przy którym takie rozliczanie nie będzie już stanowiło rozliczania o istotnym znaczeniu systemowym.

- (11) Należy zagwarantować, aby kalibrację poziomu działalności rozliczeniowej, który ma być utrzymywany na rachunkach utrzymywanych w CCP z Unii, można było dostosowywać do zmieniających się okoliczności. ESMA odgrywa ważną rolę w procesie oceny istotnego znaczenia systemowego CCP z państw trzecich i świadczonych przez nie usług rozliczeniowych. ESMA – we współpracy z Europejskim Urzędem Nadzoru Bankowego (EUNB), Europejskim Urzędem Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych (EIOPA) i ERRS i po zasięgnięciu opinii Europejskiego Systemu Banków Centralnych (ESBC) – powinien zatem opracować projekt regulacyjnych standardów technicznych określających szczegółowo poziom usług rozliczeniowych o istotnym znaczeniu systemowym, który kontrahenci finansowi i niefinansowi podlegający obowiązkowi rozliczania powinni utrzymywać na aktywnych rachunkach utrzymywanych w CCP z Unii. Taka kalibracja nie powinna wykraczać poza to, co jest konieczne i proporcjonalne do ograniczenia rozliczania dokonywanego w ramach określonych usług rozliczeniowych świadczonych przez dany CCP Tier II. W tym względzie ESMA powinien wziąć pod uwagę koszty, ryzyko i obciążenia, z jakimi tego rodzaju kalibracja wiąże się dla kontrahentów finansowych i niefinansowych, jej wpływ na ich konkurencyjność oraz ryzyko przeniesienia tych kosztów na podmioty niefinansowe. ESMA powinien ponadto zagwarantować, aby planowane ograniczenie skali rozliczania tego rodzaju instrumentów uznawanych za mające istotne znaczenie systemowe skutkowało nieuznawaniem ich już za instrumenty o istotnym znaczeniu systemowym przy dokonywaniu przez ESMA przeglądu decyzji o uznaniu odpowiednich CCP, który – zgodnie z art. 25 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 – powinien być przeprowadzany co najmniej raz na pięć lat. Co więcej, należy przewidzieć odpowiednie okresy stopniowego wprowadzania wymogu utrzymywania określonego poziomu działalności rozliczeniowej na rachunkach w CCP z Unii.
- (12) Aby zagwarantować, że klienci zdają sobie sprawę z dostępnych możliwości, a także aby zapewnić im możliwość podjęcia świadomej decyzji w kwestii miejsca, w którym chcą rozliczyć swoje kontrakty na instrumenty pochodne, członkowie rozliczający i klienci świadczący usługi rozliczeniowe zarówno w Unii, jak i w uznanych CCP z państw trzecich, powinni informować swoich klientów o możliwości rozliczenia kontraktu na instrumenty pochodne w CCP z Unii, aby ograniczyć rozliczanie usług

uznanych za usługi o istotnym znaczeniu systemowym za pośrednictwem CCP Tier II w celu zapewnienia stabilności finansowej Unii.

- (13) Aby zapewnić, by właściwe organy dysponowały niezbędnymi informacjami na temat działalności rozliczeniowej prowadzonej przez członków rozliczających lub klientów w uznanych CCP, należy wprowadzić obowiązek zgłaszania mający zastosowanie do takich członków rozliczających lub klientów. Przy przekazywaniu stosownych informacji należy dokonać rozróżnienia między transakcjami na papierach wartościowych, transakcjami na instrumentach pochodnych będących przedmiotem obrotu na rynku regulowanym oraz transakcjami na instrumentach pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym.
- (14) Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/834³⁴ zmieniono rozporządzenie (UE) nr 648/2012, aby wprowadzić w nim m.in. zwolnienie z wymogów dotyczących zgłaszania transakcji na instrumentach pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym między kontrahentami w ramach grupy, w przypadku których przynajmniej jeden kontrahent jest kontrahentem niefinansowym. Zwolnienie to zostało wprowadzone, ponieważ transakcje wewnątrzzgrupowe z udziałem kontrahentów niefinansowych stanowią stosunkowo małą część wszystkich transakcji na instrumentach pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym i są wykorzystywane głównie do celów zabezpieczenia wewnętrznego w ramach grup. Z tego względu transakcje te nie przyczyniają się w istotnym stopniu do zwiększenia ryzyka systemowego i liczby wzajemnych powiązań z pozostałymi elementami systemu finansowego. Zwolnienie tych transakcji z wymogów dotyczących zgłaszania ograniczyło jednak zdolność ESMA, ERRS i innych organów do precyzyjnego identyfikowania i oceniania ryzyka podejmowanego przez kontrahentów niefinansowych. Aby zapewnić lepszą widoczność transakcji wewnątrzzgrupowych, biorąc pod uwagę ich potencjalne wzajemne powiązania z pozostałymi elementami systemu finansowego i zważywszy na zmiany odnotowane w ostatnim czasie na rynku, w szczególności presję wywieraną na rynki energii w następstwie niesprowokowanej i nieuzasadnionej napaści Rosji na Ukrainę, zwolnienie to powinno zostać zniesione.
- (15) Aby zagwarantować, że właściwe organy przez cały czas będą świadome istnienia ekspozycji na poziomie podmiotu i na poziomie grupy i że będą w stanie monitorować takie ekspozycje, właściwe organy powinny ustanowić skuteczne procedury współpracy umożliwiające im obliczanie wartości pozycji w ramach kontraktów, które nie są rozliczane przez posiadających zezwoleniem lub uznanych CCP, a także czynne szacowanie i ocenianie poziomu ekspozycji związanego z kontraktami pochodnymi będącymi przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym na poziomie podmiotu i na poziomie grupy.
- (16) Należy zapewnić, aby przewidziane w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) nr 149/2013 z dnia 19 grudnia 2012 r. uzupełniającym rozporządzenie Parlamentu

³⁴ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/834 z dnia 20 maja 2019 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 w odniesieniu do obowiązku rozliczania, zawieszania obowiązku rozliczania, wymogów dotyczących zgłaszania, technik ograniczania ryzyka związanego z kontraktami pochodnymi będącymi przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które nie są rozliczane przez kontrahenta centralnego, rejestracji repozytoriów transakcji i nadzoru nad nimi, a także wymogów dotyczących repozytoriów transakcji (Dz.U. L 141 z 28.5.2019, s. 42).

Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012³⁵ kryteria służące do określania, które kontrakty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym można uznać za przyczyniające się w sposób obiektywnie mierzalny do zmniejszenia ryzyka, były nadal adekwatne, biorąc pod uwagę zmiany zachodzące na rynku. Należy również zagwarantować, aby wartość progów wiążących się z obowiązkiem rozliczania wyznaczonych we wspomnianym rozporządzeniu delegowanym Komisji należycie i precyzyjnie odzwierciedlała poszczególne czynniki ryzyka i cechy charakterystyczne instrumentów pochodnych innych niż instrumenty pochodne na stopę procentową, walutowe instrumenty pochodne, kredytowe instrumenty pochodne i instrumenty pochodne na akcje. Dlatego też ESMA powinien przeprowadzić odpowiedni przegląd wspomnianego rozporządzenia delegowanego Komisji i, w stosownych przypadkach, objaśnić jego przepisy, w razie potrzeby występując z wnioskiem o wprowadzenie w nim zmian. ESMA zachęca się m.in. do rozważenia możliwości zapewnienia większego stopnia szczegółowości w odniesieniu do towarowych instrumentów pochodnych oraz – w stosownych przypadkach – do zagwarantowania takiego większego stopnia szczegółowości. Wspomniany większy stopień szczegółowości można byłoby osiągnąć, dzieląc progi wiążące się z obowiązkiem rozliczania według sektora i rodzaju, np. dokonując rozróżnienia między towarami z sektora rolnictwa, towarami z sektora energii lub towarami związanymi z sektorem metalowym bądź różnicując te towary w oparciu o inne właściwości, takie jak kryteria środowiskowe, społeczne i związane z zarządzaniem, zrównoważone środowiskowo inwestycje lub właściwości powiązane z kryptowalutami. W trakcie wspomnianego przeglądu ESMA powinien dążyć do zasięgnięcia opinii odpowiednich zainteresowanych stron dysponujących szczegółową wiedzą na temat określonych towarów.

- (17) Kontrahentom niefinansowym, na których spoczywa obowiązek wymiany zabezpieczeń w odniesieniu do kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym nierozliczanych przez CCP, należy zapewnić wystarczającą ilość czasu, aby mogli wynegocjować i sprawdzić ustalenia w zakresie wymiany tego rodzaju zabezpieczeń.
- (18) Aby zapewnić jednolity sposób stosowania procedur zarządzania ryzykiem, które wymagają terminowej, precyzyjnej i odpowiednio wyodrębnionej wymiany zabezpieczeń w odniesieniu do kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym zawieranych między kontrahentami finansowymi a kontrahentami niefinansowymi, Europejskie Urzędy Nadzoru (EUN) powinny podjąć działania niezbędne do zagwarantowania takiego spójnego sposobu stosowania wspomnianych procedur.
- (19) Aby zagwarantować stosowanie spójnego i zbieżnego podejścia przez właściwe organy w całej Unii, CCP posiadający zezwolenie lub osoby prawne, które chcą uzyskać zezwolenie na świadczenie usług rozliczeniowych i prowadzenie działalności rozliczeniowej w odniesieniu do instrumentów finansowych zgodnie z art. 14

³⁵ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 149/2013 z dnia 19 grudnia 2012 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących pośrednich uzgodnień rozliczeniowych, obowiązku rozliczania, rejestru publicznego, dostępu do systemu obrotu, kontrahentów niefinansowych, technik ograniczania ryzyka związanego z kontraktami pochodnymi będącymi przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które nie są rozliczane przez kontrahenta centralnego (Dz.U. L 52 z 23.2.2013, s. 11).

rozporządzenia (UE) nr 648/2012, powinni mieć również możliwość uzyskania zezwolenia na świadczenie usług rozliczeniowych i prowadzenie działalności rozliczeniowej w odniesieniu do instrumentów niefinansowych. Zgodnie z art. 1 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 przepisy tego rozporządzenia mają zastosowanie do CCP rozumianych jako podmioty, a nie do poszczególnych świadczonych przez nie usług. Jeżeli poza instrumentami finansowymi dany CCP rozlicza również instrumenty niefinansowe, organ właściwy dla tego CCP powinien mieć możliwość upewnienia się, że dany CCP spełnia wszystkie wymogi rozporządzenia (UE) nr 648/2012 w ramach wszystkich oferowanych przez niego usług.

- (20) CCP z Unii borykają się z wyzwaniami przy próbie rozszerzenia zakresu oferowanych przez siebie produktów i napotykają trudności we wprowadzaniu nowych produktów na rynek. Wspomniane wyzwania i trudności wynikają z określonych przepisów rozporządzenia (UE) nr 648/2012, które sprawiają, że niektóre procedury udzielania zezwolenia są zbyt długie i zbyt złożone, a ich końcowy rezultat jest trudny do przewidzenia. Procedura udzielania lub przedłużania zezwolenia CCP z Unii powinna zatem zostać uproszczona przy jednoczesnym zagwarantowaniu odpowiedniego zaangażowania w ten proces ESMA i kolegium, o którym mowa w art. 18 rozporządzenia (UE) nr 648/2012. Po pierwsze, aby uniknąć znacznych opóźnień związanych z przeprowadzaniem przez właściwe organy oceny kompletności wniosku o udzielenie zezwolenia, które mogą w niektórych przypadkach potencjalnie przerodzić się w opóźnienia o nieokreślonym czasie trwania, właściwy organ powinien niezwłocznie potwierdzić otrzymanie odpowiedniego wniosku i szybko zweryfikować, czy dany CCP przekazał dokumenty niezbędne do przeprowadzenia oceny. Aby zapewnić załączanie przez CCP z Unii wszystkich wymaganych dokumentów do składanych przez nich wniosków, ESMA powinien opracować projekty regulacyjnych i wykonawczych standardów technicznych określające dokumenty, które należy przekazać, informacje, które powinny znajdować się w tych dokumentach, oraz format, w jakim dokumenty te powinny zostać przedłożone. Po drugie, aby zagwarantować sprawne i równoczesne ocenianie wniosków, CCP powinni mieć możliwość przesyłania wszystkich dokumentów za pośrednictwem centralnej bazy danych, gdzie powinny one zostać niezwłocznie udostępnione organowi właściwemu dla CCP, ESMA i kolegium. Po trzecie, w trakcie okresu oceny organ właściwy dla CCP, ESMA i kolegium powinny komunikować się z CCP i kierować do niego wszelkie zapytania, aby zagwarantować szybki, sprawny i oparty na współpracy przebieg procedury dokonywania kompleksowego przeglądu. Aby uniknąć powielania działań i zbędnych opóźnień, wszelkie zapytania i udzielane następnie wyjaśnienia powinny być również jednocześnie udostępniane organowi właściwemu dla CCP, ESMA i kolegium.
- (21) Obecnie brak jest pewności w kwestii tego, kiedy dodatkowa usługa lub działalność jest objęta obowiązującym zezwoleniem udzielonym CCP. Należy wyeliminować ten brak pewności i zapewnić proporcjonalność w sytuacji, gdy proponowana dodatkowa usługa lub działalność nie zwiększa ryzyka, na które narażony jest CCP. W tym celu konieczne jest potwierdzenie, że w takich przypadkach wnioski nie powinny być poddawane pełnej procedurze oceny. Z tego względu należy określić, które dodatkowe usługi rozliczeniowe i jakiego rodzaju dodatkowa działalność rozliczeniowa mogą zostać uznane za nieistotne, a tym samym za nieprzyczyniające się do zwiększenia ryzyka, na jakie narażony jest CCP z Unii, a także wskazać usługi i rodzaje działalności, które powinny być zatwierdzane przez odpowiedni organ właściwy dla CCP w drodze procedury opartej na braku sprzeciwu. Ta procedura oparta na braku

sprzeciwu powinna być stosowana w przypadku, gdy CCP zamierza rozliczać co najmniej jeden instrument finansowy należący do tych samych klas instrumentów finansowych, na których rozliczanie uzyskał pozwolenie, o ile takie instrumenty finansowe są przedmiotem obrotu w systemie obrotu, w ramach którego dany CCP świadczy już usługi rozliczeniowe lub prowadzi działalność, a proponowana dodatkowa usługa rozliczeniowa lub działalność nie wiąże się z płatnością w nowej walucie. Ta procedura oparta na braku sprzeciwu powinna być stosowana także w sytuacji, gdy CCP wprowadza nową walutę unijną do klasy instrumentów finansowych, które są już objęte zezwoleniem CCP, lub gdy wprowadza co najmniej jeden dodatkowy okres do klasy instrumentów finansowych objętych już zezwoleniem posiadanym przez CCP, pod warunkiem że nie wiąże się to ze znacznym wydłużeniem zakresu terminów zapadalności. CCP powinien ponadto mieć możliwość zwrócenia się do właściwego dla niego organu o przeprowadzenie procedury opartej na braku sprzeciwu, jeżeli przedmiotowy CCP stwierdzi, że proponowana dodatkowa usługa lub działalność nie doprowadziłaby do zwiększenia poziomu ryzyka, na jakie jest on narażony, w szczególności jeżeli nowa usługa rozliczeniowa lub działalność rozliczeniowa jest podobna do usług, na których świadczenie ten CCP uzyskał już zezwolenie. Procedura oparta na braku sprzeciwu nie powinna wymagać odrębnej opinii ESMA i kolegium, ponieważ taki wymóg byłby nieproporcjonalny. Zamiast tego ESMA i kolegium powinni mieć możliwość przekazywania informacji organowi właściwemu dla CCP za pośrednictwem wspólnego zespołu nadzorczego utworzonego dla danego CCP.

- (22) Aby wspierać sprawowanie ustawicznego, opartego na współpracy nadzoru nad CCP, kolegium powinno wydać opinię w sytuacji, w której właściwy organ rozważa możliwość cofnięcia zezwolenia CCP oraz przy przeprowadzaniu przez właściwy organ corocznego przeglądu i oceny danego CCP.
- (23) Aby zapewnić spójne funkcjonowanie wszystkich kolegiów i dodatkowo wzmocnić konwergencję praktyk nadzorczych, ESMA powinien zarządzać kolegiami ds. poszczególnych CCP z Unii i im przewodniczyć, a także powinno przysługiwać mu w nich prawo głosu.
- (24) ESMA powinien mieć możliwość wnoszenia bardziej efektywnego wkładu celem zapewnienia, aby CCP z Unii świadczyli swoje usługi w sposób bezpieczny, solidny, skuteczny i konkurencyjny w całej UE. W związku z tym ESMA powinien, poza kompetencjami nadzorczymi określonymi obecnie w rozporządzeniu (UE) nr 648/2012, wydawać również opinię skierowaną do organu właściwego dla CCP w kwestii corocznego przeglądu i oceny danego CCP, cofnięcia udzielonego mu zezwolenia i wymogów dotyczących depozytów zabezpieczających. Przy wydawaniu opinii ESMA powinien ocenić zgodność danego CCP z odpowiednimi wymogami, koncentrując się w szczególności na zidentyfikowanym ryzyku transgranicznym lub na ryzyku dla stabilności finansowej Unii. Należy również dalej wzmacniać konwergencję praktyk nadzorczych i zapewnić, aby wszystkie zainteresowane strony były informowane o ocenie działalności danego CCP przeprowadzanej przez ESMA i kolegium. ESMA powinien zatem publikować, uwzględniając konieczność ochrony informacji poufnych, informacje o tym, że dany właściwy organ nie stosuje się lub nie zamierza stosować się do jego opinii bądź do opinii kolegium lub jakichkolwiek przewidzianych w tych opiniach warunków lub zaleceń. ESMA powinien również mieć możliwość, w odniesieniu do indywidualnych przypadków, podjęcia decyzji o opublikowaniu przedstawionego przez właściwy organ uzasadnienia

niezastosowania się do opinii ESMA lub opinii kolegium bądź do jakichkolwiek warunków lub zaleceń w nich zawartych.

- (25) Konieczne jest zapewnienie, aby CCP nieustannie spełniał wymogi rozporządzenia (UE) nr 648/2012, w tym po przeprowadzeniu procedury opartej na braku sprzeciwu zatwierdzającej świadczenie dodatkowych usług rozliczeniowych lub prowadzenia dodatkowej działalności rozliczeniowej lub po przeprowadzeniu procedury opartej na braku sprzeciwu w odniesieniu do zatwierdzenia zmiany modelu, w których to przypadkach ESMA i kolegium nie wydają odrębnej opinii. W przeglądzie przeprowadzanym przez organ właściwy dla danego CCP co najmniej raz w roku należy zatem w szczególności uwzględnić takie nowe usługi rozliczeniowe lub nową działalność rozliczeniową oraz wszelkie zmiany w modelu. Celem zapewnienia konwergencji praktyk nadzorczych oraz zapewnienia, aby CCP z Unii świadczyli swoje usługi w sposób bezpieczny, solidny i konkurencyjny w całej UE, sprawozdanie właściwego organu powinno podlegać opinii ESMA i kolegium oraz powinno być składane co roku.
- (26) ESMA powinien dysponować środkami umożliwiającymi identyfikację potencjalnych zagrożeń dla stabilności finansowej Unii. ESMA powinien zatem – we współpracy z EUNB, EIOPA, oraz EBC w kontekście zadań dotyczących nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi w ramach jednolitego mechanizmu nadzorczego, powierzonych mu zgodnie z rozporządzeniem Rady (UE) nr 1024/2013³⁶ – zidentyfikować wzajemne powiązania i współzależności między różnymi CCP i osobami prawnymi, w tym wspólnych członków rozliczających, klientów i klientów pośrednich, wspólnych istotnych dostawców usług, wspólnych istotnych dostawców płynności, uzgodnienia dotyczące wzajemnych zabezpieczeń, postanowienia w przypadku niewykonania zobowiązań i uzgodnienia wzajemne między CCP w zakresie uzgodnień dotyczących kompensowania sald, umowy dotyczące wzajemnych gwarancji oraz przypadki przeniesienia ryzyk oraz uzgodnienia dotyczące wewnątrzgrupowych transakcji zabezpieczających.
- (27) Banki centralne emitujące waluty unijne, w których wyrażone są instrumenty finansowe rozliczane przez CCP posiadających zezwolenie, które to banki zwróciły się o członkostwo w komitecie nadzorczym ds. CCP, są członkami tego komitetu bez prawa głosu. Uczestniczą one w jego posiedzeniach dotyczących CCP z Unii wyłącznie w kontekście dyskusji na temat ogólnounijnych ocen odporności tych CCP na niekorzystne zmiany na rynku oraz istotnych zmian na rynku. W przeciwieństwie do ich zaangażowania w nadzór nad CCP z państw trzecich emisyjne banki centralne są zatem niewystarczająco zaangażowane w kwestie nadzoru nad CCP z Unii, które mają bezpośrednie znaczenie dla prowadzenia polityki pieniężnej i sprawnego funkcjonowania systemów płatniczych, co prowadzi do niedostatecznego uwzględnienia ryzyka transgranicznego. Należy zatem umożliwić tym emisyjnym bankom centralnym uczestnictwo w charakterze członków bez prawa głosu we wszystkich posiedzeniach komitetu nadzorczego ds. CCP, gdy zbiera się on w sprawie CCP z Unii.
- (28) Konieczne jest zapewnienie szybkiej wymiany informacji, dzielenia się wiedzą i skutecznej współpracy między organami zaangażowanymi w nadzór nad CCP

³⁶

[...]

posiadającymi zezwolenie, a w szczególności w przypadkach, gdy wymagana jest szybka decyzja organu właściwego dla CCP. Należy zatem powołać wspólny zespół nadzorczy dla każdego CCP z Unii w celu wspierania tych organów nadzoru, w tym poprzez przekazywanie informacji organowi właściwemu dla CCP w kontekście procedury opartej na braku sprzeciwu w zakresie przedłużenia aktualnego zezwolenia odpowiedniego CCP, zapewnianie wsparcia przy ustalaniu częstotliwości i poziomu szczegółowości przeglądu i oceny CCP oraz branie udziału w kontrolach w miejscu prowadzenia działalności. Biorąc pod uwagę, że organ właściwy dla CCP pozostaje ostatecznie odpowiedzialny za końcowe decyzje nadzorcze, wspólne zespoły nadzorcze powinny działać pod auspicjami organu właściwego dla CCP, na potrzeby którego powołano dany zespół, i powinny składać się z pracowników organu właściwego dla CCP, ESMA i niektórych członków kolegium. Inni członkowie kolegium również powinni mieć możliwość wystąpienia o możliwość uczestnictwa, uzasadniając wniosek swoją oceną skutków, jakie trudna sytuacja finansowa danego CCP może mieć dla stabilności finansowej ich odnośnego państwa członkowskiego.

- (29) Aby zwiększyć zdolność odpowiednich organów Unii do uzyskania kompleksowego obrazu zmian na rynku mających znaczenie dla rozliczania w Unii, monitorowania wdrażania niektórych wymogów rozporządzenia (UE) nr 648/2012 dotyczących rozliczania oraz wspólnego omawiania kwestii potencjalnego ryzyka wynikającego ze wzajemnych powiązań między różnymi podmiotami finansowymi i innych kwestii związanych ze stabilnością finansową, konieczne jest ustanowienie międzysektorowego mechanizmu monitorowania zrzeszającego odpowiednie organy Unii zaangażowane w nadzór nad CCP z Unii, członkami rozliczającymi i klientami. Takim wspólnym mechanizmem monitorowania powinien zarządzać – i mu przewodniczyć – ESMA, jako organ unijny zaangażowany w nadzór nad CCP z Unii i nadzór nad CCP o znaczeniu systemowym z państw trzecich. Uczestniczyć w działaniu tego mechanizmu powinni również przedstawiciele Komisji, EUNB, EIOPA, ERRS oraz EBC w kontekście zadań dotyczących nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi w ramach jednolitego mechanizmu nadzorczego, powierzonych mu zgodnie z rozporządzeniem Rady (UE) nr 1024/2013.
- (30) Na potrzeby przyszłych decyzji w zakresie polityki ESMA, we współpracy z pozostałymi organami działającymi w ramach wspólnego mechanizmu monitorowania, powinien składać Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komisji sprawozdanie roczne dotyczące wyników ich działalności. ESMA może wszcząć postępowanie w sprawie naruszenia prawa Unii na podstawie art. 17 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010³⁷, jeżeli na podstawie informacji otrzymanych w ramach wspólnego mechanizmu monitorowania i po przeprowadzeniu dyskusji w ramach tego mechanizmu ESMA uzna, że właściwe organy nie dopilnowują przestrzegania przez członków rozliczających i klientów wymogu rozliczania co najmniej części określonych kontraktów na rachunkach prowadzonych przez CCP z Unii, lub jeżeli ESMA stwierdza zagrożenie dla stabilności finansowej Unii wynikające z domniemanego naruszenia lub niestosowania prawa Unii. Przed wszczęciem takiego postępowania w sprawie naruszenia prawa Unii ESMA może

³⁷ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylenia decyzji Komisji 2009/77/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 84).

wydać wytyczne i zalecenia zgodnie z art. 16 tego rozporządzenia. Jeżeli na podstawie informacji otrzymanych w ramach wspólnego mechanizmu monitorowania i po przeprowadzeniu rozmów z innymi organami uczestniczącymi w tym mechanizmie ESMA uzna, że spełnienie wymogu rozliczania co najmniej części określonych kontraktów na rachunkach prowadzonych przez CCP z Unii nie zapewnia skutecznego zmniejszenia nadmiernej ekspozycji unijnych członków rozliczających i klientów na CCP Tier II, powinien on dokonać przeglądu i zaproponować zmianę odpowiedniego rozporządzenia delegowanego Komisji pod kątem doprecyzowania tego wymogu, a w stosownych przypadkach zaproponować odpowiedni okres dostosowawczy.

- (31) Zawirowania na rynku w 2020 r. będące skutkiem pandemii COVID-19 oraz wysokie ceny na hurtowych rynkach energii w 2022 r. wynikające z niesprowokowanej i nieuzasadnionej agresji Rosji na Ukrainę pokazały, że chociaż współpraca i wymiana informacji między właściwymi organami w celu przeciwdziałania ryzyku powstałemu w przypadku wystąpienia wydarzeń o skutkach transgranicznych ma zasadnicze znaczenie, ESMA nadal nie dysponuje narzędziami niezbędnymi do zapewnienia takiej koordynacji i zbieżnego podejścia na szczeblu Unii. ESMA powinien zatem mieć możliwość zwoływania posiedzeń komitetu nadzorczego ds. CCP z własnej inicjatywy albo na wniosek, potencjalnie w poszerzonym składzie, aby skutecznie koordynować działania podejmowane przez właściwe organy w odpowiedzi na wystąpienie sytuacji nadzwyczajnej. ESMA powinien również mieć możliwość zwrócenia się do uczestników rynku – w drodze zwykłego wezwania – o udzielenie informacji potrzebnych ESMA do wywiązania się ze spoczywających na nim obowiązków w zakresie koordynacji działań w takich sytuacjach oraz mieć możliwość wydawania zaleceń właściwemu organowi.
- (32) W celu zmniejszenia obciążenia dla CCP i ESMA należy doprecyzować, że w sytuacji, gdy ESMA dokonuje przeglądu decyzji o uznaniu CCP z państw trzecich, zgodnie z art. 25 ust. 5 akapit pierwszy lit. b), dany CCP z państwa trzeciego nie powinien być zobowiązany do złożenia nowego wniosku o uznanie. Powinien on jednak dostarczyć ESMA wszelkich informacji niezbędnych do przeprowadzenia takiego przeglądu. W związku z tym dokonany przez ESMA przegląd decyzji o uznaniu CCP z państwa trzeciego nie powinien stanowić nowego uznania tego CCP.
- (33) Podczas przyjmowania decyzji o równoważności Komisja powinna mieć możliwość zniesienia wymogu zobowiązującego dane państwo trzecie do dysponowania sprawnie działającym, równoważnym systemem uznawania CCP z państw trzecich. Podczas rozważania, w jakich przypadkach takie podejście byłoby proporcjonalne, Komisja może wziąć pod uwagę szereg różnych czynników, w tym zgodność z zasadami dotyczącymi infrastruktury rynków finansowych opublikowanymi przez Komitet ds. Systemów Płatności i Rozrachunku oraz Międzynarodową Organizację Komisji Papierów Wartościowych, wielkość CCP z państw trzecich mających siedzibę w danej jurysdykcji oraz, jeśli jest to znane, przewidywaną działalność prowadzoną w tych CCP z państw trzecich przez członków rozliczających i systemy obrotu mające siedzibę w Unii.
- (34) Aby zapewnić proporcjonalność uzgodnień o współpracy między ESMA a odpowiednimi właściwymi organami państw trzecich, uzgodnienia te powinny odzwierciedlać specyfikę zakresu usług świadczonych (lub których świadczenie jest planowane) w Unii przez CCP, którzy uzyskali zezwolenie w tym państwie trzecim, oraz to, czy usługi te wiążą się ze szczególnym ryzykiem dla Unii lub co najmniej

jednego z jej państw członkowskich. Uzgodnienia o współpracy powinny zatem odzwierciedlać stopień ryzyka, jakie CCP mający siedzibę w państwie trzecim mogą stanowić dla stabilności finansowej Unii lub co najmniej jednego z jej państw członkowskich.

- (35) ESMA powinien zatem dostosować swoje uzgodnienia o współpracy do różnych jurysdykcji państw trzecich w oparciu o CCP mających siedzibę w danej jurysdykcji. W szczególności CCP Tier I obejmują szeroki zakres profili CCP, dlatego też ESMA powinien dopilnować, aby uzgodnienie o współpracy było proporcjonalne względem CCP mających siedzibę w jurysdykcjach poszczególnych państw trzecich. ESMA powinien wziąć pod uwagę m.in. płynność odnośnych rynków, zakres, w jakim działalność rozliczeniowa CCP jest wyrażona w euro lub w innych walutach Unii, oraz zakres, w jakim podmioty unijne korzystają z usług takich CCP. Biorąc pod uwagę, że zdecydowana większość CCP Tier I świadczy usługi rozliczeniowe w ograniczonym zakresie na rzecz członków rozliczających i systemów obrotu mających siedzibę w Unii, również zakres oceny ESMA i informacji, o które należy się zwrócić, powinien być ograniczony we wszystkich tych jurysdykcjach. W celu ograniczenia liczby wniosków o udzielenie informacji kierowanych do CCP Tier I ESMA powinien co do zasady zwracać się corocznie o uprzednio określony zakres informacji. W sytuacjach, w których ryzyko związane z CCP Tier I lub daną jurysdykcją jest potencjalnie większe, zasadne byłoby składanie większej liczby wniosków – co najmniej raz na kwartał – oraz szerszy zakres wymaganych informacji. Nie należy jednak wymagać dostosowania jakichkolwiek uzgodnień o współpracy obowiązujących w chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, chyba że zażądają tego organy odpowiedniego państwa trzeciego.
- (36) W przypadku uznania na podstawie art. 25 ust. 2b rozporządzenia (UE) nr 648/2012, biorąc pod uwagę, że ci CCP mają znaczenie systemowe dla Unii lub co najmniej jednego z jej państw członkowskich, uzgodnienia o współpracy między ESMA a organami odpowiedniego państwa trzeciego powinny obejmować wymianę informacji w szerszym zakresie i ze zwiększoną częstotliwością. W takim przypadku uzgodnienia o współpracy powinny również obejmować procedury zapewniające nadzór nad takim CCP Tier II zgodnie z art. 25 tego rozporządzenia. ESMA powinien zapewnić sobie możliwość uzyskania wszystkich informacji niezbędnych do wypełniania obowiązków wynikających z tego rozporządzenia, w tym informacji niezbędnych do zapewnienia zgodności z art. 25 ust. 2b tego rozporządzenia oraz do zapewnienia wymiany informacji w przypadku, gdy uznano – częściowo lub w pełni – że CCP spełnia porównywalne wymogi. Aby umożliwić ESMA sprawowanie pełnego i skutecznego nadzoru nad CCP Tier II, należy doprecyzować, że ci CCP powinni okresowo przekazywać ESMA odpowiednie informacje.
- (37) W celu zapewnienia, aby ESMA otrzymywał również informacje o tym, w jaki sposób CCP Tier II jest przygotowany na trudną sytuację finansową, może ją złagodzić i poradzić sobie z nią, uzgodnienia o współpracy powinny obejmować prawo ESMA do uzyskania informacji, gdy CCP Tier II opracuje plan przywrócenia gotowości do pracy po wystąpieniu sytuacji nadzwyczajnej lub gdy organ państwa trzeciego opracuje plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. ESMA powinien otrzymywać również informacje o aspektach istotnych z punktu widzenia stabilności finansowej Unii lub co najmniej jednego z jej państw członkowskich, a także o tym, w jaki sposób poszczególni członkowie rozliczający – oraz w zakresie dostępnych informacji również klienci i klienci pośredni – mogliby znacznie odczuć skutki

wdrożenia takiego planu przywrócenia gotowości do pracy po wystąpieniu sytuacji nadzwyczajnej lub planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. W uzgodnieniach o współpracy należy również wskazać, że ESMA powinien zostać poinformowany, gdy CCP Tier II zamierza uruchomić swój plan przywrócenia gotowości do pracy po wystąpieniu sytuacji nadzwyczajnej lub gdy organy państwa trzeciego ustaliły, że istnieją przesłanki wskazujące na rozwijającą się sytuację kryzysową, która mogłaby wpłynąć na działalność CCP, jego członków rozliczających, klientów i klientów pośrednich.

- (38) Aby złagodzić potencjalne ryzyko dla stabilności finansowej Unii lub co najmniej jednego z jej państw członkowskich, CCP i izby rozliczeniowe nie powinni mieć możliwości bycia członkami rozliczającymi innych CCP, ani też CCP nie powinni mieć możliwości dopuszczenia, aby inni CCP byli ich członkami rozliczającymi lub pośrednimi członkami rozliczającymi.
- (39) Ostatnie wydarzenia na rynkach towarowych będące skutkiem niesprowokowanej i nieuzasadnionej agresji Rosji na Ukrainę ilustrują fakt, że kontrahenci niefinansowi nie mają takiego samego dostępu do płynności jak kontrahenci finansowi. W związku z tym kontrahenci niefinansowi nie powinni mieć możliwości świadczenia usług rozliczeniowych na rzecz klientów i powinni mieć możliwość prowadzenia rachunków w CCP wyłącznie w odniesieniu do aktywów i pozycji utrzymywanych na swój własny rachunek. W przypadku gdy kontrahenci niefinansowi są członkami rozliczającymi CCP lub gdy CCP zamierza ich zaakceptować w takiej roli, dany CCP powinien zapewnić, aby kontrahenci niefinansowi mogli spełnić wymogi dotyczące depozytów zabezpieczających i składek na rzecz funduszu na wypadek niewykonania zobowiązania, w tym w warunkach skrajnych. Mając na uwadze, że kontrahenci niefinansowi nie podlegają takim samym wymogom ostrożnościowym i zabezpieczeniom dotyczącym utraty płynności jak kontrahenci finansowi, ich bezpośredni dostęp do CCP powinien być monitorowany przez organy właściwe dla CCP akceptujących ich jako członków rozliczających. Organ właściwy dla CCP powinien regularnie przekazywać ESMA i kolegium informacje na temat stosowności przyjmowania kontrahentów niefinansowych w charakterze członków rozliczających. ESMA może wydać opinię w kwestii stosowności uzgodnień w tym zakresie po przeprowadzeniu doraźnej wzajemnej oceny.
- (40) Aby zapewnić klientom i klientom pośrednim lepszą widoczność i większą przewidywalność wezwań do uzupełnienia depozytu zabezpieczającego, a tym samym aby mogli oni lepiej rozwijać swoje strategie zarządzania płynnością, członkowie rozliczający i klienci świadczący usługi rozliczeniowe powinni zagwarantować przejrzystość względem swoich klientów. Ze względu na bliższe stosunki z CCP oraz doświadczenie specjalistyczne w zakresie rozliczania centralnego i zarządzania płynnością członkowie rozliczający są w stanie najlepiej poinformować klientów w jasny i przejrzysty sposób o tym, jak działają modele CCP, w tym w warunkach skrajnych, oraz o konsekwencjach, jakie takie warunki mogą mieć dla depozytów zabezpieczających, które klienci muszą wnieść, w tym o wszelkich dodatkowych depozytach zabezpieczających, o które mogą wystąpić sami członkowie rozliczający. Lepsza wiedza na temat modeli depozytów zabezpieczających CCP może zwiększyć zdolność klientów do racjonalnego przewidywania wezwań do uzupełnienia depozytu zabezpieczającego i przygotowania się na żądania zabezpieczenia, w szczególności w warunkach skrajnych.

- (41) W celu zapewnienia, aby modele depozytów zabezpieczających odzwierciedlały bieżące warunki rynkowe, CCP powinni stale, a nie tylko regularnie, weryfikować poziom swoich depozytów zabezpieczających, uwzględniając wszelkie potencjalnie procykliczne skutki takich zmian. Gdy CCP wzywają do wniesienia depozytów zabezpieczających i pobierają je na podstawie notowań śróddziennych, powinni dodatkowo rozważyć potencjalny wpływ dokonywanych przez nich pobrań i wypłat depozytów zabezpieczających na podstawie notowań śróddziennych na poziom płynności ich uczestników.
- (42) Aby zapewnić precyzyjne określenie ryzyka utraty płynności, CCP powinien przy ustalaniu tego ryzyka brać pod uwagę nie tylko niewykonanie zobowiązania przez członków rozliczających, ale również przez dostawców usług wsparcia płynności, dostawców usług rozrachunku lub wszelkich innych dostawców usług.
- (43) W celu ułatwienia dostępu do rozliczania podmiotom, które nie posiadają wystarczającej ilości wysoce płynnych aktywów, a w szczególności przedsiębiorstwom energetycznym, na warunkach, które ma określić ESMA, oraz w celu zapewnienia, aby CCP uwzględniał te warunki przy obliczaniu swojej łącznej ekspozycji względem banku będącego również członkiem rozliczającym, gwarancje banków komercyjnych i publicznych należy traktować jako uznane zabezpieczenie. Ponadto biorąc pod uwagę niski profil ryzyka kredytowego gwarancji publicznych, należy wyraźnie określić, że również takie gwarancje uznaje się za zabezpieczenie. Ponadto przy zmianie poziomu redukcji wartości aktywów przyjmowanych jako zabezpieczenie CCP powinien brać pod uwagę wszelkie skutki takich zmian o potencjalnie procyklicznym charakterze.
- (44) Aby ułatwić CCP zdolność szybkiego reagowania na sytuacje na rynku, które mogą wymagać zmian w ich modelach ryzyka, należy uprościć proces zatwierdzania zmian w takich modelach. W przypadku gdy zmiana jest nieistotna, należy zastosować procedurę zatwierdzania opartą na braku sprzeciwu. Aby zapewnić konwergencję praktyk nadzorczych, w rozporządzeniu (UE) nr 648/2012 należy określić zmiany, które należy uznawać za istotne. Powinno to mieć miejsce w przypadku spełnienia pewnych warunków odnoszących się do różnych aspektów sytuacji finansowej CCP i ogólnego poziomu ryzyka.
- (45) Rozporządzenie (UE) nr 648/2012 należy poddać przeglądowi nie później niż 5 lat od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia. Powinno to zapewnić czas na zastosowanie zmian wprowadzonych niniejszym rozporządzeniem. Chociaż należy przeprowadzić przegląd całego rozporządzenia (UE) nr 648/2012, przegląd ten powinien skupiać się na skuteczności i efektywności tego rozporządzenia w zakresie osiągania określonych w nim celów, poprawy efektywności i bezpieczeństwa unijnych rynków usług rozliczeniowych oraz zachowania stabilności finansowej Unii. W ramach przeglądu należy również zbadać atrakcyjność CCP z Unii, wpływ niniejszego rozporządzenia na zachęcanie do rozliczania w Unii oraz stopień, w jakim lepsza ocena ryzyka transgranicznego i lepsze zarządzanie nim przyniosły korzyści Unii.

- (46) Aby zapewnić spójność rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1131³⁸ z rozporządzeniem (UE) nr 648/2012 oraz zachować integralność i stabilność rynku wewnętrznego, konieczne jest ustanowienie w rozporządzeniu (UE) 2017/1131 jednolitego zbioru przepisów mających na celu ograniczenie ryzyka kontrahenta w transakcjach na pochodnych instrumentach finansowych przeprowadzanych przez fundusze rynku pieniężnego (FRP), w przypadku gdy transakcje te są rozliczane przez CCP, który posiada zezwolenie lub został uznany na podstawie rozporządzenia (UE) nr 648/2012. Ponieważ uzgodnienia dotyczące rozliczania centralnego ograniczają ryzyko kontrahenta, które jest nieodłącznie związane z kontraktami na finansowe instrumenty pochodne, przy określaniu mających zastosowanie limitów ryzyka kontrahenta należy wziąć pod uwagę, czy instrument pochodny został rozliczony centralnie przez CCP, który posiada zezwolenie lub został uznany na podstawie wspomnianego rozporządzenia. W celach regulacyjnych i harmonizacyjnych niezbędne jest również zniesienie limitów ryzyka kontrahenta wyłącznie wówczas, gdy w celu świadczenia usług rozliczeniowych na rzecz członków rozliczających i ich klientów kontrahenci korzystają z CCP, którzy otrzymali zezwolenie na świadczenie usług rozliczeniowych lub zostali uznani zgodnie ze wspomnianym rozporządzeniem.
- (47) Aby zapewnić spójną harmonizację przepisów i praktyk nadzorczych w odniesieniu do wniosków o udzielenie zezwolenia, rozszerzenie zakresu wniosku i walidację modelu, wymogu dysponowania aktywnym rachunkiem i wymogów dotyczących uczestnictwa w CCP, Komisja powinna być uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych opracowanych przez ESMA dotyczących: dokumentów, które CCP są zobowiązani przedłożyć, składając wniosek o udzielenie zezwolenia, rozszerzenie zakresu zezwolenia i walidację zmian w modelu; udziału działalności w odpowiednich kontraktach pochodnych, która powinna być prowadzona na aktywnych rachunkach prowadzonych przez CCP z Unii, oraz metody obliczania tego udziału; zakresu i szczegółów składania sprawozdań właściwym dla nich organom przez członków rozliczających i klientów z Unii na temat ich działalności rozliczeniowej w CCP z państw trzecich, a jednocześnie zapewnienia mechanizmów powodujących przeprowadzenie przeglądu progów wiążących się z obowiązkiem rozliczania w następstwie znacznej fluktuacji cen w bazowej klasie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, aby dokonać również przeglądu zakresu wyłączenia dotyczącego zabezpieczenia oraz progów niezbędnych do zastosowania obowiązku rozliczania; oraz elementów, które należy uwzględnić przy określaniu kryteriów dopuszczenia do CCP. Komisja powinna przyjmować te regulacyjne standardy techniczne w drodze aktów delegowanych na podstawie art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) i zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.
- (48) Aby zapewnić jednolite warunki wykonywania niniejszego rozporządzenia, Komisja powinna być również uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych opracowanych przez ESMA i dotyczących formatu dokumentów wymaganych do składania wniosków oraz formatu sprawozdań przedkładanych właściwym dla nich organom przez członków rozliczających i klientów z Unii na temat ich działalności rozliczeniowej w CCP z państw trzecich. Komisja powinna

³⁸ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1131 z dnia 14 czerwca 2017 r. w sprawie funduszy rynku pieniężnego (Dz.U. L 169 z 30.6.2017, s. 8).

przyjmować te wykonawcze standardy techniczne w drodze aktów wykonawczych zgodnie z art. 291 TFUE oraz zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

- (49) W celu zapewnienia, aby wykaz państw trzecich, których podmioty nie mogą korzystać z tych wyłączeń, mimo że nie zostały wskazane w tych wykazach, był odpowiedni do celów rozporządzenia (UE) nr 648/2012, na potrzeby zapewnienia spójnej harmonizacji obowiązku rozliczania określonych transakcji na rachunku prowadzonym przez CCP posiadającego zezwolenie, w przypadku gdy ESMA przeprowadza ocenę na podstawie art. 25 ust. 2c, oraz z myślą o zapewnieniu, aby wykaz nieistotnych zmian umożliwiających zastosowanie procedury opartej na braku sprzeciwu pozostał odpowiedni, należy powierzyć Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 TFUE na potrzeby dostosowania transakcji objętych tym obowiązkiem oraz zmiany wykazu nieistotnych zmian. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa³⁹. W szczególności, aby zapewnić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie udział na równych zasadach w przygotowywaniu aktów delegowanych, instytucje te otrzymują wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji mogą systematycznie brać udział w posiedzeniach grup eksperckich Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych.
- (50) Ponieważ cele niniejszego rozporządzenia, mianowicie zwiększenie bezpieczeństwa i efektywności CCP z Unii poprzez zwiększenie ich atrakcyjności, zachęcanie do dokonywania rozliczeń w Unii i zintensyfikowanie transgranicznego uwzględniania ryzyka, nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, mogą natomiast zostać lepiej osiągnięte na poziomie Unii, biorąc pod uwagę ich skalę i skutki, Unia może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.
- (51) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenia (UE) nr 648/2012, (UE) nr 575/2013 oraz (UE) 2017/1131,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 648/2012

W rozporządzeniu (UE) nr 648/2012 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 3 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 3

Transakcje wewnątrzgrupowe

³⁹ Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1.

1. W odniesieniu do kontrahenta niefinansowego transakcja wewnątrzgrupowa jest kontraktem pochodnym będącym przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym zawartym z innym kontrahentem będącym członkiem tej samej grupy, pod warunkiem że obaj kontrahenci objęci są w pełni tą samą konsolidacją i podlegają właściwym procedurom z zakresu scentralizowanej oceny, pomiaru i kontroli ryzyka oraz że kontrahent ten ma siedzibę w Unii, a jeżeli posiada siedzibę w państwie trzecim, pod warunkiem że to państwo trzecie nie zostało wymienione w wykazie na podstawie ust. 4 i 5.
2. W odniesieniu do kontrahenta finansowego transakcja wewnątrzgrupowa jest:
 - a) kontraktem pochodnym będącym przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym zawartym z innym kontrahentem będącym członkiem tej samej grupy, o ile spełnione są wszystkie następujące warunki:
 - a) kontrahent finansowy ma siedzibę w Unii lub – jeżeli posiada siedzibę w państwie trzecim – to państwo trzecie nie zostało wymienione w wykazie na podstawie ust. 4 i 5;
 - b) drugi kontrahent jest kontrahentem finansowym, finansową spółką holdingową, instytucją finansową lub przedsiębiorstwem usług pomocniczych objętym odpowiednimi wymogami ostrożnościowymi;
 - c) obaj kontrahenci objęci są w pełni tą samą konsolidacją;
 - d) obaj kontrahenci podlegają właściwym procedurom z zakresu scentralizowanej oceny, pomiaru i kontroli ryzyka;
 - b) kontraktem pochodnym będącym przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym zawartym z innym kontrahentem, w przypadku gdy obydwaj kontrahenci należą do tego samego systemu ochrony instytucjonalnej, o którym mowa w art. 113 ust. 7 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, jeżeli spełniony jest warunek określony w lit. a) pkt (ii) niniejszego ustępu;
 - c) kontraktem pochodnym będącym przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym zawartym między instytucjami kredytowymi powiązanymi z tym samym organem centralnym lub między taką instytucją kredytową a organem centralnym, jak przewiduje art. 10 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
 - d) kontraktem pochodnym będącym przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym zawartym z kontrahentem niefinansowym będącym członkiem tej samej grupy, o ile spełnione są oba następujące warunki:
 - a) obaj kontrahenci kontraktu pochodnego objęci są w pełni tą samą konsolidacją i podlegają właściwym procedurom z zakresu scentralizowanej oceny, pomiaru i kontroli ryzyka;
 - b) kontrahent niefinansowy ma siedzibę w Unii lub – jeżeli posiada siedzibę w państwie trzecim – to państwo trzecie nie zostało wymienione w wykazie na podstawie ust. 4 i 5.

3. Do celów niniejszego artykułu kontrahenci uznawani są za objętych tą samą konsolidacją, w przypadku gdy obaj są:
- a) objęci konsolidacją zgodnie z dyrektywą 2013/34/UE lub międzynarodowymi standardami sprawozdawczości finansowej (MSSF) przyjętymi zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1606/2002 lub – w odniesieniu do grupy, której jednostka dominująca posiada siedzibę w kraju trzecim – zgodnie z ogólnie przyjętymi zasadami rachunkowości kraju trzeciego uznanymi za równoważne MSSF zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1569/2007 lub standardami rachunkowości kraju trzeciego, których stosowanie jest dozwolone zgodnie z art. 4 tego rozporządzenia;
 - b) objęci takim samym nadzorem skonsolidowanym zgodnie z dyrektywą 2013/36/UE lub – w odniesieniu do grupy, której jednostka dominująca posiada siedzibę w kraju trzecim – takim samym nadzorem skonsolidowanym sprawowanym przez właściwy organ państwa trzeciego, który to nadzór zweryfikowano jako równoważny nadzorowi podlegającemu zasadom ustanowionym w art. 127 dyrektywy 2013/36/UE.
4. Do celów niniejszego artykułu transakcje z kontrahentami mającymi siedzibę w jednym z następujących państw trzecich nie korzystają z żadnego z wyłączeń dotyczących transakcji wewnątrzgrupowych:
- a) jeżeli państwo trzecie jest wymienione w wykazie jako państwo trzecie wysokiego ryzyka, które ma strategiczne braki w systemach przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, zgodnie z art. 9 dyrektywy (UE) 2015/849 Parlamentu Europejskiego i Rady^{*1};
 - b) jeżeli państwo trzecie jest wymienione w załączniku I do konkluzji Rady w sprawie zmienionego unijnego wykazu jurysdykcji niechętnych współpracy do celów podatkowych^{*2} i ich późniejszych aktualizacji, które są szczególnie zatwierdzane dwa razy w roku, zazwyczaj w lutym i październiku, oraz publikowane w serii C *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.
5. W stosownych przypadkach w świetle rozwiązań prawnych, nadzorczych i wykonawczych państwa trzeciego w odniesieniu do ryzyka, w tym ryzyka kredytowego kontrahenta i ryzyka prawnego, Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 82 w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia z myślą o określeniu państw trzecich, których podmioty nie mogą korzystać z żadnego z wyłączeń dotyczących transakcji wewnątrzgrupowych, nawet jeśli nie zostały umieszczone w wykazie na podstawie ust. 4.

^{*1} Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, zmieniająca rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 i uchylająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/60/WE oraz dyrektywę Komisji 2006/70/WE (Dz.U. L 141 z 5.6.2015, s. 73).

*2 Konkluzje Rady w sprawie zmienionego unijnego wykazu jurysdykcji niechętnych współpracy do celów podatkowych i załączniki do nich (Dz.U. C 413 I z 12.10.2021, s. 1).”;

2) w art. 4 ust. 1 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Obowiązek rozliczania wszystkich kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym nie ma zastosowania do kontraktów zawartych w sytuacjach, o których mowa w akapicie pierwszym lit. a) pkt (iv), między – z jednej strony – kontrahentem finansowym, który spełnia warunki określone w art. 4a ust. 1 akapit drugi, lub kontrahentem niefinansowym, który spełnia warunki określone w art. 10 ust. 1 akapit drugi, a – z drugiej strony – systemem programów emerytalnych ustanowionym w państwie trzecim i działającym w danym państwie, pod warunkiem że taki podmiot lub system jest upoważniony, nadzorowany i uznawany na mocy prawa krajowego, a jego zasadniczym celem jest zapewnianie świadczeń emerytalnych i jest on wyłączony z obowiązku rozliczania na mocy prawa krajowego.”;

3) art. 4a ust. 3 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Obliczając pozycje, o których mowa w ust. 1, kontrahent finansowy uwzględnia wszystkie kontrakty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które nie są rozliczane przez CCP, który posiada zezwolenie udzielone zgodnie z art. 14 lub który został uznany zgodnie z art. 25, zawarte przez tego kontrahenta finansowego lub przez inne podmioty w ramach grupy, do której należy dany kontrahent finansowy.”;

4) dodaje się art. 7a i 7b w brzmieniu:

„Artykuł 7a

Aktywny rachunek

1. Kontrahenci finansowi lub kontrahenci niefinansowi, którzy podlegają obowiązkowi rozliczania zgodnie z art. 4a i 10 i rozliczają dowolną z kategorii kontraktów pochodnych, o których mowa w ust. 2, muszą rozliczać co najmniej część takich kontraktów na rachunkach prowadzonych przez CCP, którzy uzyskali zezwolenie na podstawie art. 14.

2. Do kontraktów pochodnych podlegających obowiązkowi, o którym mowa w ust. 1, należą dowolne kontrakty, które można przypisać do następujących kategorii:

- a) instrumenty pochodne na stopę procentową denominowane w euro i w złotych polskich;
- b) swapy ryzyka kredytowego (CDS) denominowane w euro;
- c) instrumenty pochodne na krótkoterminową stopę procentową denominowane w euro.

3. Kontrahent finansowy lub kontrahent niefinansowy, który podlega obowiązkowi określonemu w ust. 1, oblicza swoją działalność w kategoriach kontraktów pochodnych,

o których mowa w ust. 1, prowadzoną u CCP posiadających zezwolenie na mocy art. 14.

4. Kontrahent finansowy lub kontrahent niefinansowy, który podlega obowiązkowi określonymu w ust. 1, składa każdego roku organowi właściwemu dla kontrahenta centralnego lub kontrahentów centralnych, z usług których korzysta, sprawozdanie na temat wyniku obliczenia, o którym mowa w ust. 2, potwierdzając tym samym spełnienie obowiązku określonego w tym ustępie. Organ właściwy dla CCP bezzwłocznie przekazuje te informacje ESMA i wspólnemu mechanizmowi monitorowania, o którym mowa w art. 23c.

5. ESMA, we współpracy z EUNB, EIOPA i ERRS i po konsultacji z ESBC, opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych, w których określa się:

- a) udział działalności w każdej kategorii kontraktów pochodnych, o których mowa w ust. 2; udział ten określa się na poziomie, który powoduje ograniczenie rozliczania tych kontraktów pochodnych za pośrednictwem CCP Tier II, którzy oferują usługi o istotnym znaczeniu systemowym dla stabilności finansowej Unii lub co najmniej jednego z jej państw członkowskich zgodnie z art. 25 ust. 2c, oraz zapewnia, aby rozliczanie tych kontraktów pochodnych nie miało już istotnego znaczenia systemowego;
- b) metodę dokonywania obliczenia, o którym mowa w ust. 3.

ESMA przedkłada Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = 12 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r.

Komisji przekazuje się uprawnienia do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

6. W przypadku gdy ESMA przeprowadza ocenę na podstawie art. 25 ust. 2c i stwierdza, że określone usługi świadczone lub określona działalność prowadzona przez CCP Tier II mają istotne znaczenie systemowe dla Unii lub co najmniej jednego z jej państw członkowskich lub że usługi lub działalność, które zostały wcześniej określone przez ESMA jako mające istotne znaczenie systemowe dla Unii lub co najmniej jednego z jej państw członkowskich, nie mają już takiego znaczenia, Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktu delegowanego zgodnie z art. 82 w celu odpowiedniej zmiany ust. 2.

Artykuł 7b

Informacje dotyczące usług rozliczeniowych

1. W przypadku gdy jeden z klientów członków rozliczających i klientów, którzy świadczą usługi rozliczeniowe zarówno w CCP posiadającym zezwolenie na mocy art. 14, jak i w CCP uznanym na mocy art. 25, przedłoży kontrakt do rozliczenia, informują oni tego klienta o możliwości rozliczenia tego kontraktu w CCP posiadającym zezwolenie na mocy art. 14.

2. Członkowie rozliczający i klienci, którzy mają siedzibę w Unii lub są częścią grupy podlegającej nadzorowi skonsolidowanemu w Unii i którzy prowadzą rozliczenia

w CCP, który został uznany zgodnie z art. 25, składają każdego roku właściwemu dla nich organowi sprawozdanie na temat zakresu ich działalności rozliczeniowej w takim CCP, określając wszystkie poniższe elementy:

- a) rodzaj rozliczanych instrumentów finansowych lub kontraktów niefinansowych;
- b) średnie wartości rozliczone przez 1 rok według waluty Unii i według klasy aktywów;
- c) kwotę pobranych depozytów zabezpieczających;
- d) składki na rzecz funduszu na wypadek niewykonania zobowiązania;
- e) największe zobowiązanie płatnicze.

Wspomniany właściwy organ niezwłocznie przekazuje te informacje ESMA i wspólnemu mechanizmowi monitorowania, o którym mowa w art. 23c.

3. ESMA, we współpracy z EUNB, EIOPA i ERRS i po konsultacji z ESBC, opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych doprecyzowujących treść informacji, które należy zamieścić w sprawozdaniu, oraz poziom szczegółowości informacji, które należy przekazać zgodnie z ust. 2, z uwzględnieniem informacji już dostępnych dla ESMA na podstawie obowiązujących ram sprawozdawczych.

ESMA przedkłada Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = 12 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r.

Komisji przekazuje się uprawnienia do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

4. ESMA opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych określających format informacji, które należy przedłożyć właściwemu organowi i o których mowa w ust. 2.

ESMA przedkłada Komisji te projekty wykonawczych standardów technicznych do dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = 12 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r.

Komisji przyznaje się uprawnienia do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

5) w art. 9 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w ust. 1 uchyla się akapity trzeci i czwarty;
- b) w ust. 1a akapit czwarty:

– lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) podmiot mający siedzibę w państwie trzecim zostałby zakwalifikowany jako kontrahent finansowy, gdyby miał siedzibę w Unii; oraz”;

– uchyla się lit. b);

6) art. 10 ust. 2a–5 otrzymują brzmienie:

„2a. Odpowiednie właściwe organy kontrahenta niefinansowego i pozostałych podmiotów w ramach grupy ustanawiają procedury współpracy w celu zapewnienia skutecznego obliczania pozycji oraz ocenienia poziomu ekspozycji w kontraktach pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym na poziomie grupy.

3. Obliczając pozycje, o których mowa w ust. 1, kontrahent niefinansowy ujmuje wszystkie kontrakty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które nie są rozliczane w CCP, który posiada zezwolenie udzielone zgodnie z art. 14 lub który został uznany zgodnie z art. 25, zawarte przez kontrahenta niefinansowego, co do których nie można obiektywnie stwierdzić, że zmniejszają ryzyko bezpośrednio związane z daną działalnością gospodarczą lub działalnością w zakresie zarządzania aktywami i pasywami kontrahenta niefinansowego.

4. ESMA – po przeprowadzeniu konsultacji z ERRS i innymi właściwymi organami – opracowuje projekt regulacyjnych standardów technicznych określających wszystkie z poniższych elementów:

- a) kryteria oceny, które kontrakty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym w obiektywny i mierzalny sposób ograniczają ryzyko bezpośrednio związane z działalnością gospodarczą lub działalnością w zakresie zarządzania aktywami i pasywami, o której mowa w ust. 3;
- b) wartości progów wiążących się z obowiązkiem rozliczania, które są określane, biorąc pod uwagę znaczenie systemowe otwartych pozycji i przyszłych ekspozycji netto w podziale na kontrahentów i klasy instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym;
- c) mechanizmy powodujące przeprowadzenie przeglądu wartości progów wiążących się z obowiązkiem rozliczania w następstwie znacznej fluktuacji cen w bazowej klasie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym.

ESMA przedkłada Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = 12 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r.

Komisji przekazuje się uprawnienia do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

ESMA, w porozumieniu z ERRS, dokonuje przeglądu progów wiążących się z obowiązkiem rozliczania, o których mowa w akapicie pierwszym lit. b), w szczególności biorąc pod uwagę wzajemne powiązania między kontrahentami finansowymi. Przegląd ten przeprowadza się co najmniej raz na dwa lata, a w razie potrzeby lub gdy jest to wymagane w ramach mechanizmu ustanowionego na podstawie akapitu pierwszego lit. c) we wcześniejszym terminie, i można w nim zawrzeć propozycje zmian progów określonych w akapicie pierwszym lit. b) w drodze

regulacyjnych standardów technicznych przyjmowanych zgodnie z niniejszym artykułem. Przeprowadzając przegląd progów wiążących się z obowiązkiem rozliczania, ESMA rozważa, czy klasy instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, w odniesieniu do których ustanowiono próg wiążący się z obowiązkiem rozliczania, nadal można uznać za odpowiednie klasy instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, czy też należy wprowadzić nowe klasy.

Temu okresowemu przeglądowi towarzyszy sprawozdanie na ten temat sporządzone przez ESMA.

5. Każde państwo członkowskie wyznacza organ odpowiedzialny za zapewnienie wypełniania obowiązków kontrahentów niefinansowych na podstawie niniejszego rozporządzenia. Organ ten co najmniej raz w roku, a w przypadku stwierdzenia sytuacji nadzwyczajnej zgodnie z art. 24 – częściej, przedkłada ESMA sprawozdanie na temat działalności dotyczącej instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym prowadzonej przez kontrahentów niefinansowych, za których jest odpowiedzialny, a także przez grupę, do której należą.

Co najmniej raz na dwa lata ESMA przedstawia Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komisji sprawozdanie na temat działalności unijnych kontrahentów niefinansowych dotyczącej instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, w którym wskazuje obszary, w których brakuje konwergencji i spójności w stosowaniu niniejszego rozporządzenia, jak również potencjalne ryzyko dla stabilności finansowej Unii.”;

7) w art. 11 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 2 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Kontrahent niefinansowy, który po raz pierwszy zostaje objęty obowiązkami określonymi w akapicie pierwszym, wprowadza ustalenia niezbędne do wypełnienia tych obowiązków w terminie czterech miesięcy od powiadomienia, o którym mowa w art. 10 ust. 1 akapit drugi lit. a). Kontrahent niefinansowy jest wyłączony z tych obowiązków w odniesieniu do kontraktów zawartych w trakcie czterech miesięcy następujących po tym powiadomieniu.”;

b) w ust. 3 dodaje się akapity w brzmieniu:

„Kontrahent niefinansowy, który po raz pierwszy zostaje objęty obowiązkami określonymi w akapicie pierwszym, ustanawia rozwiązania niezbędne do wypełnienia tych obowiązków w terminie czterech miesięcy od powiadomienia, o którym mowa w art. 10 ust. 1 akapit drugi lit. a). Kontrahent niefinansowy jest wyłączony z tych obowiązków w odniesieniu do kontraktów zawartych w trakcie czterech miesięcy następujących po tym powiadomieniu.

EUNB może wydać wytyczne bądź zalecenia służące zagwarantowaniu spójnego sposobu stosowania procedur zarządzania ryzykiem, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

EUNB opracowuje projekty tych wytycznych lub zaleceń we współpracy z Europejskimi Urzędami Nadzoru.”;

c) uchyla się ust. 15 akapit pierwszy lit. aa);

8) uchyla się art. 13;

9) w art. 14 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W zezwoleniu, o którym mowa w ust. 1, udzielonym na działania związane z rozliczaniem, wskazane są usługi, które może świadczyć CCP, lub działalność, którą może on prowadzić, w tym klasy instrumentów finansowych objętych takim zezwoleniem.

Podmiot ubiegający się o zezwolenie jako CCP na rozliczanie instrumentów finansowych podaje we wniosku, oprócz klas instrumentów finansowych, o których rozliczanie się ubiega, także klasy instrumentów niefinansowych odpowiednie do rozliczania, które taki CCP zamierza rozliczać.

Jeżeli CCP posiadający zezwolenie na podstawie niniejszego artykułu zamierza rozliczać klasy instrumentów niefinansowych odpowiednie do rozliczania, składa wnioski o rozszerzenie zakresu swojego zezwolenia na podstawie art. 15.”;

b) dodaje się ust. 6 i 7 w brzmieniu:

„6. Aby zapewnić spójne stosowanie niniejszego artykułu, ESMA, w ścisłej współpracy z ESBC, opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych określających wykaz wymaganych dokumentów, które są dołączane do wniosku o udzielenie zezwolenia na podstawie ust. 1, oraz informacje, które podaje się w tych dokumentach w celu wykazania, że CCP spełnia wszystkie odpowiednie wymogi niniejszego rozporządzenia.

ESMA przedkłada Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = 12 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r.

Komisji przekazuje się uprawnienia do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

7. ESMA opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych określających elektroniczny format wniosku, który należy złożyć do centralnej bazy danych w celu uzyskania zezwolenia, o którym mowa w ust. 1.

ESMA przedkłada Komisji te projekty wykonawczych standardów technicznych do dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = 12 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r.

Komisji przyznaje się uprawnienia do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

10) w art. 15 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. CCP zamierzający rozszerzyć działalność o dodatkowe usługi nieobjęte obowiązującym zezwoleniem lub dodatkową działalność nieobjętą tym zezwoleniem składa wniosek o rozszerzenie zakresu zezwolenia do organu właściwego dla CCP. Oferowanie usług rozliczeniowych lub działalności rozliczeniowej, na które dany CCP nie ma jeszcze zezwolenia, jest uznawane za rozszerzenie tego zezwolenia.

Rozszerzenia zakresu zezwolenia dokonuje się zgodnie z jedną z następujących procedur:

a) procedurą określoną w art. 17;

b) procedurą określoną w art. 17a, jeżeli CCP występujący z wnioskiem zwróci się o zastosowanie tej procedury na podstawie art. 17a ust. 3.”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. ESMA, w ścisłej współpracy z ESBC, opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych określających wykaz wymaganych dokumentów, które są dołączane do wniosku o rozszerzenie zakresu zezwolenia na podstawie ust. 1, oraz informacje, które podaje się w tych dokumentach w celu wykazania, że CCP spełnia wszystkie odpowiednie wymogi niniejszego rozporządzenia.

ESMA przedkłada Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = 12 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r.

Komisji przekazuje się uprawnienia do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

c) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. ESMA opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych określających elektroniczny format wniosku, który należy złożyć do centralnej bazy danych w celu rozszerzenia zakresu zezwolenia, o którym mowa w ust. 1.

ESMA przedkłada Komisji te projekty wykonawczych standardów technicznych do dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = 12 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r.

Komisji przyznaje się uprawnienia do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

11) w art. 17 wprowadza się następujące zmiany:

a) tytuł artykułu otrzymuje brzmienie:

„Procedura udzielania zezwolenia i odrzucenia wniosku o udzielenie zezwolenia lub o rozszerzenie zakresu zezwolenia”;

b) ust. 1, 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„1. CCP występujący z wnioskiem o udzielenie zezwolenia, o którym mowa w art. 14 ust. 1, lub z wnioskiem o rozszerzenie zakresu zezwolenia, o którym mowa w art. 15 ust. 1, składa wniosek w formacie elektronicznym za pomocą centralnej bazy danych, o której mowa w ust. 7. Wniosek jest niezwłocznie przekazywany organowi właściwemu dla CCP, ESMA oraz kolegium, o którym mowa w art. 18 ust. 1.

W terminie dwóch dni roboczych od otrzymania takiego wniosku organ właściwy dla CCP potwierdza odbiór wniosku, informując przy tym CCP, czy zawiera on dokumenty wymagane zgodnie z art. 14 ust. 6 i 7 lub – jeśli CCP złożył wniosek o rozszerzenie zakresu zezwolenia – zgodnie z art. 15 ust. 3 i 4.

Jeżeli organ właściwy dla CCP stwierdzi, że nie złożono wszystkich dokumentów wymaganych zgodnie z art. 14 ust. 6 i 7 lub art. 15 ust. 3 i 4, odrzuca wniosek złożony przez CCP.

2. CCP występujący z wnioskiem przekazuje wszystkie informacje niezbędne do stwierdzenia, że spełnia on, na dzień udzielenia zezwolenia, wszystkie wymogi ustanowione w niniejszym rozporządzeniu.

3. W terminie 40 dni roboczych od końca okresu określonego w ust. 1 akapit drugi („okres oceny ryzyka”) organ właściwy dla CCP, ESMA i kolegium przeprowadzają oceny ryzyka dotyczące spełniania przez CCP odpowiednich wymogów ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu. Przed zakończeniem okresu oceny ryzyka:

- a) organ właściwy dla CCP przekazuje ESMA i kolegium projekt decyzji i sprawozdania;
- b) ESMA przyjmuje opinię zgodnie z art. 24a ust. 7 i przekazuje ją organowi właściwemu dla CCP oraz kolegium;
- c) kolegium przyjmuje opinię zgodnie z art. 19 i przekazuje ją organowi właściwemu dla CCP oraz ESMA.

Do celów lit. b) ESMA może zawrzeć w swojej opinii wszelkie warunki lub zalecenia, które uzna za niezbędne w celu wyeliminowania niedociągnięć w zarządzaniu ryzykiem przez CCP, w szczególności w odniesieniu do zidentyfikowanego ryzyka transgranicznego lub ryzyka dla stabilności finansowej Unii.

Do celów lit. c) kolegium może zawrzeć w swojej opinii wszelkie warunki lub zalecenia, które uzna za niezbędne w celu wyeliminowania niedociągnięć w zarządzaniu ryzykiem przez CCP.”;

- d) dodaje się ust. 3a i 3b w brzmieniu:

„3a. W okresie oceny ryzyka, o którym mowa w ust. 3, organ właściwy dla CCP, ESMA lub dowolny członek kolegium mogą zwrócić się z pytaniami bezpośrednio do CCP. W przypadku gdy CCP nie udzieli odpowiedzi na te pytania w terminie wyznaczonym przez organ zwracający się z pytaniami, organ właściwy dla CCP, ESMA lub kolegium mogą podjąć decyzję bez otrzymania odpowiedzi od CCP lub mogą zdecydować o przedłużeniu okresu oceny o maksymalnie 10 dni roboczych, jeśli ich zdaniem pytanie ma istotne znaczenie dla oceny.

3b. W terminie 10 dni roboczych od otrzymania zarówno opinii ESMA, jak i opinii kolegium, organ właściwy dla CCP przyjmuje swoją decyzję oraz przekazuje ją ESMA i kolegium.

W przypadku gdy organ właściwy dla CCP nie zgadza się z opinią ESMA lub opinią kolegium, w tym z którymkolwiek z warunków lub zaleceń w nich zawartych, decyzja tego organu musi zawierać pełne uzasadnienie oraz wyjaśnienie znacznych odstępstw od tej opinii bądź warunków lub zaleceń.

ESMA publikuje informację o tym, że dany właściwy organ nie stosuje się lub nie zamierza stosować się do jego opinii bądź do opinii kolegium lub do jakichkolwiek zawartych w tych opiniach warunków lub zaleceń. ESMA może również, w odniesieniu do indywidualnych przypadków, podjąć decyzję o opublikowaniu przedstawionego przez właściwy organ uzasadnienia niezastosowania się do opinii ESMA lub opinii kolegium bądź do jakichkolwiek warunków lub zaleceń w nich zawartych.”;

- e) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Organ właściwy dla CCP, po należyтым uwzględnieniu opinii ESMA i kolegium, o których mowa w ust. 3, w tym wszelkich warunków lub zaleceń w nich zawartych, udziela zezwolenia, o którym mowa w art. 14 i art. 15 ust. 1 akapit drugi lit. a), jedynie w przypadku, gdy ma całkowitą pewność, że CCP występujący z wnioskiem:

- a) spełnia wszystkie wymogi ustanowione w niniejszym rozporządzeniu, w tym, w stosownych przypadkach, w zakresie świadczenia usług rozliczeniowych lub prowadzenia działalności w odniesieniu do instrumentów niefinansowych; oraz
- b) został zgłoszony jako system zgodnie z dyrektywą 98/26/WE.

Odmowa udzielenia zezwolenia CCP następuje w przypadku, gdy wszyscy członkowie kolegium, z wyłączeniem organów państwa członkowskiego, w którym CCP ma siedzibę, przyjmą w drodze wspólnego porozumienia, stosownie do art. 19 ust. 1, wspólną opinię stwierdzającą, że dany CCP nie powinien uzyskać zezwolenia. Opinia ta musi zawierać pełne i szczegółowe pisemne uzasadnienie powodów, dla których kolegium uznało, iż nie są spełnione wymogi ustanowione w niniejszym rozporządzeniu lub innych przepisach prawa unijnego.

W przypadku nieosiągnięcia wspólnego porozumienia co do wspólnej opinii zgodnie z akapitem drugim oraz gdy dwie trzecie kolegium wyrazi opinię negatywną, którykolwiek z odnośnych właściwych organów, na podstawie tej opinii dwóch trzecich kolegium, może przekazać sprawę do ESMA zgodnie z art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010 w terminie 30 dni kalendarzowych od przyjęcia opinii negatywnej.

Decyzja przekazująca sprawę musi zawierać pełne i szczegółowe pisemne uzasadnienie powodów, dla których stosowni członkowie kolegium uznali, iż wymogi ustanowione w niniejszym rozporządzeniu lub innych przepisach prawa Unii nie zostały spełnione. W takim przypadku organ właściwy dla CCP odracza decyzję w sprawie zezwolenia do czasu wydania decyzji w sprawie zezwolenia, którą ESMA może podjąć zgodnie z art. 19 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010. Właściwy organ podejmuje swą decyzję zgodnie z decyzją ESMA. Po upływie trzydziestodniowego terminu, o którym mowa w akapicie trzecim, sprawa nie jest przekazywana do ESMA.

W przypadku gdy wszyscy członkowie kolegium, z wyłączeniem organów państwa członkowskiego, w którym CCP ma siedzibę, przyjmą wspólną opinię, w drodze wspólnego porozumienia zgodnie z art. 19 ust. 1, że dany CCP nie powinien uzyskać zezwolenia, organ właściwy dla CCP może przekazać sprawę do ESMA zgodnie z art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Właściwy organ państwa członkowskiego, w którym CCP ma siedzibę, przekazuje tę decyzję pozostałym odnośnym właściwym organom.”;

f) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. ESMA prowadzi centralną bazę danych zapewniającą organowi właściwemu dla CCP, ESMA i członkom kolegium dla tego CCP („zarejestrowani odbiorcy”) dostęp do wszystkich dokumentów zarejestrowanych w bazie danych w odniesieniu do tego CCP. CCP składa wnioski, o którym mowa w art. 14, art. 15 ust. 1 akapit drugi lit. a) i art. 49, za pośrednictwem tej bazy danych.

Zarejestrowani odbiorcy niezwłocznie przesyłają wszystkie dokumenty, które otrzymują od CCP w związku z wnioskiem złożonym na podstawie ust. 1, do centralnej bazy danych oraz za jej pośrednictwem są automatycznie informowani o zmianach w jej zawartości. Centralna baza danych zawiera wszystkie dokumenty przekazane przez CCP występującego z wnioskiem na podstawie ust. 1 oraz wszystkie inne dokumenty istotne na potrzeby oceny dokonywanej przez organ właściwy dla CCP, ESMA i kolegium.

Członkowie komitetu nadzorczego ds. CCP również mają dostęp do centralnej bazy danych w celu wykonywania ich zadań na podstawie art. 24a ust. 7. Przewodniczący komitetu nadzorczego ds. CCP może ograniczyć dostęp do niektórych dokumentów członkom komitetu nadzorczego ds. CCP, o których mowa w art. 24a lit. c) i art. 24a lit. d) pkt (ii), jeśli jest to uzasadnione względami poufności.”;

12) dodaje się art. 17a i 17b w brzmieniu:

„Artykuł 17a

Procedura oparta na braku sprzeciwu w zakresie udzielania zgody na rozszerzenie zakresu działalności lub usług

1. Procedura oparta na braku sprzeciwu ma zastosowanie do nieistotnych zmian w istniejącym zezwoleniu CCP w dowolnym z następujących przypadków, gdy proponowana dodatkowa usługa rozliczeniowa lub działalność:

- a) spełnia wszystkie następujące warunki:
 - (i) CCP zamierza rozliczać co najmniej jeden instrument finansowy należący do tych samych klas instrumentów finansowych, na których rozliczanie uzyskał zezwolenie na podstawie art. 14 lub 15;
 - (ii) instrumenty finansowe, o których mowa w pkt (i), są przedmiotem obrotu w systemie obrotu, na rzecz którego CCP świadczy już usługi rozliczeniowe lub prowadzi działalność, oraz
 - (iii) proponowana dodatkowa usługa rozliczeniowa lub działalność nie wiąże się z płatnością w nowej walucie;
- b) wprowadza nową walutę unijną do klasy instrumentów finansowych, które są już objęte zezwoleniem CCP, lub
- c) wprowadza co najmniej jeden dodatkowy okres zapadalności do klasy instrumentów finansowych objętych już zezwoleniem CCP, pod warunkiem że nie wiąże się to ze znacznym wydłużeniem terminu zapadalności.

2. Organ właściwy dla CCP może również, po uwzględnieniu opinii wspólnego zespołu nadzorczego ustanowionego dla tego CCP na podstawie art. 23b, podjąć decyzję o zastosowaniu procedury opartej na braku sprzeciwu przewidzianej w niniejszym artykule, jeśli wystąpi o to CCP i jeśli proponowana dodatkowa usługa rozliczeniowa lub działalność nie spełnia któregośkolwiek z poniższych warunków:

- a) powoduje, że CCP musi znacząco dostosować swoją strukturę operacyjną w dowolnym momencie cyklu trwania kontraktu;
- b) obejmuje oferowanie kontraktów, których nie można upłynnić w ten sam sposób, na przykład poprzez ofertę bezpośrednią lub aukcję, ani też razem z kontraktami już rozliczanymi przez CCP;
- c) powoduje, że CCP musi uwzględnić nowe istotne specyfikacje kontraktów, takie jak znaczne rozszerzenie zakresu terminów zapadalności lub nowe sposoby wykonywania opcji w ramach danej kategorii kontraktów;
- d) powoduje wprowadzenie nowych istotnych ryzyk związanych z poszczególnymi cechami aktywów, do których się odnosi;
- e) obejmuje oferowanie nowego mechanizmu lub usługi rozrachunku lub dostawy, co wiąże się z ustanowieniem powiązań z innym systemem

rozrachunku papierów wartościowych, CDPW lub systemem płatności, z którego CCP wcześniej nie korzystał.

3. CCP, który składa wniosek o rozszerzenie, w którym to wniosku zwraca się o zastosowanie procedury opartej na braku sprzeciwu, musi wykazać, dlaczego proponowane rozszerzenie działalności o dodatkowe usługi rozliczeniowe lub dodatkową działalność rozliczeniową kwalifikuje się na podstawie ust. 1 lub 2 do oceny w ramach procedury opartej na braku sprzeciwu. CCP składa wniosek w formacie elektronicznym za pośrednictwem centralnej bazy danych, o której mowa w art. 17 ust. 7, i przekazuje wszystkie informacje niezbędne do wykazania, że wprowadził, na dzień udzielenia zezwolenia, wszystkie niezbędne ustalenia konieczne do spełnienia odpowiednich wymogów ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu.

CCP, który składa wniosek o rozszerzenie zezwolenia, w którym to wniosku zwraca się o zastosowanie procedury opartej na braku sprzeciwu, a proponowane dodatkowe usługi rozliczeniowe lub proponowana dodatkowa działalność rozliczeniowa wchodzi w zakres ust. 1, może rozpocząć rozliczanie takich dodatkowych instrumentów finansowych lub instrumentów niefinansowych nadających się do rozliczenia, zanim organ właściwy dla CCP podejmie decyzję na podstawie ust. 4.

4. W terminie 10 dni roboczych od otrzymania wniosku na podstawie ust. 2 organ właściwy dla CCP, po uwzględnieniu opinii wspólnego zespołu nadzorczego ustanowionego dla tego CCP na podstawie art. 23b, podejmuje decyzję, czy wniosek podlega procedurze opartej na braku sprzeciwu określonej w niniejszym artykule, czy też – jeśli organ właściwy dla CCP zidentyfikował istotne ryzyko w związku z proponowanym rozszerzeniem zakresu działalności CCP o dodatkowe usługi rozliczeniowe lub dodatkową działalność rozliczeniową – zastosowanie ma procedura określona w art. 17. Organ właściwy dla CCP powiadamia o swojej decyzji CCP występującego z wnioskiem. Jeśli organ właściwy dla CCP podjął decyzję o zastosowaniu procedury określonej w art. 17, w ciągu 5 dni roboczych od otrzymania takiego powiadomienia CCP zaprzestaje świadczenia takiej usługi rozliczeniowej lub prowadzenia takiej działalności.

5. W przypadku gdy organ właściwy dla CCP, po uwzględnieniu opinii wspólnego zespołu nadzorczego ustanowionego dla tego CCP na podstawie art. 23b, nie wyrazi sprzeciwu wobec proponowanych dodatkowych usług lub proponowanej dodatkowej działalności CCP w terminie 10 dni roboczych od otrzymania wniosku, w przypadku gdy zastosowanie ma ust. 1, lub od otrzymania powiadomienia, o którym mowa w ust. 4, jeśli zastosowanie ma ten ustęp, potwierdzającego, że zastosowanie ma procedura oparta na braku sprzeciwu określona w niniejszym artykule, uznaje się, że zezwolenie zostało udzielone.

6. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 82 w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez określenie wszelkich zmian w wykazie nieistotnych zmian wymienionych w ust. 1, w przypadku gdy taka zmiana nie spowodowałaby zwiększonego ryzyka dla CCP.

Artykuł 17b

Procedura zasięgnięcia opinii ESMA i kolegium

1. Organ właściwy dla CCP składa za pośrednictwem centralnej bazy danych, o której mowa w art. 17 ust. 7, wniosek w formacie elektronicznym o wydanie opinii:

- a) przez ESMA na podstawie art. 23a ust. 2, jeśli organ ten zamierza przyjąć decyzję w odniesieniu do art. 7, 8, 20, 21, 29, 30, 31, 32, 33, 35, 36, 41 i 54;
- b) przez kolegium na podstawie art. 18, jeżeli organ ten zamierza przyjąć decyzję w odniesieniu do art. 20, 21, 30, 31, 32, 35, 41, 49, 51 i 54.

Wniosek o wydanie opinii jest niezwłocznie udostępniany zarejestrowanym odbiorcom.

2. O ile w odpowiednim artykule nie określono inaczej, w ciągu 30 dni roboczych od otrzymania wniosku, o którym mowa w ust. 1 („okres oceny”), ESMA i kolegium oceniają, czy dany CCP spełnia odpowiednie wymogi. Przed zakończeniem okresu oceny:

- a) organ właściwy dla CCP przekazuje ESMA i kolegium projekt decyzji i sprawozdania;
- b) ESMA przyjmuje opinię zgodnie z art. 24a ust. 7 akapit pierwszy lit. bc) i przekazuje ją organowi właściwemu dla CCP oraz kolegium. ESMA może zawrzeć w swojej opinii wszelkie warunki lub zalecenia, które uzna za niezbędne w celu wyeliminowania niedociągnięć w zarządzaniu ryzykiem przez CCP, w szczególności w odniesieniu do zidentyfikowanego ryzyka transgranicznego lub ryzyka dla stabilności finansowej Unii;
- c) kolegium przyjmuje opinię zgodnie z art. 19 i przekazuje ją ESMA oraz organowi właściwemu dla CCP. Kolegium może zawrzeć w swojej opinii wszelkie warunki lub zalecenia, które uzna za niezbędne w celu wyeliminowania niedociągnięć w zarządzaniu ryzykiem przez CCP.

3. W terminie 10 dni roboczych od otrzymania opinii ESMA i, w stosownych przypadkach, opinii kolegium, organ właściwy dla CCP, po należyтым uwzględnieniu opinii ESMA i opinii kolegium, w tym wszelkich warunków lub zaleceń w nich zawartych, przyjmuje swoją decyzję oraz przekazuje ją ESMA i kolegium.

W przypadku gdy organ właściwy dla CCP nie zgadza się z opinią ESMA lub opinią kolegium, w tym z którymkolwiek z warunków lub zaleceń w nich zawartych, decyzja tego organu musi zawierać pełne uzasadnienie oraz wyjaśnienie znacznych odstępstw od tej opinii bądź warunków lub zaleceń.

ESMA publikuje informację o tym, że dany właściwy organ nie stosuje się lub nie zamierza stosować się do jego opinii bądź do opinii kolegium lub do jakichkolwiek zawartych w tych opiniach warunków lub zaleceń. ESMA może również, w odniesieniu do indywidualnych przypadków, podjąć decyzję o opublikowaniu przedstawionego przez właściwy organ uzasadnienia niezastosowania się do opinii ESMA lub opinii kolegium bądź do jakichkolwiek warunków lub zaleceń w nich zawartych.”;

13) w art. 18 wprowadza się następujące zmiany:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W terminie 30 dni kalendarzowych od złożenia kompletnego wniosku zgodnie z art. 17 organ właściwy dla CCP powołuje kolegium w celu ułatwienia wykonywania zadań, o których mowa w art. 15, 17, 20, 21, 30, 31, 32, 35, 41, 49, 51 i 54.”;

b) ust. 2 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) przewodniczący lub dowolny z niezależnych członków komitetu nadzorczego ds. CCP, o których mowa w art. 24a ust. 2 lit. a) i b), która to osoba zarządza tym kolegium i przewodniczy mu.”;

14) w art. 19 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku gdy kolegium jest zobowiązane do wydania opinii na podstawie niniejszego rozporządzenia, wydaje ono wspólną opinię na temat tego, czy CCP spełnia wszystkie wymogi ustanowione w niniejszym rozporządzeniu.

Bez uszczerbku dla art. 17 ust. 4 akapit trzeci, w przypadku niewydania wspólnej opinii zgodnie z akapitem pierwszym, kolegium w takim samym terminie przyjmuje opinię większościową.”;

b) ust. 3 akapit czwarty otrzymuje brzmienie:

„Członkowie kolegium, o których mowa w art. 18 ust. 2 lit. ca) oraz i), nie mają prawa głosu w sprawie opinii kolegium.”;

c) uchyla się ust. 4;

15) art. 20 ust. 3–7 otrzymują brzmienie:

„3. Organ właściwy dla CCP zasięga opinii ESMA oraz członków kolegium, zgodnie z ust. 6, w kwestii konieczności cofnięcia zezwolenia dla CCP, z wyjątkiem przypadków, gdy dana decyzja musi zostać podjęta w trybie pilnym.

4. ESMA lub każdy członek kolegium może w dowolnym czasie zwrócić się do organu właściwego dla CCP o zbadanie, czy dany CCP nadal spełnia warunki, na podstawie których udzielono zezwolenia.

5. Organ właściwy dla CCP może ograniczyć cofnięcie zezwolenia do określonej usługi, działalności lub klasy instrumentów finansowych lub instrumentów niefinansowych.

6. Zanim organ właściwy dla CCP podejmie decyzję o cofnięciu zezwolenia w odniesieniu do określonej usługi lub działalności lub klasy instrumentów finansowych lub instrumentów niefinansowych, zwraca się on do ESMA i kolegium o wydanie opinii zgodnie z art. 17b.

7. W przypadku gdy organ właściwy dla CCP podejmie decyzję o cofnięciu zezwolenia w całości lub w odniesieniu do określonej usługi, działalności lub klasy instrumentów finansowych lub instrumentów niefinansowych, decyzja ta jest skuteczna w całej Unii.”;

16) w art. 21 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Właściwe organy, o których mowa w art. 22, przeprowadzają wszystkie następujące czynności:

- a) dokonują przeglądu uzgodnień, strategii, procesów i mechanizmów wdrożonych przez CCP w celu przestrzegania przepisów niniejszego rozporządzenia;
- b) dokonują przeglądu usług, które CCP zaczął świadczyć, lub działalności, którą CCP zaczął prowadzić, po zastosowaniu procedur opartych na braku sprzeciwu na podstawie art. 17a lub art. 49;
- c) dokonują oceny ryzyk, w tym ryzyka finansowego i ryzyka operacyjnego, na jakie dani CCP są lub mogą być narażeni.”;

b) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Po uwzględnieniu opinii wspólnego zespołu nadzorczego ustanowionego dla danego CCP na podstawie art. 23b właściwe organy ustalają częstotliwość i szczegółowość przeglądów i ocen, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, przy szczególnym uwzględnieniu wielkości, systemowego znaczenia, charakteru, skali, złożoności działalności i wzajemnych powiązań danych CCP z innymi elementami infrastruktury rynku finansowego oraz priorytetów w zakresie nadzoru ustanowionych przez ESMA zgodnie z art. 24a ust. 7 akapit pierwszy lit. ba). Właściwe organy aktualizują przegląd i ocenę co najmniej raz w roku.

CCP podlegają kontrolom w miejscu prowadzenia działalności. Właściwe organy zapraszają członków wspólnego zespołu nadzorczego ustanowionego dla danego CCP na podstawie art. 23b do udziału w kontrolach w miejscu prowadzenia działalności.

Właściwy organ przekazuje członkom wspólnego zespołu nadzorczego ustanowionego dla danego CCP na podstawie art. 23b wszelkie informacje uzyskane od CCP podczas kontroli w miejscu prowadzenia działalności lub w związku z tymi kontrolami.

4. Właściwe organy regularnie, a co najmniej raz w roku, przekazują kolegium sprawozdanie na temat wyników przeglądu i oceny, o których mowa w ust. 1, zawierające informacje o tym, czy właściwy organ podjął jakiegokolwiek działania naprawcze lub nałożył sankcje. Właściwe organy przekazują ESMA sprawozdanie za dany rok kalendarzowy do dnia 30 marca następnego roku kalendarzowego. Sprawozdanie to podlega opinii kolegium na podstawie art. 19 oraz opinii ESMA na podstawie art. 24a ust. 7 akapit pierwszy lit. bc), wydanej zgodnie z procedurą określoną w art. 17b.”;

17) w art. 23a wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. ESMA pełni rolę koordynatora pomiędzy właściwymi organami i pośród kolegiów z myślą o:

- a) budowaniu wspólnej kultury nadzoru i spójnych praktyk nadzorczych;
- b) zapewnianiu jednolitych procedur i spójnych podejść;
- c) zwiększaniu spójności wyników w zakresie nadzoru, w szczególności w odniesieniu do obszarów nadzorczych o wymiarze transgranicznym lub możliwym oddziaływaniu transgranicznym;
- d) zwiększeniu koordynacji w sytuacjach nadzwyczajnych zgodnie z art. 24;
- e) dokonywaniu oceny ryzyka przy wydawaniu właściwym organom opinii na podstawie ust. 2 na temat spełniania przez CCP wymogów niniejszego rozporządzenia, w szczególności w odniesieniu do zidentyfikowanego ryzyka transgranicznego lub ryzyka dla stabilności finansowej Unii, oraz przy wydawaniu zaleceń dotyczących tego, jak CCP powinien ograniczać to ryzyko.

2. Właściwe organy przedkładają ESMA projekty swoich decyzji w celu uzyskania jego opinii przed przyjęciem aktu lub środka na mocy art. 7, 8 i 14, art. 15 ust. 1 akapit drugi lit. a) oraz art. 20 i 21, art. 29–33 i art. 35, 36, 41 oraz 54.

Właściwe organy mogą również przedłożyć ESMA projekty decyzji w celu uzyskania jego opinii przed przyjęciem dowolnego innego aktu lub środka zgodnie z ich obowiązkami na mocy art. 22 ust. 1.”;

- b) uchyla się ust. 3 i 4;

18) dodaje się art. 23b i 23c w brzmieniu:

„Artykuł 23b

Wspólne zespoły nadzorcze

1. Do celów sprawowania nadzoru nad każdym CCP posiadającym zezwolenie na mocy art. 14 ustanawia się wspólny zespół nadzorczy. W skład każdego wspólnego zespołu nadzorczego wchodzi pracownicy organu właściwego dla CCP, ESMA oraz członków kolegium, o którym mowa w art. 18 lit. c), g) i h). Inni członkowie kolegium mogą również wystąpić z wnioskiem o członkostwo we wspólnym zespole nadzorczym. Wspólne zespoły nadzorcze są koordynowane przez wyznaczonego pracownika właściwego organu.

2. Zadania wspólnego zespołu nadzorczego obejmują, choć nie wyłącznie, wszystkie następujące czynności:

- a) przekazywanie właściwym organom, ESMA i kolegiom opinii na podstawie art. 17a ust. 2, 4 i 5 oraz art. 21 ust. 3;
- b) uczestniczenie w kontrolach w miejscu prowadzenia działalności zgodnie z art. 21 ust. 3;
- c) współpraca z właściwymi organami i członkami kolegium, w stosownych przypadkach;

- d) na wniosek organu właściwego dla CCP wspieranie tego właściwego organu w ocenie spełnienia przez CCP wymogów niniejszego rozporządzenia.
3. Organ właściwy dla CCP odpowiada za ustanowienie wspólnych zespołów nadzorczych.
4. ESMA i organy wchodzące w skład wspólnych zespołów nadzorczych konsultują się ze sobą i uzgadniają zasady korzystania z zasobów w odniesieniu do wspólnych zespołów nadzorczych.

Artykuł 23c

Wspólny mechanizm monitorowania

1. ESMA ustanawia wspólny mechanizm monitorowania na potrzeby wykonywania zadań, o których mowa w ust. 2.

W skład wspólnego mechanizmu monitorowania wchodzi:

- a) przedstawiciele ESMA;
- b) przedstawiciele EUNB i EIOPA;
- c) przedstawiciele Komisji, ERRS oraz EBC w kontekście zadań dotyczących nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi w ramach jednolitego mechanizmu nadzorczego, powierzonych im zgodnie z rozporządzeniem Rady (UE) nr 1024/2013.

ESMA organizuje posiedzenia wspólnego mechanizmu monitorowania i przewodniczy im. Przewodniczący wspólnego mechanizmu monitorowania, na wniosek pozostałych członków wspólnego mechanizmu monitorowania lub z własnej inicjatywy, może zaprosić inne organy do udziału w posiedzeniach, jeżeli ich udział ma znaczenie w kontekście omawianych tematów.

2. Wspólny mechanizm monitorowania:

- a) monitoruje wdrażanie wymogów określonych w art. 7a i 7b, uwzględniając wszystkie następujące kwestie:
 - (i) ogólne ekspozycje i zmniejszenie ekspozycji na usługi rozliczeniowe o istotnym znaczeniu systemowym zidentyfikowane na podstawie art. 25 ust. 2c;
 - (ii) zmiany związane z rozliczaniem w CCP posiadających zezwolenie udzielone zgodnie z art. 14 oraz dostępem klientów do rozliczeń w takich CCP, z uwzględnieniem opłat pobieranych przez takich CCP za założenie rachunków na podstawie art. 7a oraz wszelkich opłat pobieranych przez członków rozliczających od ich klientów za założenie rachunków i dokonywanie rozliczeń na podstawie art. 7a;

- (iii) inne istotne zmiany w praktykach rozliczeniowych mające wpływ na poziom rozliczeń za pośrednictwem CCP posiadających zezwolenie na mocy art. 14;
- b) monitoruje stosunki między klientami w zakresie rozliczeń, z uwzględnieniem możliwości przenoszenia oraz współzależności między członkami rozliczającymi i klientami oraz ich interakcji z innymi infrastrukturami rynku finansowego;
- c) wnosi wkład w opracowywanie ogólnounijnych ocen odporności CCP, koncentrujących się na ryzyku utraty płynności dotyczącym CCP, członków rozliczających i klientów;
- d) określa ryzyko koncentracji, w szczególności w zakresie rozliczeń klientów, wynikające z integracji unijnych rynków finansowych, w tym w przypadku gdy kilku CCP, członków rozliczających lub klientów korzysta z usług tych samych usługodawców;
- e) monitoruje skuteczność środków mających na celu zwiększenie atrakcyjności CCP z Unii, promowanie rozliczeń za pośrednictwem CCP z Unii oraz wzmocnienie monitorowania ryzyka transgranicznego.

Organy uczestniczące we wspólnym mechanizmie monitorowania oraz właściwe organy krajowe współpracują ze sobą i prowadzą wymianę informacji niezbędnych do prowadzenia działań monitorujących, o których mowa w akapicie pierwszym.

W przypadku niedostępności wymaganych informacji, w tym informacji, o których mowa w art. 7a ust. 4, ESMA może w drodze zwykłego wezwania zwrócić się do CCP posiadających zezwolenie, ich członków rozliczających oraz ich klientów o dostarczenie niezbędnych informacji umożliwiających ESMA i pozostałym organom uczestniczącym we wspólnym mechanizmie monitorowania dokonanie oceny, o której mowa w akapicie pierwszym.

3. ESMA, we współpracy z pozostałymi organami uczestniczącymi we wspólnym mechanizmie monitorowania, przedstawia Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komisji roczne sprawozdanie dotyczące wyników swojej działalności na podstawie ust. 2.

4. ESMA podejmuje działania zgodnie z art. 17 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010 w przypadku, gdy na podstawie informacji otrzymanych w ramach wspólnego mechanizmu monitorowania i po przeprowadzeniu rozmów z innymi organami uczestniczącymi w tym mechanizmie:

- a) uzna, że właściwe organy nie dopilnowują przestrzegania przez członków rozliczających i klientów wymogu określonego w art. 7a;
- b) stwierdzi wystąpienie ryzyka dla stabilności finansowej Unii w związku z domniemanym naruszeniem lub niestosowaniem prawa Unii.

Przed podjęciem działań zgodnie z akapitem pierwszym ESMA może wydać wytyczne lub zalecenia zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

5. Jeżeli ESMA, na podstawie informacji otrzymanych w ramach wspólnego mechanizmu monitorowania i po przeprowadzeniu rozmów z innymi organami uczestniczącymi w tym mechanizmie, uzna, że spełnienie wymogu określonego w art. 7a nie zapewnia skutecznego zmniejszenia nadmiernej ekspozycji unijnych członków rozliczających i klientów wobec CCP Tier II, dokonuje przeglądu regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w art. 7a ust. 5, i wyznacza w stosownych przypadkach odpowiedni okres dostosowawczy, który nie może przekraczać 12 miesięcy.”;

19) art. 24 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 24

Sytuacje nadzwyczajne

1. Organ właściwy dla CCP lub inny odpowiedni organ niezwłocznie informują ESMA, kolegium, odpowiednich członków ESBC, Komisję i inne odpowiednie organy o każdej sytuacji nadzwyczajnej dotyczącej CCP, w tym o wszystkich poniższych sytuacjach:

- a) sytuacjach lub wydarzeniach mających lub mogących mieć wpływ na kondycję ostrożnościową lub stabilność finansową lub odporność CCP, którym udzielono zezwolenia zgodnie z art. 14, ich członków rozliczających lub klientów;
- b) przypadkach, gdy CCP zamierza uruchomić swój plan naprawy zgodnie z art. 9 rozporządzenia (UE) 2021/23, właściwy organ zastosował środki wczesnej interwencji zgodnie z art. 18 tego rozporządzenia lub gdy właściwy organ wymaga całościowego lub częściowego odwołania kierownictwa wyższego szczebla lub zarządu CCP zgodnie z art. 19 tego rozporządzenia;
- c) zmianach na rynkach finansowych, które mogą mieć niekorzystny wpływ na płynność rynku, transmisję polityki pieniężnej, sprawne funkcjonowanie systemów płatności lub stabilność systemu finansowego w dowolnym z państw członkowskich, w których dany CCP lub jego członkowie rozliczający mają siedzibę.

2. ESMA koordynuje właściwe organy, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wyznaczony zgodnie z art. 3 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2021/23 oraz kolegia w celu wypracowania wspólnej odpowiedzi na sytuacje nadzwyczajne dotyczące CCP.

3. W sytuacjach nadzwyczajnych, z wyjątkiem sytuacji, gdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podjął działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do CCP zgodnie z art. 21 rozporządzenia (UE) 2021/23, oraz w celu koordynacji odpowiedzi właściwych organów posiedzenie komitetu nadzorczego ds. CCP:

- a) może zostać zwołane przez przewodniczącego komitetu nadzorczego ds. CCP;
- b) jest zwoływane przez przewodniczącego komitetu nadzorczego ds. CCP na wniosek dwóch członków komitetu nadzorczego ds. CCP.

4. W stosownych przypadkach – w zależności od kwestii, które mają być omawiane na posiedzeniu – na posiedzenie, o którym mowa w ust. 3, zaproszony może również zostać każdy z poniższych organów:

- a) odpowiednie emisyjne banki centralne;
- b) odpowiednie właściwe organy odpowiedzialne za nadzór nad członkami rozliczającym, w tym – w stosownych przypadkach – EBC w kontekście zadań dotyczących nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi w ramach jednolitego mechanizmu nadzorczego, powierzonych mu zgodnie z rozporządzeniem Rady (UE) nr 1024/2013;
- c) odpowiednie właściwe organy odpowiedzialne za nadzór nad systemami obrotu;
- d) odpowiednie właściwe organy odpowiedzialne za nadzór nad klientami, o ile dostępne są stosowne informacje na ich temat;
- e) odpowiednie organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wyznaczone zgodnie z art. 3 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2021/23.

W przypadku zwołania posiedzenia komitetu nadzorczego ds. CCP zgodnie z akapitem pierwszym przewodniczący informuje o tym EUNB, EIOPA, ERRS i Komisję, które to organy również zaprasza się do udziału w tym posiedzeniu na ich wniosek.

5. ESMA może – w drodze zwykłego wezwania – zwrócić się do CCP posiadających zezwolenie, ich członków rozliczających oraz ich klientów, powiązanych infrastruktur rynku finansowego i powiązanych osób trzecich, którym ci CCP zlecieli na zasadzie outsourcingu wykonywanie funkcji operacyjnych lub działalności, o udzielenie wszelkich niezbędnych informacji umożliwiających ESMA wykonywanie jego obowiązków wynikających z niniejszego artykułu.

6. ESMA może, na wniosek komitetu nadzorczego ds. CCP, wydać zalecenia dotyczące sytuacji nadzwyczajnej na podstawie art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010 skierowane do właściwego organu lub właściwych organów, zalecając im przyjęcie tymczasowych lub stałych decyzji nadzorczych zgodnie z wymogami określonymi w art. 16 oraz w tytułach IV i V w celu uniknięcia lub ograniczenia istotnych negatywnych skutków dla stabilności finansowej Unii. ESMA może wydawać zalecenia dotyczące sytuacji nadzwyczajnej wyłącznie w przypadku, gdy sytuacja ta dotyczy więcej niż jednego CCP posiadającego zezwolenie lub gdy wydarzenia na skalę UE destabilizują transgraniczne rynki rozliczane.”;

20) w art. 24a wprowadza się następujące zmiany:

- a) ust. 2 lit. d) pkt (ii) otrzymuje brzmienie:

„(ii) w przypadku gdy komitet nadzorczy ds. CCP zbiera się w sprawie CCP, którzy uzyskali zezwolenie zgodnie z art. 14, w kontekście dyskusji dotyczących ust. 7 niniejszego artykułu – banki centralne emitujące waluty unijne, w których wyrażone są instrumenty finansowe rozliczane przez CCP posiadających zezwolenie, które to banki zwróciły się o członkostwo w Komitecie Nadzorczym ds. CCP; nie mają one prawa głosu.”;
- b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przewodniczący może zapraszać w charakterze obserwatorów na posiedzenia komitetu nadzorczego ds. CCP, w stosownych przypadkach i w razie konieczności, członków kolegiów, o których mowa w art. 18, przedstawicieli odpowiednich organów odpowiedzialnych za nadzór nad klientami, o ile dostępne są stosowne informacje na ich temat, oraz przedstawicieli odpowiednich instytucji i organów Unii.”;

c) w ust. 7 wprowadza się następujące zmiany:

(i) formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„W odniesieniu do CCP, którym udzielono zezwolenia lub którzy ubiegają się o zezwolenie zgodnie z art. 14, komitet nadzorczy ds. CCP – do celów art. 23a ust. 2 – przygotowuje decyzje i wykonuje zadania powierzone ESMA w poniższych literach.”;

(ii) dodaje się następujące litery ba), bb) i bc):

„ba) co najmniej raz do roku omawia i określa priorytety w zakresie nadzoru dla CCP posiadających zezwolenie zgodnie z art. 14, aby wnieść wkład w opracowywanie unijnych strategicznych priorytetów w zakresie nadzoru przez ESMA zgodnie z art. 29a rozporządzenia (UE) nr 1095/2010;

bb) rozważa, we współpracy z EUNB, EIOPA i EBC w zakresie wykonywania swoich zadań w ramach jednolitego mechanizmu nadzorczego na podstawie rozporządzenia (UE) nr 1024/2013, wszelkie ryzyka transgraniczne wynikające z działalności CCP, w tym wynikające ze wzajemnych powiązań, współzależności i ryzyka koncentracji CCP wynikających z takich powiązań transgranicznych;

bc) przygotowuje projekty opinii, które mają zostać przyjęte przez Radę Organów Nadzoru zgodnie z art. 17 i 17b, oraz projekty decyzji o walidacji zgodnie z art. 49.”;

(iii) dodaje się akapit w brzmieniu:

„ESMA co roku przedkłada Komisji sprawozdanie dotyczące ryzyk transgranicznych wynikających z działalności CCP, o których mowa w akapicie pierwszym lit. bb).”;

21) w art. 25 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 4 akapit trzeci otrzymuje brzmienie:

„Decyzja o uznaniu podejmowana jest w oparciu o warunki określone w ust. 2 w przypadku CCP Tier I oraz w ust. 2 lit. a)–d) i ust. 2b w przypadku CCP Tier II. W terminie 180 dni roboczych od stwierdzenia, że wniosek jest kompletny zgodnie z akapitem drugim, ESMA informuje na piśmie CCP występującego z wnioskiem o uznaniu lub odmowie uznania, podając wyczerpujące uzasadnienie.”;

b) ust. 5 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli przegląd ten przeprowadza się zgodnie z akapitem pierwszym lit. a), przeprowadza się go zgodnie z ust. 2–4. Jeżeli przegląd przeprowadza się zgodnie

z akapitem pierwszym lit. b), przeprowadza się go również zgodnie z ust. 2–4, jednak CCP, o którym mowa w ust. 1, nie jest zobowiązany do złożenia nowego wniosku, lecz przekazuje ESMA wszystkie informacje niezbędne do przeglądu jego uznania.”;

- c) w ust. 6 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Jeżeli leży to w interesie Unii i biorąc pod uwagę potencjalne ryzyko dla stabilności finansowej Unii wynikające z oczekiwanego udziału członków rozliczających i systemów obrotu mających siedzibę w Unii w CCP mających siedzibę w państwie trzecim, Komisja może przyjąć akt wykonawczy, o którym mowa w akapicie pierwszym, niezależnie od tego, czy spełnione są wymogi określone w lit. c) tego akapitu.”;

- d) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. ESMA zawiera skuteczne uzgodnienia dotyczące współpracy z odpowiednimi właściwymi organami państw trzecich, których ramy prawne i nadzorcze uznano za równoważne z niniejszym rozporządzeniem zgodnie z ust. 6.”;

- e) dodaje się ust. 7a, 7b i 7c w brzmieniu:

„7a. W przypadku gdy ESMA nie ustalił jeszcze poziomu CCP lub ustalił, że wszyscy lub niektórzy CCP w danym państwie trzecim są CCP Tier I, uzgodnienia o współpracy, o których mowa w ust. 7, uwzględniają ryzyko, jakie wiąże się ze świadczeniem usług rozliczeniowych przez tych CCP, oraz określają:

- a) mechanizm corocznej wymiany informacji między ESMA, emisyjnymi bankami centralnymi, o których mowa w ust. 3 lit. f), oraz właściwymi organami danych państw trzecich, aby ESMA mógł:
 - (i) zapewnić, aby CCP spełniał warunki uznania, o których mowa w ust. 2;
 - (ii) zidentyfikować potencjalny istotny wpływ na płynność rynku lub stabilność finansową Unii lub co najmniej jednego z jej państw członkowskich; oraz
 - (iii) monitorować działalność rozliczeniową w co najmniej jednym CCP mającym siedzibę w takim państwie trzecim prowadzoną przez członków rozliczających mających siedzibę w Unii lub będących częścią grupy podlegającej nadzorowi skonsolidowanemu w Unii;
- b) w wyjątkowych sytuacjach mechanizm wymiany co kwartał informacji wymagający szczegółowych informacji uwzględniających aspekty, o których mowa w ust. 2a, a w szczególności informacji na temat istotnych zmian w modelach i parametrach ryzyka, rozszerzenia działalności i usług CCP oraz zmian w strukturze rachunków klienta w celu wykrycia, czy dany CCP jest potencjalnie bliski osiągnięcia systemowego znaczenia dla stabilności finansowej Unii lub co najmniej jednego z jej państw członkowskich lub potencjalnie może mieć takie znaczenie;

- c) mechanizm szybkiego powiadamiania ESMA w przypadkach, gdy właściwy organ państwa trzeciego uzna, że CCP, nad którym sprawuje nadzór, narusza warunki udzielonego mu zezwolenia lub innych przepisów, którym podlega;
- d) procedury niezbędne do skutecznego monitorowania zmian w zakresie regulacji i nadzoru w danym państwie trzecim;
- e) procedury dla organów państw trzecich służące informowaniu – bez zbędnej zwłoki – ESMA, kolegium ds. CCP z państw trzecich, o którym mowa w art. 25c, oraz emisyjnych banków centralnych, o których mowa w ust. 3 lit. f), o sytuacjach nadzwyczajnych dotyczących danego uznanego CCP, w tym zmianach na rynkach finansowych, które mogą mieć niekorzystny wpływ na płynność rynku i stabilność systemu finansowego Unii lub jednego z jej państw członkowskich, a także procedury i plany awaryjne na potrzeby zaradzenia takim sytuacjom;
- f) procedury dla organów państw trzecich służące zapewnieniu skutecznego egzekwowania decyzji przyjętych przez ESMA zgodnie z art. 25f, art. 25k ust. 1 lit. b), art. 25l, 25m i 25p;
- g) zgodę organów państwa trzeciego na dalsze przekazywanie informacji, jakich organy te dostarczyły ESMA na podstawie uzgodnień o współpracy z organami, o których mowa w ust. 3, i członkami kolegium ds. CCP z państw trzecich, z zastrzeżeniem wymogów tajemnicy służbowej określonych w art. 83.

7b. W przypadku gdy ESMA ustalił, że co najmniej jeden CCP w danym państwie trzecim jest CCP Tier II, w uzgodnieniach o współpracy, o których mowa w ust. 7, określa się w odniesieniu do tych CCP Tier II co najmniej elementy, o których mowa poniżej:

- a) elementy, o których mowa w ust. 7a lit. a), c), d), e) i g), w przypadku gdy nie zawarto jeszcze uzgodnień o współpracy z danym państwem trzecim zgodnie z akapitem drugim;
- b) mechanizm comiesięcznej wymiany informacji między ESMA, emisyjnymi bankami centralnymi, o których mowa w ust. 3 lit. f), oraz właściwymi organami danych państw trzecich, w tym dostęp do wszystkich informacji, o które występuje ESMA w celu zapewnienia przestrzegania przez CCP wymogów, o których mowa w ust. 2b;
- c) procedury dotyczące koordynowania działań nadzorczych, obejmujące zgodę organów państwa trzeciego na przeprowadzanie dochodzeń i kontroli w miejscu prowadzenia działalności zgodnie z, odpowiednio, art. 25 g i 25h;
- d) procedury dla organów państw trzecich służące zapewnieniu skutecznego egzekwowania decyzji przyjętych przez ESMA zgodnie z art. 25b, 25f–25m, 25p oraz 25q;
- e) procedury dla organów państw trzecich służące niezwłocznemu informowaniu ESMA o wymienionych poniżej kwestiach, ze szczególnym

uwzględnieniem aspektów mających znaczenie dla Unii lub co najmniej jednego z jej państw członkowskich:

- (i) o ustanowieniu planów naprawy oraz planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a także o późniejszym wprowadzeniu jakichkolwiek istotnych zmian w tych planach;
- (ii) o sytuacji, gdy CCP Tier II zamierza uruchomić swój plan naprawy lub gdy organy państwa trzeciego ustaliły, że istnieją przesłanki świadczące o rozwijającej się sytuacji kryzysowej, która może wpłynąć na działalność tego CCP, w szczególności na jego zdolność do świadczenia usług rozliczeniowych, lub gdy organy państwa trzeciego przewidują podjęcie w najbliższej przyszłości działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

7c. Jeżeli ESMA stwierdzi, że właściwy organ państwa trzeciego nie stosuje dowolnego z postanowień uzgodnienia o współpracy zawartego zgodnie z ust. 7, 7a i 7b, informuje o tym niezwłocznie i w trybie poufnym Komisję. W takim przypadku Komisja może podjąć decyzję o dokonaniu przeglądu aktu wykonawczego przyjętego zgodnie z ust. 6.”;

22) art. 25b ust. 1 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„ESMA wymaga od każdego CCP Tier II wszystkich następujących działań:

- i) złożenia przynajmniej raz w roku potwierdzenia, że wymogi, o których mowa w art. 25 ust. 2b lit. a), c) i d), są nadal spełniane;
- ii) regularnego przekazywania informacji i danych w celu zapewnienia, aby ESMA był w stanie nadzorować przestrzeganie przez tych CCP wymogów, o których mowa w art. 25 ust. 2b lit. a).”;

23) art. 25p ust. 1 lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) dany CCP w sposób poważny i systematyczny naruszał którykolwiek z mających zastosowanie wymogów określonych w niniejszym rozporządzeniu lub przestał spełniać którykolwiek z warunków uznania określonych w art. 25 i nie podjął działań naprawczych wymaganych przez ESMA w odpowiednio wyznaczonym terminie nieprzekraczającym jednego roku.”;

24) dodaje się art. 25r w brzmieniu:

„Artykuł 25r

Publiczne ogłoszenie

Nie naruszając przepisów art. 25p i 25q, ESMA może wydać publiczne ogłoszenie, jeżeli spełnione są wszystkie następujące warunki:

- a) CCP z państwa trzeciego nie uiścił opłat należnych na podstawie art. 25d lub nie zapłacił grzywien należnych na podstawie art. 25j lub okresowych kar pieniężnych należnych na podstawie art. 25k;

- b) dany CCP nie podjął jakichkolwiek działań naprawczych wymaganych przez ESMA w którejkolwiek z sytuacji, o których mowa w art. 25p ust. 1 lit. c), w odpowiednio wyznaczonym terminie nieprzekraczającym sześciu miesięcy.”;

25) art. 26 ust. 1 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„1. CCP posiada solidne zasady zarządzania obejmujące jasną strukturę organizacyjną z dobrze określonymi, przejrzystymi i spójnymi obszarami odpowiedzialności, skuteczne procesy służące rozpoznawaniu ryzyka, na które jest lub może być narażony CCP, zarządzaniu ryzykiem, monitorowaniu i zgłaszaniu ryzyka oraz odpowiednie mechanizmy kontroli wewnętrznej obejmujące prawidłowe procedury administracyjne i rachunkowości. CCP nie może być ani stać się członkiem rozliczającym lub klientem, ani też nie może zawierać pośrednich uzgodnień rozliczeniowych z członkiem rozliczającym w celu podjęcia działalności rozliczeniowej u CCP.”;

26) w art. 31 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w ust. 2 akapity trzeci i czwarty otrzymują brzmienie:

„Bezzwłocznie po otrzymaniu powiadomienia określonego w niniejszym ustępie oraz informacji określonych w ust. 3, a najpóźniej w ciągu dwóch dni roboczych od otrzymania wspomnianego powiadomienia i tych informacji, właściwy organ potwierdza odbiór powiadomienia lub informacji potencjalnemu nabywcy lub zbywcy na piśmie i przekazuje te informacje ESMA i kolegium.

W terminie 60 dni roboczych od dnia pisemnego potwierdzenia odbioru powiadomienia i wszystkich dokumentów, których załączenie do powiadomienia jest wymagane na podstawie wykazu określonego w art. 32 ust. 4, i o ile terminu tego nie przedłużono zgodnie z niniejszym artykułem (»okres oceny«), właściwy organ przeprowadza ocenę, o której mowa w art. 32 ust. 1 (»ocena«). Podczas okresu oceny kolegium wydaje opinię na podstawie art. 19, a ESMA wydaje opinię na podstawie art. 24a ust. 7 akapit pierwszy lit. bc) zgodnie z procedurą określoną w art. 17b.”;

- b) ust. 3 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Podczas okresu oceny – lecz nie później niż pięćdziesiątego dnia roboczego okresu oceny – właściwy organ, ESMA i kolegium mogą, w razie potrzeby, zwrócić się o wszelkie dodatkowe informacje potrzebne do ukończenia oceny. Prośbę tę przekazuje się na piśmie z wyszczególnieniem dodatkowych niezbędnych informacji.”;

27) art. 32 ust. 1 akapit czwarty otrzymuje brzmienie:

„Dokonywana przez właściwy organ ocena dotycząca powiadomienia określonego w art. 31 ust. 2 oraz informacji, o których mowa w art. 31 ust. 3, podlega opinii kolegium na podstawie art. 19 i opinii ESMA na podstawie art. 24a ust. 7 akapit pierwszy lit. bc), wydanej zgodnie z procedurą określoną w art. 17b.”;

28) w art. 35 wprowadza się następujące zmiany:

- a) ust. 1 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„CCP nie może zlecać na zasadzie outsourcingu głównych działań związanych z zarządzaniem ryzykiem, chyba że taki outsourcing został zatwierdzony przez właściwy organ. Ta decyzja właściwego organu podlega opinii kolegium na podstawie art. 19 oraz opinii ESMA na podstawie art. 24a ust. 7 lit. bc) wydanej zgodnie z procedurą określoną w art. 17b.”;

- b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. CCP udostępnia właściwemu organowi na żądanie wszelkie informacje niezbędne temu organowi, ESMA i kolegium do oceny, czy przy wykonywaniu działań będących przedmiotem outsourcingu zachowana jest zgodność z niniejszym rozporządzeniem.”;

29) w art. 37 wprowadza się następujące zmiany:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. CCP ustanawia, w stosownych przypadkach według rodzaju produktu podlegającemu rozliczeniu, kategorie dopuszczalnych członków rozliczających i kryteria ich dopuszczenia, w myśl opinii komisji ds. ryzyka zgodnie z art. 28 ust. 3. Kryteria te są niedyskryminujące, przejrzyste i obiektywne, tak aby zapewnić sprawiedliwy i otwarty dostęp do CCP, oraz wymagają, by członkowie rozliczający posiadali wystarczające środki finansowe i zdolność operacyjną niezbędne do wywiązywania się z obowiązków wynikających z uczestnictwa w CCP. Kryteria ograniczające dostęp do CCP są dozwolone wyłącznie w zakresie, w jakim ich celem jest kontrola ryzyka, na jakie narażony jest CCP. Kryteria te zapewniają, aby CCP lub izby rozliczeniowe nie mogli być bezpośrednio ani pośrednio członkami rozliczającymi CCP.”;

- b) dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. CCP przyjmuje kontrahentów niefinansowych w charakterze członków rozliczających tylko wtedy, jeżeli mogą oni wykazać, że są w stanie spełnić wymogi dotyczące depozytów zabezpieczających i składek na rzecz funduszu na wypadek niewykonania zobowiązania, w tym w skrajnych warunkach rynkowych.

Organ właściwy dla CCP przyjmującego kontrahentów niefinansowych dokonuje regularnych przeglądów takich uzgodnień i informuje ESMA i kolegium o ich adekwatności.

Kontrahent niefinansowy pełniący rolę członka rozliczającego nie może świadczyć usług rozliczeniowych na rzecz klientów i prowadzi rachunki w CCP wyłącznie w odniesieniu do aktywów i pozycji utrzymywanych na swój rachunek.

ESMA może wydać opinię lub zalecenie w kwestii stosowności uzgodnień w tym zakresie po przeprowadzeniu wzajemnej oceny *ad hoc*.”;

- c) dodaje się ust. 7 w brzmieniu:

„7. Po konsultacji z EUNB ESMA opracowuje projekt regulacyjnych standardów technicznych określających elementy, które należy uwzględnić przy określaniu kryteriów dopuszczenia, o których mowa w ust. 1.

ESMA przedkłada Komisji projekt regulacyjnych standardów technicznych do dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę przypadającą 12 miesięcy po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia] r.

Komisji przekazuje się uprawnienia do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

30) w art. 38 wprowadza się następujące zmiany:

„a) w ust. 7 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Członkowie rozliczający świadczący usługi rozliczeniowe i klienci świadczący usługi rozliczeniowe informują swoich klientów w sposób jasny i przejrzysty o sposobie działania modeli depozytów zabezpieczających CCP, w tym w warunkach skrajnych, oraz zapewniają im symulację wymogów dotyczących depozytów zabezpieczających, którym mogą podlegać w różnych scenariuszach. Obejmuje to zarówno depozyty zabezpieczające wymagane przez CCP, jak i wszelkie dodatkowe depozyty zabezpieczające wymagane przez samych członków rozliczających i klientów świadczących usługi rozliczeniowe.”;

b) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Członkowie rozliczający CCP i klienci świadczący usługi rozliczeniowe jasno informują swoich aktualnych i potencjalnych klientów o potencjalnych stratach lub innych kosztach, które mogą oni ponieść w wyniku zastosowania procedur dotyczących zarządzania skutkami niewykonania zobowiązania oraz uzgodnień dotyczących alokacji strat i pozycji na podstawie zasad operacyjnych CCP, w tym o rodzaju rekompensaty, którą mogą otrzymać, z uwzględnieniem art. 48 ust. 7. Klienci otrzymują wystarczająco szczegółowe informacje zapewniające, by byli świadomi strat lub innych kosztów, jakie w najgorszym przypadku mogą ponieść, jeżeli CCP wprowadzi środki naprawcze.”;

31) w art. 41 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. CCP ustala depozyty zabezpieczające, wzywa do ich wniesienia i pobiera je w celu ograniczenia ekspozycji kredytowych od swych członków rozliczających oraz, w stosownych przypadkach, od CCP, z którymi posiada uzgodnienia interoperacyjne. Depozyty zabezpieczające są wystarczające do pokrycia ewentualnych ekspozycji, których wystąpienie CCP przewiduje przed likwidacją odpowiednich pozycji. Depozyty te są również wystarczające do pokrycia strat wynikających z co najmniej 99 % zmian ekspozycji w odpowiednim horyzoncie czasowym i gwarantują, że co najmniej codziennie CCP w pełni zabezpiecza swoje ekspozycje wobec wszystkich swoich członków rozliczających oraz, w stosownych przypadkach, wobec CCP, z którymi posiada uzgodnienia interoperacyjne. CCP nieprzerwanie monitoruje i zmienia poziom swoich

depozytów zabezpieczających, aby uwzględnić aktualne warunki rynkowe, biorąc pod uwagę wszelkie potencjalnie procykliczne skutki takich zmian.

2. Na potrzeby określenia wymogów dotyczących depozytów zabezpieczających CCP przyjmuje modele i parametry uwzględniające charakterystykę ryzyka rozliczanych produktów oraz odstępy czasowe między poborem depozytów zabezpieczających, płynność rynku i możliwość zmian w okresie trwania transakcji. Modele te są zatwierdzane przez właściwy organ i podlegają opinii na podstawie art. 19 oraz opinii ESMA na podstawie art. 24a ust. 7 akapit pierwszy lit. bc) wydanej zgodnie z procedurą określoną w art. 17b.

3. CCP wzywa do wniesienia depozytów zabezpieczających i pobiera je na podstawie notowań śróddziennych, co najmniej w przypadku przekroczenia określonych z góry progów. CCP uwzględnia wówczas potencjalny wpływ pobieranych i wypłacanych przez siebie śróddziennych depozytów zabezpieczających na poziom płynności swoich członków. CCP dąży, w miarę swoich możliwości, do tego, by nie wstrzymywać wezwań do uzupełnienia śróddziennych zmiennych depozytów zabezpieczających po otrzymaniu wszystkich należnych płatności.”;

32) art. 44 ust. 1 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„CCP dokonuje codziennie pomiaru swojego możliwego zapotrzebowania na płynność. Uwzględnia on ryzyko utraty płynności po niewykonaniu zobowiązania przez co najmniej dwa podmioty, w tym członków rozliczających lub dostawców płynności, w odniesieniu do których jego ekspozycje są największe.”;

33) w art. 46 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. CCP przyjmuje wysoce płynne zabezpieczenia o minimalnym ryzyku kredytowym i rynkowym do pokrycia jego pierwotnej i bieżącej ekspozycji wobec jego członków rozliczających. CCP może akceptować gwarancje publiczne lub gwarancje banków publicznych lub banków komercyjnych, pod warunkiem że są one bezwarunkowo dostępne na żądanie w okresie likwidacji, o którym mowa w art. 41. W przypadku uzyskania gwarancji bankowych przez CCP dany CCP uwzględnia je przy obliczaniu ekspozycji względem banku będącego jednocześnie członkiem rozliczającym. CCP stosuje odpowiednie redukcje wartości aktywów i gwarancji w celu odzwierciedlenia ich potencjalnego spadku wartości w okresie pomiędzy ich ostatnią wyceną a datą, do której można w uzasadniony sposób oczekiwać ich upłynnienia. CCP uwzględnia również ryzyko utraty płynności po niewykonaniu zobowiązania przez uczestnika rynku i ryzyko koncentracji dotyczące pewnych aktywów, które to ryzyka mogą prowadzić do ustanowienia odpowiedniego zabezpieczenia i odpowiedniej redukcji wartości. Dokonując zmian poziomu redukcji wartości w wycenie, którą stosuje do aktywów przyjętych jako zabezpieczenie, CCP bierze pod uwagę wszelkie potencjalnie procykliczne skutki takich zmian.”;

b) ust. 3 akapit pierwszy lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) redukcje wartości, o których mowa w ust. 1, mając na uwadze cel, jakim jest ograniczenie ich procykliczności, oraz”;

34) w art. 49 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1–1e otrzymują brzmienie:

„1. CCP dokonuje regularnych przeglądów modeli i parametrów przyjętych do obliczania wymogów dotyczących depozytów zabezpieczających, składek na rzecz funduszu na wypadek niewykonania zobowiązania, wymogów dotyczących zabezpieczenia i innych mechanizmów kontroli ryzyka. CCP poddaje modele rygorystycznym i częstym testom warunków skrajnych w celu oceny ich odporności w wyjątkowych, ale prawdopodobnych warunkach rynkowych, oraz dokonuje weryfikacji historycznej w celu sprawdzenia wiarygodności przyjętej metodyki. CCP uzyskuje niezależną walidację, informuje właściwy dla niego organ oraz ESMA o wynikach przeprowadzonych testów i uzyskuje zatwierdzenie od tych podmiotów zgodnie z ust. 1a–1e przed wprowadzeniem istotnych zmian do tych modeli.

Przyjęte modele, w tym istotne zmiany w nich, podlegają opinii kolegium zgodnie z niniejszym artykułem.

ESMA zapewnia, aby Europejskie Urzędy Nadzoru, ESBC oraz Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji otrzymywały informacje na temat wyników testów warunków skrajnych, tak aby umożliwić tym organom ocenę ekspozycji przedsiębiorstw finansowych wobec CCP niewykonujących zobowiązań.

1a. Jeśli CCP zamierza wprowadzić jakąkolwiek istotną zmianę w modelach, o których mowa w ust. 1, składa wniosek o udzielenie zezwolenia na taką zmianę w formacie elektronicznym za pośrednictwem centralnej bazy danych, o której mowa w art. 17 ust. 7, skąd jest on niezwłocznie udostępniany organowi właściwemu dla CCP, ESMA i kolegium. CCP dołącza do swojego wniosku niezależną walidację proponowanej zmiany.

Jeśli CCP uzna, że planowana przez niego zmiana modeli, o których mowa w ust. 1, nie jest istotna w rozumieniu ust. 1g, CCP zwraca się o objęcie wniosku procedurą opartą na braku sprzeciwu na podstawie ust. 1b. W takim przypadku CCP może rozpocząć stosowanie takiej zmiany przed podjęciem decyzji przez organ właściwy dla CCP i ESMA zgodnie z ust. 1b.

W terminie 2 dni roboczych od otrzymania takiego wniosku organ właściwy dla CCP, we współpracy z ESMA, potwierdza odbiór wniosku, przekazując CCP informację, że wniosek zawiera wymagane dokumenty. W przypadku stwierdzenia przez jeden z organów, że wniosek nie zawiera wymaganych dokumentów, wniosek zostaje odrzucony.

1b. W terminie 10 dni roboczych od dnia, o którym mowa w ust. 1a akapit trzeci, właściwy organ i ESMA oceniają, czy proponowana zmiana kwalifikuje się jako istotna zmiana zgodnie z ust. 1g. W przypadku uznania przez właściwy organ lub ESMA, że zmiana spełnia jeden z warunków, o których mowa w ust. 1g, wniosek podlega ocenie na podstawie ust. 1c, 1d i 1e, a organ właściwy dla CCP

we współpracy z ESMA informuje o tym na piśmie CCP występującego z wnioskiem.

W przypadku gdy w terminie 10 dni roboczych od daty, o której mowa w ust. 1a akapit trzeci, CCP występujący z wnioskiem nie zostanie poinformowany na piśmie o odrzuceniu jego wniosku o zastosowanie procedury opartej na braku sprzeciwu, zmianę tę uznaje się za zatwierdzoną.

W przypadku odrzucenia wniosku o zastosowanie procedury opartej na braku sprzeciwu, w terminie 5 dni roboczych od powiadomienia, o którym mowa w akapicie pierwszym, CCP nie stosuje już tej zmiany modelu. W terminie 10 dni roboczych od tego powiadomienia CCP wycofuje wniosek albo uzupełnia wniosek o niezależną walidację zmiany.

1c. W terminie 30 dni roboczych od daty, o której mowa w ust. 1a akapit trzeci:

- a) właściwy organ przeprowadza ocenę ryzyka związanego z istotną zmianą i przedstawia swoje sprawozdanie ESMA i kolegium;
- b) ESMA przeprowadza ocenę ryzyka związanego z istotną zmianą i przedstawia swoje sprawozdanie organowi właściwemu dla CCP i kolegium.

1d. W terminie 10 dni roboczych od otrzymania sprawozdań, o których mowa w ust. 1c, zarówno organ właściwy dla CCP, jak i ESMA podejmują decyzję uwzględniającą takie sprawozdania i informują się wzajemnie o podjętej decyzji. W przypadku niezatwierdzenia zmiany przez jednego z nich odmawia się zatwierdzenia zmiany.

1e. W terminie 5 dni roboczych od podjęcia decyzji zgodnie z ust. 1d zarówno właściwy organ, jak i ESMA informują CCP na piśmie o zatwierdzeniu lub odmowie zatwierdzenia, podając wyczerpujące uzasadnienie.”;

- b) dodaje się ust. 1f i 1g w brzmieniu:

„1f. CCP nie może przyjąć istotnej zmiany w modelach, o których mowa w ust. 1, przed uzyskaniem zatwierdzenia od właściwego dla niego organu i ESMA. W przypadkach należycie uzasadnionych sytuacją nadzwyczajną na podstawie art. 24 niniejszego rozporządzenia właściwy organ, w porozumieniu z ESMA, może zezwolić na tymczasowe przyjęcie istotnej zmiany w tych modelach, zanim oba te organy dokonają zatwierdzenia takiej zmiany. Taka tymczasowa zmiana modeli jest dozwolona wyłącznie przez pewien okres określony wspólnie przez organ właściwy dla CCP i ESMA. Po upływie tego okresu CCP nie może stosować takiej zmiany modelu, chyba że została ona zatwierdzona zgodnie z ust. 1a, 1c, 1d i 1e.

1g. Zmianę uważa się za istotną, jeżeli spełniony jest jeden z następujących warunków:

- a) zmiana prowadzi do zmniejszenia lub zwiększenia całkowitych prefinansowanych zasobów finansowych, w tym wymogów dotyczących depozytów zabezpieczających, funduszu na wypadek niewykonania zobowiązania oraz zaangażowania środków własnych, o więcej niż 15 %;

- b) zmienia się strukturę, elementy strukturalne lub parametry depozytu zabezpieczającego w modelu depozytu zabezpieczającego lub wprowadza się, usuwa lub zmienia moduł depozytu zabezpieczającego w sposób prowadzący do zmniejszenia lub zwiększenia tego modułu depozytu zabezpieczającego o więcej niż 15 % na poziomie CCP;
 - c) zmienia się metodę obliczania bilansów portfeli, co prowadzi do zmniejszenia lub zwiększenia łącznych wymogów dotyczących depozytów zabezpieczających w przypadku tych instrumentów finansowych o więcej niż 10 %;
 - d) zmienia się metodę definiowania i kalibracji scenariuszy testów warunków skrajnych do celów określania ekspozycji funduszu na wypadek niewykonania zobowiązania, co prowadzi do zmniejszenia lub zwiększenia o ponad 20 % funduszu na wypadek niewykonania zobowiązania lub o ponad 50 % jakiegokolwiek indywidualnej składki do funduszu na wypadek niewykonania zobowiązania;
 - e) zmienia się metodę oceny ryzyka utraty płynności i monitorowania ryzyka koncentracji, co prowadzi do zmniejszenia lub zwiększenia szacowanego zapotrzebowania na płynność w którejkolwiek walucie o ponad 20 % lub całkowitego zapotrzebowania na płynność o ponad 10 %;
 - f) zmienia się metodę wyceny zabezpieczenia, kalibracji redukcji wartości zabezpieczenia lub ustalania limitów koncentracji, w wyniku czego całkowita wartość zabezpieczenia niegotówkowego zmniejsza się lub zwiększa o więcej niż 10 %; pod warunkiem, że proponowana przez CCP zmiana nie spełnia żadnych kryteriów rozszerzenia zezwolenia dla CCP określonego w art. 2 ust. 1;
 - g) wprowadza się jakiegokolwiek inne zmiany w modelach, które mogłyby mieć istotny wpływ na ogólne ryzyko CCP.”;
- c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. ESMA, w ścisłej współpracy z ESBC, opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych, w których określa wykaz wymaganych dokumentów dołączanych do wniosku o zatwierdzenie na podstawie ust. 1a, oraz określa informacje, które podaje się w tych dokumentach w celu wykazania, że CCP spełnia wszystkie odpowiednie wymogi niniejszego rozporządzenia.

ESMA przedkłada Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = 12 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r.

Komisji przekazuje się uprawnienia do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

- d) dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. ESMA opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych określających elektroniczny format wniosku o zatwierdzenie, o którym mowa w ust. 1a i który należy złożyć do centralnej bazy danych.

ESMA przedkłada Komisji te projekty wykonawczych standardów technicznych do dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = 12 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r.

Komisji przyznaje się uprawnienia do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

1) art. 54 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Uzgodnienie interoperacyjne podlega uprzedniemu zatwierdzeniu przez organy właściwe dla zawierających je CCP. Organy właściwe dla CCP zwracają się o opinię do ESMA zgodnie z art. 24a ust. 7 akapit pierwszy lit. bc) i do kolegium zgodnie z art. 19, wydawane zgodnie z procedurą określoną w art. 17b.”;

2) art. 82 ust. 2 i 3 otrzymuje brzmienie:

„2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 1 ust. 6, art. 3 ust. 5, art. 4 ust. 3a, art. 7a ust. 6, art. 17a ust. 6, art. 25 ust. 2a, art. 25 ust. 6a, art. 25a ust. 3, art. 25d ust. 3, art. 25i ust. 7, art. 25o, art. 64 ust. 7, art. 70, art. 72 ust. 3 i art. 85 ust. 2, powierza się Komisji na czas nieokreślony.

3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 1 ust. 6, art. 3 ust. 5, art. 4 ust. 3a, art. 7a ust. 6, art. 17a ust. 6, art. 25 ust. 2a, art. 25 ust. 6a, art. 25a ust. 3, art. 25d ust. 3, art. 25i ust. 7, art. 25o, art. 64 ust. 7, art. 70, art. 72 ust. 3 i art. 85 ust. 2, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.”;

3) w art. 85 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = 5 lat od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r. Komisja oceni stosowanie niniejszego rozporządzenia i przygotowuje ogólne sprawozdanie. Komisja przedkłada to sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wraz z wszelkimi stosownymi wnioskami.”;

b) dodaje się ust. 1b w brzmieniu:

„1b. Do dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = 1 rok od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r. ESMA przedstawi Komisji sprawozdanie na temat możliwości i wykonalności wymogu rozdzielności księgowej w całym łańcuchu rozliczeniowym kontrahentów niefinansowych i finansowych. Do sprawozdania dołącza się ocenę kosztów i korzyści.”;

c) uchyla się ust. 7;

4) w art. 90 wprowadza się następujące zmiany:

„Do dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = 3 lata od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r. ESMA dokona oceny potrzeb, które odnoszą się do personelu i zasobów i które wynikają z przejęcia przez ten organ jego uprawnień i obowiązków zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, oraz przedłoży Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komisji stosowne sprawozdanie.”.

Artykuł 2

Zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013

W art. 382 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 wprowadza się następujące zmiany:

1) ust. 4 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) transakcji wewnątrzgrupowych z kontrahentami finansowymi zdefiniowanymi w art. 2 pkt 8 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, instytucjami finansowymi lub przedsiębiorstwami usług pomocniczych, mającymi siedzibę w Unii lub mającymi siedzibę w państwie trzecim stosującym wymogi ostrożnościowe i nadzorcze wobec tych kontrahentów finansowych, instytucji finansowych lub przedsiębiorstw usług pomocniczych, które są co najmniej równoważne z wymogami stosowanymi w Unii, chyba że państwa członkowskie przyjmą przepisy krajowe wymagające strukturalnego podziału w ramach grupy bankowej, w którym to przypadku właściwe organy mogą wymagać, aby te transakcje wewnątrzgrupowe między strukturalnie oddzielnymi podmiotami były objęte wymogami w zakresie funduszy własnych;”;

2) dodaje się ust. [4c] w brzmieniu:

„[4c]. Do celów ust. 4 lit. b) Komisja może przyjąć, w drodze aktów wykonawczych i przy zastosowaniu procedury oceny, o której mowa w art. 464 ust. 2, decyzję dotyczącą tego, czy dane państwo trzecie stosuje ostrożnościowe wymogi nadzorcze i regulacyjne co najmniej równoważne z wymogami stosowanymi w Unii.

W przypadku braku takiej decyzji instytucje mogą do dnia 31 grudnia 2027 r. nadal wyłączać dane transakcje wewnątrzgrupowe z wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka związanego z CVA, pod warunkiem że odpowiednie właściwe organy zatwierdzą państwo trzecie jako kwalifikujące się do takiego traktowania przed dniem 31 grudnia 2026 r. Właściwe organy powiadamiają EUNB o takich przypadkach do dnia 31 marca 2027 r.”.

Artykuł 3

Zmiany w rozporządzeniu (UE) 2017/1131

W rozporządzeniu (UE) 2017/1131 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 dodaje się pkt 24 w brzmieniu:

„24) »CCP« oznacza osobę prawną, o której mowa w art. 2 pkt 1 rozporządzenia (UE) nr 648/2012.”;

2) w art. 17 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Łączna ekspozycja na ryzyko wobec tego samego kontrahenta FRP wynikająca z transakcji pochodnych, które spełniają warunki wymienione w art. 13 i które nie są rozliczane centralnie przez CCP, który posiada zezwolenie udzielone zgodnie z art. 14 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 lub został uznany zgodnie z art. 25 tego rozporządzenia, nie może przekraczać 5 % jego aktywów.”;

b) ust. 6 akapit pierwszy lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) pochodne instrumenty finansowe, które nie są centralnie rozliczane przez CCP posiadającego zezwolenie udzielone zgodnie z art. 14 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 lub uznanego zgodnie z art. 25 tego rozporządzenia, co powoduje ekspozycję na ryzyko kontrahenta wobec tego podmiotu.”.

Artykuł 4

Wejście w życie i stosowanie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN*

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy

1.2. Obszary polityki, których dotyczy wniosek/inicjatywa

1.3. Wniosek/inicjatywa dotyczy:

1.4. Cel(e)

1.4.1. Cel(e) ogólny(e)

1.4.2. Cel(e) szczegółowy(e)

1.4.3. Oczekiwane wyniki i wpływ

1.4.4. Wskaźniki dotyczące realizacji celów

1.5. Uzasadnienie wniosku/inicjatywy

1.5.1. Potrzeby, które należy zaspokoić w perspektywie krótko- lub długoterminowej, w tym szczegółowy terminarz przebiegu realizacji inicjatywy

1.5.2. Wartość dodana z tytułu zaangażowania Unii Europejskiej (może wynikać z różnych czynników, na przykład korzyści koordynacyjnych, pewności prawa, większej efektywności lub komplementarności). Na potrzeby tego punktu „wartość dodaną z tytułu zaangażowania Unii” należy rozumieć jako wartość wynikającą z unijnej interwencji, wykraczającą poza wartość, która zostałaby wytworzona przez same państwa członkowskie.

1.5.3. Główne wnioski wyciągnięte z podobnych działań

1.5.4. Spójność z wieloletnimi ramami finansowymi oraz możliwa synergia z innymi właściwymi instrumentami

1.5.5. Ocena różnych dostępnych możliwości finansowania, w tym zakresu przegrupowania środków

1.6. Czas trwania i wpływ finansowy wniosku/inicjatywy

1.7. Planowane tryby zarządzania

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości

2.2. System zarządzania i kontroli

2.2.1. Uzasadnienie dla systemu zarządzania, mechanizmów finansowania wykonania, warunków płatności i proponowanej strategii kontroli

2.2.2. Informacje dotyczące zidentyfikowanego ryzyka i systemów kontroli wewnętrznej ustanowionych w celu jego ograniczenia

2.2.3. Oszacowanie i uzasadnienie efektywności kosztowej kontroli (relacja kosztów kontroli do wartości zarządzanych funduszy powiązanych) oraz ocena prawdopodobnego ryzyka błędu (przy płatności i przy zamykaniu)

2.3. Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom

3. SZACUNKOWY WPŁYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

3.1. Działy wieloletnich ram finansowych i linie budżetowe po stronie wydatków, na które wniosek/inicjatywa ma wpływ

3.2. Szacunkowy wpływ finansowy wniosku na środki

3.2.1. Podsumowanie szacunkowego wpływu na środki operacyjne

3.2.2. Przewidywany produkt finansowany ze środków operacyjnych

3.2.3. Podsumowanie szacunkowego wpływu na środki administracyjne

3.2.4. Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi

3.2.5. Udział osób trzecich w finansowaniu

3.3. Szacunkowy wpływ na dochody

STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy

Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenia (UE) nr 648/2012, (UE) nr 575/2013 i (UE) 2017/1131 w zakresie środków mających na celu ograniczenie nadmiernych ekspozycji wobec kontrahentów centralnych z państw trzecich oraz zwiększenie efektywności unijnych rynków usług rozliczeniowych

1.2. Obszary polityki, których dotyczy wniosek/inicjatywa

Rynek wewnętrzny – Usługi finansowe.

1.3. Wniosek/inicjatywa dotyczy:

☒ nowego działania

☐ nowego działania, będącego następstwem projektu pilotażowego/działania przygotowawczego⁴⁰

☐ przedłużenia bieżącego działania

☐ połączenia lub przekształcenia co najmniej jednego działania pod kątem innego/nowego działania

1.4. Cel(e)

1.4.1. Cel(e) ogólny(e)

Dążenie do osiągnięcia stabilności finansowej i wzmocnienie unii rynków kapitałowych.

1.4.2. Cel(e) szczegółowy(e)

Niniejszy wniosek ma następujące cele szczegółowe służące osiągnięciu ogólnych celów rynku wewnętrznego UE w zakresie usług rozliczania centralnego:

- zachęcanie do rozliczania za pośrednictwem CCP z UE i zmniejszenie nadmiernego uzależnienia od mających znaczenie systemowe CCP spoza UE dzięki zwiększaniu atrakcyjności i solidności unijnego rynku usług rozliczeniowych;
- zapewnienie, aby ramy nadzorcze dla CCP z UE były wystarczające do zarządzania ryzykiem związanym ze wzajemnymi powiązaniami unijnego systemu

⁴⁰

O którym mowa w art. 58 ust. 2 lit. a) lub b) rozporządzenia finansowego.

finansowego i rosnącymi wolumenami rozliczeń, w szczególności w odniesieniu do ryzyka transgranicznego, ponieważ ryzyko to może się jeszcze zwiększyć wraz z rozwojem unijnych rynków usług rozliczeniowych.

Oczekiwane wyniki i wpływ

Należy wskazać, jakie efekty przyniesie wniosek/inicjatywa beneficjentom/grupie docelowej.

Wniosek ma na celu wzmocnienie unijnego rynku usług rozliczeniowych dzięki zwiększeniu atrakcyjności CCP z UE, zachęcanie do rozliczania za pośrednictwem CCP z UE oraz udoskonalenie oceny ryzyka transgranicznego i zarządzania nim.

1.4.3. Wskaźniki dotyczące realizacji celów

Należy wskazać wskaźniki stosowane do monitorowania postępów i osiągnięć.

W odniesieniu do każdego celu szczegółowego określono następujące wskaźniki skuteczności działania.

Zwiększenie atrakcyjności CCP z UE:

- mierzone jako odsetek kontraktów rozliczanych przez uczestników rozliczających z UE za pośrednictwem CCP z UE i CCP z państw trzecich;
- liczba zatwierdzonych nowych produktów CCP z UE;
- średni czas (liczba dni) potrzebny do zatwierdzenia nowych produktów CCP i zatwierdzenia zmian modelu;
- liczba zakończonych procedur opartych na braku sprzeciwu.

Zachęcanie do rozliczania za pośrednictwem CCP z UE:

- średnie kwoty na aktywnych rachunkach prowadzonych przez CCP z UE;
- transakcje rozliczane za pośrednictwem CCP z UE w różnych walutach (wartość bezwzględna i w porównaniu z rynkami światowymi);
- liczba członków rozliczających i klientów w CCP z UE;
- wolumen kontraktów rozliczanych poza CCP z UE przez podmioty z UE lub w odniesieniu do kontraktów denominowanych w walucie UE.

Udoskonalenie oceny ryzyka transgranicznego:

- liczba opinii wydawanych przez ESMA rocznie;
- liczba przypadków, w których właściwe organy krajowe odstępują od postanowień opinii ESMA;

- liczba utworzonych wspólnych zespołów nadzorczych i wykonanych zadań;
- liczba przypadków, w których ESMA skoordynował wnioski o udzielenie informacji lub zwrócił się o nie.

1.5. Uzasadnienie wniosku/inicjatywy

1.5.1. *Potrzeby, które należy zaspokoić w perspektywie krótko- lub długoterminowej, w tym szczegółowy terminarz przebiegu realizacji inicjatywy*

Niniejszy wniosek ma na celu osiągnięcie następujących celów: posiadanie nowoczesnych i konkurencyjnych CCP w UE, które są w stanie przyciągnąć klientów, zapewnienie, aby CCP z UE byli bezpieczni i odporni, oraz zwiększenie otwartej strategicznej autonomii UE.

Oczekuje się, że wraz z wdrożeniem niniejszego wniosku, w tym jego planowanym dalszym rozwojem na poziomie 2, nastąpi – pod warunkiem zatwierdzenia przez współprawodawców – osiągnięcie tych celów zarówno przez organy nadzoru, jak i przez rynek najpóźniej do czerwca 2025 r.

1.5.2. *Wartość dodana z tytułu zaangażowania Unii Europejskiej (może wynikać z różnych czynników, na przykład korzyści koordynacyjnych, pewności prawa, większej efektywności lub komplementarności). Na potrzeby tego punktu „wartość dodaną z tytułu zaangażowania Unii” należy rozumieć jako wartość wynikającą z unijnej interwencji, wykraczającą poza wartość, która zostałaby wytworzona przez same państwa członkowskie.*

Przyczyny działania na poziomie europejskim (ex ante)

Unijny rynek usług rozliczeniowych stanowi nieodłączną część unijnego rynku finansowego. W związku z tym działania UE powinny zagwarantować, że unijni uczestnicy rynku finansowego nie będą narażeni na zbyt duże ryzyko wynikające z nadmiernego opierania się na CCP o znaczeniu systemowym z państw trzecich, w przypadku których w razie trudnej sytuacji decyzje podejmowałyby organy państwa trzeciego, uniemożliwiając UE interwencję w sytuacjach nadzwyczajnych.

Oczekiwana wygenerowana unijna wartość dodana (ex post)

Cele EMIR, tj. uregulowanie transakcji na instrumentach pochodnych, dążenie do osiągnięcia stabilności finansowej oraz zwiększenie przejrzystości i jednolitości rynków, a tym samym ich bezpieczeństwa, stanowią zasadniczy element składowy sprawnie funkcjonującego wewnętrznego rynku finansowego UE, zwłaszcza w odniesieniu do składnika transgranicznego. Państwa członkowskie i krajowe organy nadzoru nie są w stanie samodzielnie rozwiązać kwestii ryzyka transgranicznego związanego z rozliczeniami centralnymi w UE lub ramami dla CCP z państw trzecich ani przeciwdziałać takiemu ryzyku.

1.5.3. Główne wnioski wyciągnięte z podobnych działań

W niniejszym wniosku uwzględniono doświadczenia zdobyte podczas wdrażania poprzednich wersji EMIR.

W EMIR uregulowano kwestie dotyczące transakcji na instrumentach pochodnych, w tym środki ograniczające ryzyko związane z takimi transakcjami przez rozliczanie za pośrednictwem CCP. EMIR przyjęto w następstwie kryzysu finansowego, który miał miejsce w latach 2008/2009, aby dążyć do osiągnięcia stabilności finansowej oraz zwiększyć przejrzystość, jednolitość i tym samym bezpieczeństwo rynków. Podobne reformy wdrożono w większości krajów grupy G-20. Zgodnie z EMIR transakcje na instrumentach pochodnych należy zgłaszać, aby zapewnić przejrzystość rynku dla organów regulacyjnych i organów nadzoru, a ryzyko związane z takimi transakcjami należy odpowiednio ograniczać przez rozliczanie centralne za pośrednictwem CCP lub wymianę zabezpieczeń (tak zwany depozyt zabezpieczający) w przypadku transakcji dwustronnych. Od czasu przyjęcia EMIR nastąpił znaczny rozwój CCP i wzrost zarządzanego przez nich ryzyka.

W 2017 r. Komisja opublikowała dwa wnioski ustawodawcze zmieniające EMIR – oba zostały przyjęte przez współprawodawców w 2019 r. W EMIR znowelizowanym w ramach programu REFIT⁴¹ dostosowano niektóre zasady w celu zapewnienia zarówno ich proporcjonalności, jak i stabilności finansowej. Uznając pojawiające się kwestie związane z rosnącą koncentracją ryzyka w CCP, w szczególności CCP z państw trzecich, w drodze EMIR 2.2⁴² zmieniono ramy nadzorcze i określono proces oceny systemowego charakteru CCP z państw trzecich przeprowadzanej przez ESMA we współpracy z Europejską Radą ds. Ryzyka Systemowego (ERRS) i emisyjnymi bankami centralnymi. EMIR uzupełniono rozporządzeniem w sprawie działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do CCP⁴³, przyjętym w 2020 r., w celu przygotowania się na mało prawdopodobną – choć niosącą za sobą poważne skutki – sytuację, w której CCP z UE staje w obliczu poważnych trudności. Stabilność finansowa jest kluczowym elementem tych aktów prawnych UE. Od 2017 r. wielokrotnie wyrażano obawy dotyczące utrzymującego się ryzyka dla stabilności finansowej UE, które wynika z nadmiernej koncentracji rozliczania w kilku CCP z państw trzecich, w szczególności w przypadku potencjalnego ryzyka w ramach scenariusza warunków skrajnych. Ponadto wydarzenia stanowiące wysokie ryzyko – choć są mało prawdopodobne – mogą mieć miejsce i UE musi być na nie przygotowana.

⁴¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/834 z dnia 20 maja 2019 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 w odniesieniu do obowiązku rozliczania, zawieszania obowiązku rozliczania, wymogów dotyczących zgłaszania, technik ograniczania ryzyka związanego z kontraktami pochodnymi będącymi przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które nie są rozliczane przez kontrahenta centralnego, rejestracji repozytoriów transakcji i nadzoru nad nimi, a także wymogów dotyczących repozytoriów transakcji (Tekst mający znaczenie dla EOG), Dz.U. L 141 z 28.5.2019, s. 42.

⁴² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2099 z dnia 23 października 2019 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 w odniesieniu do procedur i organów związanych z udzielaniem zezwolenia CCP oraz wymogów dotyczących uznawania CCP z państw trzecich, Dz.U. L 322 z 12.12.2019, s. 1.

⁴³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/23 z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie ram na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do kontrahentów centralnych, Dz.U. L 22 z 22.1.2021, s. 1.

Chociaż CCP z UE zasadniczo okazali się odporni na te zmiany, doświadczenie pokazuje, że można wzmocnić unijny ekosystem rozliczeniowy z korzyścią dla stabilności finansowej. Aby zapewnić otwartą strategiczną autonomię, UE musi jednak sama zabezpieczyć się przed ryzykiem, które może powstać w przypadku, gdy uczestnicy rynku UE są nadmiernie uzależnieni od podmiotów z państw trzecich, ponieważ może to być źródłem ich podatności.

Opisane powyżej doświadczenia zdobyte podczas wdrażania EMIR wzięto pod uwagę przy opracowywaniu nowych proponowanych wymogów.

1.5.4. Spójność z wieloletnimi ramami finansowymi oraz możliwa synergia z innymi właściwymi instrumentami

Niniejszy wniosek i zawarte w nim szczegółowe wymogi są zgodne z obecnymi ustaleniami dotyczącymi usług finansowych zawartymi w wieloletnich ramach finansowych (WRF) i ze standardowymi praktykami związanymi z zaangażowaniem budżetu UE oraz z obecnymi praktykami służb Komisji w zakresie planowania i uwzględniania nowych wniosków w budżecie.

Ponadto cele tej inicjatywy są spójne z polityką UE w innych dziedzinach oraz z bieżącymi inicjatywami, które mają na celu: (i) rozwój unii rynków kapitałowych oraz (ii) zwiększenie efektywności i skuteczności nadzoru na poziomie UE, zarówno w samej Unii, jak i poza nią.

Po pierwsze, niniejszy wniosek jest spójny z podejmowanymi przez Komisję staraniami na rzecz dalszego rozwoju unii rynków kapitałowych⁴⁴. Problemy uwzględnione w niniejszym wniosku mają wpływ na stabilność finansową UE, ponieważ utrudniają ograniczenie nadmiernych ekspozycji wobec CCP o znaczeniu systemowym oraz stanowią znaczącą przeszkodę dla stworzenia efektywnego i atrakcyjnego unijnego rynku usług rozliczeniowych, który jest zasadniczym fundamentem pogłębionej i płynnej unii rynków kapitałowych. W planie działania na rzecz unii rynków kapitałowych z września 2020 r. podkreślono pilną potrzebę dalszego rozwoju i integracji unijnych rynków kapitałowych.

Po drugie, jest on spójny z doświadczeniami służb Komisji w zakresie wdrażania i egzekwowania przepisów państw trzecich w ramach przepisów finansowych UE oraz przyczyni się do wdrożenia praktycznych doświadczeń zdobytych przez służby Komisji w trakcie praktycznej realizacji tych zadań.

Po trzecie, jest on zgodny z celem dotyczącym otwartej strategicznej autonomii UE⁴⁵.

⁴⁴ Komunikat Komisji „Unia rynków kapitałowych dla obywateli i przedsiębiorstw – nowy plan działania”, COM(2020) 590.

⁴⁵ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Banku Centralnego, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów: „Europejski system gospodarczy i finansowy: wspieranie otwartości, wytrzymałości i odporności”, COM(2021) 32 final.

1.5.5. Ocena różnych dostępnych możliwości finansowania, w tym zakresu przegrupowania środków

Nie dotyczy.

1.6. Czas trwania i wpływ finansowy wniosku/inicjatywy

☐ Ograniczony czas trwania

☐ Okres trwania wniosku/inicjatywy: od [DD/MM]RRRR r. do [DD/MM]RRRR r.

☐ Okres trwania wpływu finansowego: od RRRR r. do RRRR r. w odniesieniu do środków na zobowiązania oraz od RRRR r. do RRRR r. w odniesieniu do środków na płatności.

☒ Nieograniczony czas trwania

Wprowadzenie w życie z okresem rozruchu od RRRR r. do RRRR r.,

po którym następuje faza operacyjna.

1.7. Planowane tryby zarządzania⁴⁶

☐ Bezpośrednie zarządzanie przez Komisję

☐ w ramach jej służb, w tym za pośrednictwem jej pracowników w delegaturach Unii;

☐ przez agencje wykonawcze;

☐ Zarządzanie dzielone z państwami członkowskimi

☐ Zarządzanie pośrednie poprzez przekazanie zadań związanych z wykonaniem budżetu:

☐ państwom trzecim lub organom przez nie wyznaczonym;

☐ organizacjom międzynarodowym i ich agencjom (należy wyszczególnić);

☐ EBI oraz Europejskiemu Funduszowi Inwestycyjnemu;

☐ organom, o których mowa w art. 70 i 71 rozporządzenia finansowego;

☐ organom prawa publicznego;

☐ podmiotom podlegającym prawu prywatnemu, które świadczą usługi użyteczności publicznej, o ile są im zapewnione odpowiednie gwarancje finansowe;

☐ podmiotom podlegającym prawu prywatnemu państwa członkowskiego, którym powierzono realizację partnerstwa publiczno-prywatnego i zapewniono odpowiednie gwarancje finansowe;

⁴⁶ Wyjaśnienia dotyczące trybów zarządzania oraz odniesienia do rozporządzenia finansowego znajdują się na następującej stronie:
<https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx>

- ☐ osobom odpowiedzialnym za wykonanie określonych działań w dziedzinie wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa na mocy tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej oraz określonym we właściwym podstawowym akcie prawnym.

W przypadku wskazania więcej niż jednego trybu należy podać dodatkowe informacje w części „Uwagi”.

Uwagi

Nie dotyczy

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości

Określić częstotliwość i warunki

Zgodnie z już istniejącymi ustaleniami ESMA regularnie opracowuje sprawozdania ze swojej działalności (w tym sprawozdania wewnętrzne dla kadry kierowniczej wyższego szczebla, sprawozdania dla zarządu, półroczne sprawozdania z działalności dla rady nadzorczej oraz opracowanie sprawozdania rocznego) i podlega audytom Trybunału Obrachunkowego i Służby Audytu Wewnętrznego Komisji, których przedmiotem jest wykorzystanie przez ESMA zasobów własnych. Ponadto we wniosku nałożono na ESMA pewne dodatkowe obowiązki w zakresie monitorowania i sprawozdawczości w odniesieniu do nowych elementów rozporządzenia, w tym aktywnego rachunku. Komisja przedstawi sprawozdanie po upływie 5 lat od daty wejścia rozporządzenia w życie.

2.2. System zarządzania i kontroli

2.2.1. *Uzasadnienie dla systemu zarządzania, mechanizmów finansowania wykonania, warunków płatności i proponowanej strategii kontroli*

W odniesieniu do prawomocnego, gospodarnego, efektywnego i skutecznego wykorzystania środków udostępnionych w związku z niniejszym wnioskiem oczekuje się, że wniosek nie pociąga za sobą nowych rodzajów ryzyka, które nie byłyby już obecnie uwzględnione przez istniejące ramy kontroli wewnętrznej.

2.2.2. *Informacje dotyczące zidentyfikowanego ryzyka i systemów kontroli wewnętrznej ustanowionych w celu jego ograniczenia*

Systemy zarządzania i kontroli przewidziane w rozporządzeniu w sprawie ESMA są już wdrożone. ESMA współpracuje ściśle ze Służbą Audytu Wewnętrznego Komisji w celu zapewnienia spełnienia odpowiednich norm we wszystkich obszarach kontroli wewnętrznej. Rozwiązania te będą również stosowane w odniesieniu do roli ESMA przewidzianej w niniejszym wniosku. Sprawozdania z corocznego audytu wewnętrznego przesyłane są Komisji, Parlamentowi i Radzie.

2.2.3. *Oszacowanie i uzasadnienie efektywności kosztowej kontroli (relacja kosztów kontroli do wartości zarządzanych funduszy powiązanych) oraz ocena prawdopodobnego ryzyka błędu (przy płatności i przy zamykaniu)*

Nie dotyczy

2.3. Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom

Określić istniejące lub przewidywane środki zapobiegania i ochrony, np. ze strategii zwalczania nadużyć finansowych.

Do celów zwalczania nadużyć finansowych, korupcji oraz wszelkiej innej nielegalnej działalności do ESMA zastosowanie mają, bez żadnych ograniczeń, przepisy

rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 z dnia 11 września 2013 r. dotyczącego dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) oraz uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie Rady (Euratom) nr 1074/1999.

ESMA przystąpił do Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 25 maja 1999 r. między Parlamentem Europejskim, Radą Unii Europejskiej i Komisją Wspólnot Europejskich dotyczącego wewnętrznych dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) oraz przyjął stosowne przepisy odnoszące się do całego personelu ESMA.

W decyzjach w sprawie finansowania oraz w wynikających z nich umowach oraz instrumentach wykonawczych wyraźnie stwierdzono, że Trybunał Obrachunkowy i OLAF mogą w razie potrzeby przeprowadzać kontrole na miejscu wobec beneficjentów środków pieniężnych wydatkowanych przez ESMA oraz wobec pracowników odpowiedzialnych za przydzielenie tych środków.

3. SZACUNKOWY WPLYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

3.1. Działy wieloletnich ram finansowych i linie budżetowe po stronie wydatków, na które wniosek/inicjatywa ma wpływ

Istniejące linie budżetowe

Według działów wieloletnich ram finansowych i linii budżetowych

Dział wieloletnich ram finansowych	Linia budżetowa	Rodzaj środków	Wkład			
	Numer	Zróżn. / nie zróżn. ⁴⁷	państw EFTA ⁴⁸	krajów kandydujących ⁴⁹	państw trzecich	w rozumieniu art. 21 ust. 2 lit. b) rozporządzenia finansowego
	[XX.YY.YY.YY]	Zróżn. / nie zróżn. .	TAK/ NIE	TAK/ NIE	TAK/ NIE	TAK/ NIE

Proponowane nowe linie budżetowe

Według działów wieloletnich ram finansowych i linii budżetowych

Dział wielolet nich ram finanso wych	Linia budżetowa	Rodzaj środków	Wkład			
	Numer	Zróżn. / niezróżn .	państw EFTA	krajów kandydu jących	państw trzecich	w rozumieniu art. 21 ust. 2 lit. b) rozporządze nia finansowego
	[XX.YY.YY.YY]		TAK/ NIE	TAK/ NIE	TAK/ NIE	TAK/ NIE

⁴⁷ Środki zróżnicowane/środki niezróżnicowane

⁴⁸ EFTA: Europejskie Stowarzyszenie Wolnego Handlu

⁴⁹ Kraje kandydujące oraz w stosownych przypadkach potencjalne kraje kandydujące Bałkanów Zachodnich.

3.2. Szacunkowy wpływ finansowy wniosku na środki

Niniejsza inicjatywa ustawodawcza nie będzie miała wpływu na wydatki Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA) ani innych organów Unii Europejskiej.

ESMA: w ocenie skutków stwierdzono jedynie umiarkowane dodatkowe koszty dla ESMA, a jednocześnie proponowane środki przyczyniają się do zapewnienia efektywności, która doprowadzi do obniżenia kosztów. Ponadto w niektórych przepisach doprecyzowano i na nowo określono rolę ESMA, nie tworząc jednocześnie nowych zadań, w związku z czym należy uznać je za neutralne dla budżetu.

Zidentyfikowane koszty dotyczą utworzenia i obsługi nowego narzędzia informatycznego do składania dokumentów nadzorczych. Nawet jeśli ESMA może ponieść wyższe koszty związane z opracowaniem lub wyborem takiego nowego narzędzia informatycznego, a także z jego obsługą, narzędzie to przyczyni się jednak również do zwiększenia efektywności, a ESMA odniesie z tego tytułu korzyści. Efektywność ta wiąże się ze znacznie mniejszym nakładem pracy ręcznej przy uzgadnianiu i udostępnianiu dokumentów, śledzeniu terminów i pytań oraz koordynacji z właściwymi organami krajowymi, kolegium i komitetem nadzorczym ds. CCP. Korzyści te prawdopodobnie przewyższą poniesione koszty.

Ponadto początkowa dodatkowa praca (administracyjna) związana z modyfikacją narzędzi i procedur oraz ze wzmocnioną współpracą może początkowo zwiększyć koszty, ale z czasem prawdopodobnie zmniejszy się lub pozostanie na stałym poziomie. W szczególności ESMA będzie zobowiązany do opracowania projektu regulacyjnych/wykonawczych standardów technicznych dotyczących formatu i treści dokumentów, które CCP mają obowiązek przedkładać organom nadzoru, specyfikacji wymogu posiadania przez członków rozliczających i klientów aktywnego rachunku prowadzonego przez CCP z Unii, metody obliczania jego udziału, zakresu i szczegółów składania sprawozdań stosownym właściwym dla nich organom przez członków rozliczających i klientów z UE na temat ich działalności rozliczeniowej w CCP z państw trzecich, a jednocześnie zapewnienia mechanizmów powodujących przeprowadzenie przeglądu progów wiążących się z obowiązkiem rozliczania w następstwie znacznej fluktuacji cen w bazowej klasie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, aby dokonać również przeglądu zakresu wyłączenia dotyczącego zabezpieczenia oraz progów niezbędnych do zastosowania obowiązku rozliczania, a także rocznego sprawozdania z wyników ich działalności w zakresie monitorowania. Podejmując te działania, ESMA może opierać się na już istniejących wewnętrznych procesach i procedurach, a w stosownych przypadkach może przekształcić te procedury w regulacyjne/wykonawcze standardy techniczne. Przy określaniu wymogu dysponowania aktywnym rachunkiem w przypadku niektórych już zidentyfikowanych instrumentów oraz ich stałego monitorowania ESMA może uwzględnić prace podjęte na podstawie art. 25 ust. 2c EMIR przy ocenie, które usługi rozliczeniowe świadczone przez CCP Tier II mają istotne znaczenie systemowe dla Unii lub co najmniej jednego z jej państw członkowskich, i w związku z tym może to wymagać jedynie bardzo ograniczonych dodatkowych zasobów.

Kolejną kategorią, którą należy uwzględnić w analizie kosztów, jest modyfikacja procedur i narzędzi na potrzeby nowych ram współpracy w zakresie nadzoru. Współpraca w ramach wspólnych zespołów nadzorczych oraz ustanowienie wspólnego mechanizmu monitorowania na poziomie UE są nowymi elementami ram nadzorczych. Są to jednak głównie narzędzia mające poprawić współpracę między organami i obejmują zadania, które są już we wszystkich zasadniczych częściach wykonywane przez organy, z wyjątkiem monitorowania wdrażania wymogów określonych dla aktywnych rachunków prowadzonych przez CCP z UE, takich jak opłaty za dostęp pobierane przez CCP od klientów z tytułu aktywnych rachunków. Te nowe struktury będą prawdopodobnie wymagały pewnej reorganizacji personelu i potencjalnie spowodują potrzebę organizowania dodatkowych spotkań, ale nie będą miały znacznego wpływu na budżet. Ponadto zreorganizowany proces nadzoru przynosi również korzyści, zwłaszcza w postaci doprecyzowania zakresu obowiązków, uniknięcia niepotrzebnego powielania prac oraz zmniejszenia nakładu pracy w związku z wprowadzeniem procedur opartych na braku sprzeciwu, które pozwalają ESMA i właściwym organom krajowym skupić się na istotnych aspektach nadzoru w odniesieniu do rozszerzenia usług rozliczeniowych i zmian modeli ryzyka CCP.

Proponowane podejście do CCP z państw trzecich, które odmawiają dokonywania opłat na rzecz ESMA, polega na wydaniu publicznego ogłoszenia po upływie 6 miesięcy od uiszczenia ostatniej płatności i wszczęciu procedury wycofania uznania po upływie roku od uiszczenia ostatniej płatności. Zmiana ta będzie pozytywna pod względem kosztów. Dzięki temu ESMA uniknie znacznych nakładów pracy, za którą nie otrzyma wynagrodzenia.

Ponadto wprowadza się dodatkowe przepisy, w których doprecyzowano i na nowo określono rolę ESMA, w związku z czym należy uznać je za neutralne dla budżetu. Na przykład ESMA ma już obowiązek wydawania opinii na temat określonych aspektów nadzoru, jednak treść tych opinii zostaje dostosowana w celu zapewnienia wyższego stopnia efektywności procesu nadzoru, a ESMA otrzymuje formalną możliwość wydania opinii na temat corocznego przeglądu i oceny CCP oraz wycofania ich zezwoleń, a także odgrywa jasną rolę w koordynowaniu sytuacji nadzwyczajnych. Są to zadania, które we wszystkich istotnych aspektach dotyczą już istniejących trwających prac, a w przepisach doprecyzowano, a zatem wzmocniono pozycję ESMA, zapewniając jasny podział obowiązków.

Inne organy Unii Europejskiej: mimo wprowadzenia mniejszych zmian dotyczących roli innych organów Unii Europejskiej, takich jak Komisja Europejska lub Europejski Bank Centralny, nie będą one miały wpływu na budżet.

3.2.1. Podsumowanie szacunkowego wpływu na środki operacyjne

☒ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych

☐ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych, jak określono poniżej:

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Dział wieloletnich ram finansowych	Numer	
---	-------	--

Dyrekcja Generalna: <.....>			Rok N ⁵⁰	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)			OGÓŁEM
• Środki operacyjne										
Linia budżetowa ⁵¹	Środki na zobowiązania	(1a)								
	Środki na płatności	(2a)								
Linia budżetowa	Środki na zobowiązania	(1b)								
	Środki na płatności	(2b)								

⁵⁰ Rok N jest rokiem, w którym rozpoczyna się wprowadzanie w życie wniosku/inicjatywy. „N” należy zastąpić oczekiwanym pierwszym rokiem realizacji (np.: 2021). Tak samo należy postąpić dla kolejnych lat.

⁵¹ Zgodnie z oficjalną nomenklaturą budżetową.

Środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy ⁵²										
Linia budżetowa		(3)								
OGÓŁEM środki dla Dyrekcji Generalnej <.....>	Środki na zobowiązania	=1a +1b +3								
	Środki na płatności	=2a +2b +3								

• OGÓŁEM środki operacyjne	Środki na zobowiązania	(4)								
	Środki na płatności	(5)								
• OGÓŁEM środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy		(6)								
OGÓŁEM środki	Środki na	=4								

⁵² Wsparcie techniczne lub administracyjne oraz wydatki na wsparcie realizacji programów lub działań UE (dawne linie „BA”), pośrednie badania naukowe, bezpośrednie badania naukowe.

na DZIAŁ <...> wieloletnich ram finansowych	zobowiązani a	+ 6								
	Środki na płatności	=5 + 6								

Jeżeli wpływ wniosku/inicjatywy nie ogranicza się do jednego działu operacyjnego, należy powtórzyć powyższą część:

• OGÓŁEM środki operacyjne (wszystkie działy operacyjne)	Środki na zobowiązani a	(4)								
	Środki na płatności	(5)								
OGÓŁEM środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy (wszystkie działy operacyjne)		(6)								
OGÓŁEM środki na DZIAŁY od 1 do 6 wieloletnich ram finansowych (kwota referencyjna)	Środki na zobowiązani a	=4 + 6								
	Środki na płatności	=5 + 6								

Dział wieloletnich ram finansowych	7	„Wydatki administracyjne”
---------------------------------------	---	---------------------------

Niniejszą część uzupełnia się przy użyciu „danych budżetowych o charakterze administracyjnym”, które należy najpierw wprowadzić do [załącznika do oceny skutków finansowych regulacji](#) (załącznika V do zasad wewnętrznych), przesyłanego do DECIDE w celu konsultacji między służbami.

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

		Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)			OGÓŁEM
Dyrekcja Generalna: <.....>									
• Zasoby ludzkie									
• Pozostałe wydatki administracyjne									
OGÓŁEM Dyrekcja Generalna <....>	Środki								

OGÓŁEM środki na DZIAŁ 7 wieloletnich ram finansowych	(Środki na zobowiązania ogółem = środki na płatności ogółem)								
---	---	--	--	--	--	--	--	--	--

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

	Rok	Rok	Rok	Rok	Wprowadzić taką liczbę	OGÓŁEM

		N ⁵³	N+1	N+2	N+3	kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)			
OGÓŁEM środki na DZIAŁY od 1 do 7 wieloletnich ram finansowych	Środki na zobowiązania								
	Środki na płatności								

3.2.2. Przewidywany produkt finansowany ze środków operacyjnych

Środki na zobowiązania w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Określić cele i produkty			Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)	OGÓŁEM
	PRODUKT							

⁵³ Rok N jest rokiem, w którym rozpoczyna się wprowadzanie w życie wniosku/inicjatywy. „N” należy zastąpić oczekiwanym pierwszym rokiem realizacji (np.: 2021). Tak samo należy postąpić dla kolejnych lat.

↓	Rodzaj ⁵⁴	Średni koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba ogółem	Koszt całkowity
CEL SZCZEGÓŁOWY nr 1 ⁵⁵																		
- Produkt																		
- Produkt																		
- Produkt																		
Cel szczegółowy nr 1 – suma częściowa																		
CEL SZCZEGÓŁOWY nr 2																		
- Produkt																		
Cel szczegółowy nr 2 – suma częściowa																		
OGÓŁEM																		

⁵⁴ Produkty odnoszą się do produktów i usług, które mają zostać zapewnione (np. liczba sfinansowanych wymian studentów, liczba kilometrów zbudowanych dróg itp.).

⁵⁵ Zgodnie z opisem w pkt 1.4.2. „Cel(e) szczegółowy(e) ...”.

3.2.3. Podsumowanie szacunkowego wpływu na środki administracyjne

☒ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych

☐ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych, jak określono poniżej:

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

	Rok N ⁵⁶	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)	OGÓŁ EM
--	------------------------	------------	------------	------------	---	------------

DZIAŁ 7 wieloletnich ram finansowych								
Zasoby ludzkie								
Pozostałe wydatki administracyjne								
Suma cząstkowa DZIAŁU 7 wieloletnich ram finansowych								

Poza DZIAŁEM 7⁵⁷ wieloletnich ram finansowych								
Zasoby ludzkie								
Pozostałe wydatki o charakterze administracyjnym								
Suma cząstkowa poza DZIAŁEM 7 wieloletnich ram finansowych								

⁵⁶ Rok N jest rokiem, w którym rozpoczyna się wprowadzanie w życie wniosku/inicjatywy. „N” należy zastąpić oczekiwanym pierwszym rokiem realizacji (np.: 2021). Tak samo należy postąpić dla kolejnych lat.

⁵⁷ Wsparcie techniczne lub administracyjne oraz wydatki na wsparcie realizacji programów lub działań UE (dawne linie „BA”), pośrednie badania naukowe, bezpośrednie badania naukowe.

OGÓŁEM								
---------------	--	--	--	--	--	--	--	--

Potrzeby w zakresie środków na zasoby ludzkie i inne wydatki o charakterze administracyjnym zostaną pokryte z zasobów dyrekcji generalnej już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyrekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyrekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

3.2.3.1. Szacowane zapotrzebowanie na zasoby ludzkie

☒ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich.

☐ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich, jak określono poniżej:

Wartości szacunkowe należy wyrazić w ekwiwalentach pełnego czasu pracy

	Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)		
• Stanowiska przewidziane w planie zatrudnienia (stanowiska urzędników i pracowników zatrudnionych na czas określony)							
20 01 02 01 (w centrali i w biurach przedstawicielstw Komisji)							
20 01 02 03 (w delegaturach)							
01 01 01 01 (pośrednie badania naukowe)							
01 01 01 11 (bezpośrednie badania naukowe)							
Inna linia budżetowa (określić)							
• Personel zewnętrzny (w ekwiwalentach pełnego czasu pracy: EPC) ⁵⁸							
20 02 01 (CA, SNE, INT z globalnej koperty finansowej)							
20 02 03 (CA, LA, SNE, INT i JPD w delegaturach)							
XX 01 xx yy zz ⁵⁹	- w centrali						
	- w delegaturach						
01 01 01 02 (CA, SNE, INT – pośrednie							

⁵⁸ CA = personel kontraktowy; LA = personel miejscowy; SNE = oddelegowany ekspert krajowy; INT = personel tymczasowy; JPD = młodszy specjalista w delegaturze.

⁵⁹ W ramach podpułapu na personel zewnętrzny ze środków operacyjnych (dawne linie „BA”).

badania naukowe)							
01 01 01 12 (CA, INT, SNE – bezpośrednie badania naukowe)							
Inna linia budżetowa (określić)							
OGÓŁEM							

XX oznacza odpowiedni obszar polityki lub odpowiedni tytuł w budżecie.

Potrzeby w zakresie zasobów ludzkich zostaną pokryte z zasobów dykcji generalnej już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dykcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dykcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

Opis zadań do wykonania:

Urzednicy i pracownicy zatrudnieni na czas określony	
Personel zewnętrzny	

3.2.4. Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi

Wniosek/inicjatywa:

- ☒ może zostać w pełni sfinansowany(a) przez przegrupowanie środków w ramach odpowiedniego działu wieloletnich ram finansowych (WRF).

Należy wyjaśnić, na czym ma polegać przeprogramowanie, określając linie budżetowe, których ma ono dotyczyć, oraz podając odpowiednie kwoty. W przypadku znacznego przeprogramowania należy załączyć arkusz kalkulacyjny.

- ☐ wymaga zastosowania nieprzydzielonego marginesu środków w ramach odpowiedniego działu WRF lub zastosowania specjalnych instrumentów zdefiniowanych w rozporządzeniu w sprawie WRF.

Należy wyjaśnić, który wariant jest konieczny, określając działy i linie budżetowe, których ma dotyczyć, odpowiadające im kwoty oraz proponowane instrumenty, które należy zastosować.

- ☐ wymaga rewizji WRF.

Należy wyjaśnić, który wariant jest konieczny, określając linie budżetowe, których ma on dotyczyć, oraz podając odpowiednie kwoty.

3.2.5. Udział osób trzecich w finansowaniu

Wniosek/inicjatywa:

- ☒ nie przewiduje współfinansowania ze strony osób trzecich
- ☐ przewiduje współfinansowanie ze strony osób trzecich szacowane zgodnie z poniższymi szacunkami:

środki w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

	Rok N ⁶⁰	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)			Ogółem
Określić organ współfinansujący								

⁶⁰ Rok N jest rokiem, w którym rozpoczyna się wprowadzanie w życie wniosku/inicjatywy. „N” należy zastąpić oczekiwanym pierwszym rokiem realizacji (np.: 2021). Tak samo należy postąpić dla kolejnych lat.

OGÓŁEM środki objęte współfinansowaniem								
---	--	--	--	--	--	--	--	--

3.3. Szacunkowy wpływ na dochody

☒ Wniosek/inicjatywa nie ma wpływu finansowego na dochody

☐ Wniosek/inicjatywa ma wpływ finansowy określony poniżej:

☐ wpływ na zasoby własne

☐ wpływ na dochody inne

Wskazać, czy dochody są przypisane do linii budżetowej po stronie wydatków ☐

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Linia budżetowa po stronie dochodów	Środki zapisane w budżecie na bieżący rok budżetowy	Wpływ wniosku/inicjatywy ⁶¹						
		Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)		
Artykuł ...								

W przypadku wpływu na dochody przeznaczone na określony cel należy wskazać linie budżetowe po stronie wydatków, które ten wpływ obejmie.

[...]

Pozostałe uwagi (np. metoda/wzór użyte do obliczenia wpływu na dochody albo inne informacje).

⁶¹ W przypadku tradycyjnych zasobów własnych (opłaty celne, opłaty wyrównawcze od cukru) należy wskazać kwoty netto, tzn. kwoty brutto po odliczeniu 20 % na poczet kosztów poboru.